

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ



ΔΙΠΛΟ ΤΕΥΧΟΣ 103-104 // ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας



Αθηνών (1986)

**Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού
καθώς και σε φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας**

(Σημ.: τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη των συγγραφέων τους)

Κείμενα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται.

Περίοδος Β' Χρόνος 56^{ος} // Αρ. Φύλλων 103-104 // Ιούνιος 2020 – Δεκέμβριος 2022

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος»

email: mikrochorioevrytania@gmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κυριακή Αϊβαλιώτου

Πρόεδρος Αδελφότητας Μικροχωριτών
Φιλολάου 115 Αθήνα 11632, Τηλ.: 2107511052,
6974738683, email: kikivlt@yahoo.com

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Κυριακή Αϊβαλιώτου
Αντιπρόεδρος: Σπυρίδων Κρίκος
Γενική Γραμματέας: Κωνσταντίνα Μωρού
Ταμίας: Σταυρούλα Ηλιάδη
Ειδική Γραμματέας: Παρασκευή Φλέγγα
Σύμβουλοι: Θεοδώρα Ντζούφρα,
Ελισάβετ Μαργέτη

ΣΥΝΤΑΞΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μένιος Κουτσούκης (1966-1970)
Γιώργος Δημόπουλος (1971-1977)
Μένιος Κουτσούκης (1978-1992)
Αθαν. Κεράνης – Σπύρος Κρίκος (1993-2002)
Αιμιλία Κουτσούκη (2003-2019)
Δέσποινα Γιουρνά-Βουγά (2020-2022)
Ελισάβετ Μαργέτη (2022-)
email: elmargeti@outlook.com

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.mikrohorio.gr/

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού: 20.00 €
Εξωτερικού: 50.00 €
Δωρεάν σε: Δ.Υ., Ο.Τ.Α. και Συλλόγους

ΣΤΗΣΙΜΟ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Κωνσταντίνος Λαμπρόπουλος

Εξώφυλλο: Ι. Ν. Αγίας Κυριακής Μικρού Χωριού, 2022 (φωτό: Θανάσης Παπαθανασίου)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Editorial	3
Η ανανεωμένη διαδικτυακή μας παρουσία.....	4
Χωριανά και Άλλα.....	5
Ενημέρωση από τον πρόεδρο Τ. Κ. Μικρού Χωριού, Αύγουστος 2021	12
Πρακτικό Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Αδελφότητας	13
Ανακοίνωση νέου Διοικητικού Συμβουλίου	18
Μικροχωρίτικα Γράμματα: Ψηφιοποίηση Αρχείου	19
Έγραψαν για το Μουσείο... ..	21
Όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά: Φθινόπωρο 1942.....	22
Μνήμη και Μαρτυρία για τον Κλέαρχο	26
Για τα 80 χρόνια από την Μάχη του Μικρού Χωριού	28
Βιβλιοπαρουσιάσεις	30
Μια ιστορία σαν θρίλερ... ..	31
Ιστορικές Μνήμες και Προσωπικές Αναμνήσεις	35
Έρωτος και Ρέντη Γωνία.....	37
Ορεινά Μονοπάτια	40
Κοινωνικά	41
Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν	42
Αυτοί που δεν ξεχνούν	53



Editorial

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συγχωριανοί,

Αφήνοντας πίσω, ως κακή ανάμνηση, μια δύσκολη τριετία που μας ταλαιπώρησε όλους, προχωράμε στην έκδοση του διπλού τεύχους των ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, που θα βρείτε και σε εκτυπώσιμη μορφή στη σελίδα του συλλόγου μας. Σε περίπτωση που έχετε στείλει κείμενα τα οποία δεν είδατε δημοσιευμένα στο παρόν τεύχος, παρακαλούμε για την κατανόησή σας. Επικοινωνήστε μαζί μας στο νέο επίσημο email μας, ώστε να συμπεριληφθούν τυχόν παραλείψεις κατά την έκδοση του επόμενου τεύχους.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας, με τη νέα του σύνθεση η οποία προέκυψε από τις αρχαιρεσίες του περασμένου Νοέμβρη, σε συνεργασία με τα μέλη του προηγούμενου ΔΣ, συγκέντρωσε και επικαιροποίησε το υλικό και συνεχίζει την προσπάθεια της έκδοσης του περιοδικού μας μέσα σε αντίξοες συνθήκες.

Με την ψηφιοποίηση όλων των προηγούμενων τευχών και την έκδοση νέων σε ηλεκτρονική μορφή, προσβάσιμων σε όλους και σε κάθε γωνιά του πλανήτη όπου υπάρχουν Ευρυτάνες Μικροχωρίτες, ευελπιστούμε να ενισχύσουμε τους δεσμούς μας και να συνεχίσουμε την πολύχρονη πορεία μας δημιουργικά για την ανάδειξη του τόπου μας και της ιστορίας του.

Η στήριξη της προσπάθειάς μας αυτής από τα μέλη και τους φίλους της Αδελφότητας είναι ζωτικής σημασίας και καλούμε όλους να συμμετάσχετε με όποιον τρόπο μπορείτε ώστε να βελτιώνεται το περιοδικό και να εμπλουτίζεται η ύλη του.

Εκ μέρους του Δ.Σ.
Η πρόεδρος
Κυριακή Αϊβαλιώτου

Η ανανεωμένη διαδικτυακή μας παρουσία

Τους τελευταίους μήνες έχει ξεκινήσει μια προσπάθεια από το σύλλογό μας να ανανεώσει την διαδικτυακή του παρουσία με σκοπό την αρωγή στην συντήρηση και ενδυνάμωση των σχέσεων μεταξύ των Μικροχωριτών-ισσών αλλά και την ανάδειξη της ομορφιάς και των δυνατοτήτων του τόπου μας σε επισκέπτες και εκδρομείς, με σεβασμό στην τοπική κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον. Σε συνέχεια με το πνεύμα και την εργασία των προηγούμενων Δ.Σ., θεωρούμε πως η επαφή με τον τόπο μας μπορεί μέσω του διαδικτύου να διαπεράσει χρονικά και γεωγραφικά σύνορα και να γίνει πιο εύκολη και δημοκρατική, καθώς είναι όλα προσβάσιμα σε κάθε ενδιαφερόμενο/η.

Στο πλαίσιο αυτό, το site μας, [mikrohorio.gr](https://www.mikrohorio.gr), ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα για τις διαδικασίες της Αδελφότητας Μικροχωριτών και το ωράριο λειτουργίας του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου. Μπορεί επίσης να λειτουργεί σαν οδηγός για τον επισκέπτη για τις επιλογές που έχει για τη διαμονή, το φαγητό, τα σημαντικά τοπία του Μικρού Χωριού, αλλά και τις δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους κατά την παραμονή τους στο χωριό μας. Οφείλουμε να υπενθυμίσουμε ότι το αρχείο των τευχών των «Μικροχωρίτικων Γραμμάτων» είναι αναρτημένο στο site μας, καθιστώντας το περιοδικό μας προσβάσιμο όχι μόνο στους πιστούς αναγνώστες αλλά και σε οποιονδήποτε επιθυμεί να πραγματοποιήσει την έρευνά του πάνω την ιστορία του τόπου, χρησιμοποιώντας το ως αρχειακό υλικό. Επιπλέον, στην αρχική σελίδα του site μπορείτε να διευθετήσετε την εγγραφή και συνδρομή σας στο σύλλογο και να ενημερωθείτε για την διαδικασία δωρεών. Η δουλειά μας θα ήταν πολύ πιο δύσκολη χωρίς την τεχνική υποστήριξη του site από τον Αντώνη Φρίγγα και τους συνεργάτες του.

Ταυτόχρονα, εκτιμούμε πως η επικοινωνία μας γίνεται καθημερινά πιο εύκολη και άμεση μέσω της σελίδας μας στο facebook (Μικρό Χωριό Ευρυτανίας), όπου μπορούμε να κοινοποιούμε τις ανακοινώσεις και τις ενημερώσεις εκ μέρους της Αδελφότητας Μικροχωριτών αλλά και να μοιραζόμαστε φωτογραφίες, ειδήσεις, αφιερώματα και ιστορικά τεκμήρια για το Μικρό Χωριό και την Ευρυτανία. *Η συμβολή και η ανατροφοδότησή σας σε αυτήν την προσπάθεια είναι όχι μόνο καλοδεχούμενη αλλά απαραίτητη!*

Μπορείτε να μας στέλνετε τις προτάσεις σας στη σελίδα μας στο facebook ή στο νέο μας email mikrochorioevrytania@gmail.com.

**Επισκεφθείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα της
Αδελφότητας Μικροχωριτών**

<https://www.mikrohorio.gr/>

και τη σελίδα μας στο facebook

<https://www.facebook.com/mikrohorio>



Χωριανά και Άλλα

Τοιχίο Μουσείου



Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες κατασκευής νέου τοιχίου στον προαύλιο χώρο του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου του Μικρού Χωριού. Το έργο ήταν απαραίτητο διότι ο παλιός τοίχος (και η αυλή) είχε πολλές βαθιές ρωγμές που προκλήθηκαν από τις ρίζες της ακακίας που βρισκόταν στον χώρο. Το δέντρο κόπηκε, αφαιρέθηκε ο κορμός και το δίκτυο ριζών, ώστε μην δημιουργηθεί πρόβλημα ξανά στο μέλλον.

Οι εργασίες αποτελούν μέρος του προγράμματος τεχνικών έργων του Δήμου Καρπενησίου για το Μικρό Χωριό για το 2020. Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Μικρού Χωριού κ. Τάκη Φλέγγα για την σύνταξη του τεχνικού προγράμματος, καθώς

και για την επίβλεψη της διεκπεραίωσης του σημαντικού αυτού έργου.

Λειτουργία Μουσείου

Απρόσκοπτα και με μεγάλη προσέλευση επισκεπτών συνέχισε την λειτουργία του το Μουσείο κατά το καλοκαίρι του 2022. Με την πολύτιμη βοήθεια της Κωνσταντίνας Ηλιάδη, του Πριάμου Παναγιώτου, της Ειρήνης Δερματά και του Νίκου Λιάπη, το Μουσείο μας λειτούργησε κανονικά και με υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού.

Έγινε γενικός καθαρισμός από την Κούλα Λιάπη και καθαρίστηκαν όλα τα φωτιστικά οροφής από τον Θανάση Μπακατσιά.

Επίσης, αντικαταστάθηκαν τα φθαρμένα πανό του Μουσείου. Τα νέα πανό τοποθετήθηκαν με την βοήθεια του Τάκη Φλέγγα.

Ευχαριστούμε όλους όσους συμβάλλουν στην ομαλή λειτουργία του Μουσείου μας, το οποίο χαίρει ατελείωτων επαίνων από τους επισκέπτες του από όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό.



Επισκευές Εκκλησιών



Με όπλο την ισχυρή βούληση των ενοριτών, συγκεντρώθηκαν τα χρήματα για τις απαραίτητες επισκευές στους ιερούς ναούς Αγίας Κυριακής και Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Σημαντικό ρόλο έπαιξαν και τα χρήματα του κληροδοτήματος Μίχου.

Στις φωτογραφίες βλέπετε την νέα κεραμοσκεπή της

Μεταμορφώσεως, καθώς και το αποτέλεσμα των έργων συντήρησης των υπέροχων θυρών του ναού.

Φωταγώγηση Αγίας Κυριακής...



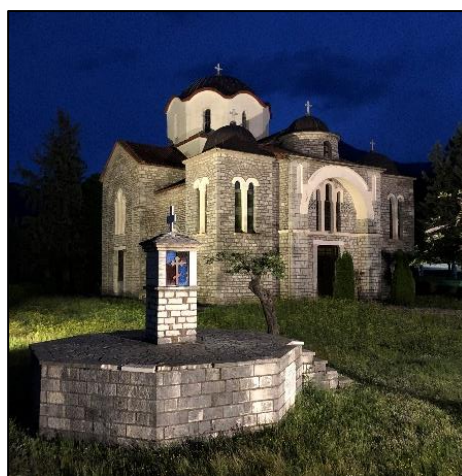
Ολοκληρώθηκε η εγκατάσταση σύγχρονων προβολέων LED πέριξ του Ι. Ν. Αγίας Κυριακής, στο μνημείο πεσόντων και στο τρίπτυχο του Εσταυρωμένου από την Αδελφότητα.

Το αποτέλεσμα μιλάει από μόνο του...

... και Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Μετά το όμορφο αποτέλεσμα της φωταγώγησης του Ι. Ν. της Αγίας Κυριακής, η Αδελφότητα προχώρησε σε παρόμοια αναβάθμιση του φωτισμού του χώρου του Ι. Ν. της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Το αποτέλεσμα είναι εξίσου εκπληκτικό και φαίνεται από μακριά.



Museums Summer Camp 2022

Το 4^ο Museums Summer Camp 2022 – Καλοκαιρινές Γιορτές Μουσείων Ευρυτανίας επισκέφθηκε το Παλιό Μικρό Χωριό στις 28 Ιουλίου 2022 και πραγματοποίησε την επιμορφωτική δράση του στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο με την υποστήριξη της Τοπικής Κοινότητας και της Αδελφότητας Μικροχωριτών: Το Κέντρο Ιστορίας Πολιτισμού – Ψηφιακό Διαδραστικό Μουσείο της Π.Ε Ευρυτανίας ταξιδεύει για 4^η συνεχόμενη χρονιά απ' άκρη σ' άκρη σε όλη την Ευρυτανία και διοργανώνει 88 πρωτότυπες πολιτιστικές εκδηλώσεις για μαθητές και ενήλικες. Οι δράσεις του Museums Summer Camp 2022 είναι αφιερωμένες στις Σχολές του Γένους που λειτουργήσαν στην Ευρυτανία κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν την περιοδική έκθεση «Οι Σχολές του Γένους στην Ευρυτανία», διαδραστικές ψηφιακές παραγωγές επαυξημένης πραγματικότητας (VR) με σημαντικούς ναούς, καλλιτεχνικά εργαστήρια ψηφιδωτού, μακέτας και γλυπτικής.



Λειτουργία και Πανηγύρι Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Στις 6 Αυγούστου 2022 πραγματοποιήθηκε η εορταστική λειτουργία στον Ι. Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Παλιό Μικρό Χωριό. Μετά από την πρωτοβουλία του προέδρου της Κοινότητας, Τάκη Φλέγγα, της Θεοδώρας Ντζούφρα και του προέδρου της

Αδελφότητας, Θανάση Παπαθανασίου, στήθηκαν τραπεζοκαθίσματα στον προαύλιο χώρο του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου και ετοιμάστηκε ο χώρος για την κατάλληλη φωταγώγηση με την πολύτιμη βοήθεια του Δερματά Σπύρου και των Τσινιά Κώστα, Καραγκούνη Γιάννη, Γρούμπα Γιάννη και Γεωργίου Γιάννου. Η πλατεία γέμισε από τους συντοπίτες και φίλους του χωριού μας που ανέμεναν το ετήσιο καθιερωμένο πανηγύρι μας. Η βραδιά ξεκίνησε με τη συνοδεία μουσικής από τον Σπύρο Γαλάνη και ο χορός ξεκίνησε. Η μεγάλη προσέλευση του κόσμου ήταν μια ευχάριστη έκπληξη, καθώς ξεπέρασε κατά πολύ τις προσδοκίες των διοργανωτών. Μια αξέχαστη βραδιά, ένα διαφορετικό πανηγύρι στο Παλιό Μικρό Χωριό! Ραντεβού τη νέα χρονιά!



Ρεμπέτικη – Λαϊκή Βραδιά

Στο πλαίσιο των Γιορτών Δάσους που διοργανώνει ο Δήμος Καρπενησίου κάθε χρόνο, στις 9 Αυγούστου 2022 πραγματοποιήθηκε μια πολύ επιτυχημένη ρεμπέτικη – λαϊκή βραδιά στο Νέο Μικρό Χωριό. Στην όμορφη πλατεία όπου λειτουργεί το «Οικείο» συναντήθηκαν οι Μικροχωρίτες και οι Μικροχωρίτισσες μαζί με πολλούς επισκέπτες και απόλαυσαν τη ζωντανή μουσική.

Λαϊκή Συνέλευση Αυγούστου 2022

Στις 17 Αυγούστου 2022, μετά από δύο χρόνια περιοριστικών μέτρων και απαγόρευσης εκδηλώσεων σε κλειστούς χώρους λόγω της πανδημίας του κορονοϊού (COVID-19), πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Μουσείου μας, η ανοιχτή συνέλευση του χωριού, με τήρηση όλων των αναγκαίων μέτρων για την προστασία από τον κορονοϊό.



Μας έκαναν την τιμή και παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Καρπενησίου, κος **Σουλιώτης Νίκος**, ο Αντιδήμαρχος, κος **Χρήστος Γενισαρόπουλος**, ο κος **Λερογιάννης Δημήτριος** από την αντιπολιτευση, ο κος **Ίμβρος Ιωάννης**, Δημοτικός Σύμβουλος, η κα **Τσιουγρή Κωνσταντίνα**, Δημοτική Σύμβουλος, καθώς και ο Πρόεδρος Κοινότητας, κος **Φλέγγας Τάκης**.

Την συνέλευση παρακολούθησαν με αμείωτο ενδιαφέρον δεκάδες Μικροχωρίτες αλλά και φίλοι, επισκέπτες του χωριού, οι

οποίοι είχαν την ευκαιρία να θέσουν ερωτήματα και να εκθέσουν τις απόψεις τους σε ένα γόνιμο διάλογο που είθισται να αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια της λαϊκής μας συνέλευσης, για θέματα που αφορούν τόσο στο Μικρό Χωριό όσο και στην ευρύτερη περιοχή.

Ο Δήμαρχος κος Σουλιώτης παρουσίασε το έργο που έχει γίνει το τελευταίο διάστημα από τον Δήμο, κυρίως στον τομέα της βελτίωσης των υποδομών και του σχεδιασμού για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης. Η υπό σύσταση Ενεργειακή Κοινότητα Καρπενησίου Μακρακώμης ΣΥΝ ΠΕ είναι από τις πρώτες ενεργειακές κοινότητες από δήμους και αποτελεί, όπως τόνισε ο κος Σουλιώτης, την καλύτερη απάντηση στην ενεργειακή κρίση γιατί διασφαλίζει την ενεργειακή αυτοτέλεια του δήμου και στηρίζει τους άπορους δημότες.

Στη συνέχεια συζητήθηκαν θέματα όπως η ανάπτυξη της λίμνης, η διάνοιξη νέων δρόμων και η συντήρηση των υφιστάμενων, η λειτουργία του μικρού υδροηλεκτρικού σταθμού στη λίμνη, καθώς και η λειτουργία του κοινοτικού ξενώνα «ΧΕΛΙΔΟΝΑ». Επίσης ο Δήμαρχος δεσμεύτηκε να δοθεί το συντομότερο ένα κονδύλι, που έχει ήδη εγκριθεί, στον πρόεδρο κο Φλέγγα, για την κάλυψη διάφορων μικρών αναγκών του χωριού, σημειώνοντας ότι τα περιθώρια χρηματοδότησης είναι «στενά», καθώς υπάρχουν πάρα πολλές και επείγουσες ανάγκες σε όλα τα χωριά του Νομού.

Στο τέλος της συνέλευσης ο Πρόεδρος της Αδελφότητας, κος **Παπαθανασίου Θανάσης**, ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για τη συμμετοχή και την υποστήριξή τους, τα μέλη του ΔΣ για την προσπάθεια που έγινε στις αντίξοες συνθήκες της πανδημίας, τονίζοντας επίσης την εξαιρετική συνεργασία με τον πρόεδρο του χωριού κο Φλέγγα Τάκη, για την άμεση επίλυση των προβλημάτων, καθώς και όσους συνέβαλαν ενεργά για να στηριχθεί το έργο της Αδελφότητας, ως ακολούθως:



- Πρεσβυτέρα Αζακά Βούλα
- Αρώνης Γιάννης
- Βάρσος Ιγνάτιος και η σύζυγός του Μαρία Μπακαέ
- Γρούμπας Κώστας
- Δερματάς Σπύρος
- Δημόπουλος Χριστόφορος (Φόρης)
- Δημόπουλος Κώστας
- Ζήσιμος Βασίλης
- Ζήσιμος Τάσος
- Οικογένεια Ζορμπαλά
- Κουτσούκη Αιμιλία
- Κρίκος Κώστας
- Λαμπρόπουλος Κωστής
- Λιάπης Νίκος και η σύζυγός του Κούλα Λιάπη
- Μπακατσιάς Θανάσης
- Μπίκος Γιώργος
- Ντζούφρα Θεοδώρα (Δώρα)
- Τσινιάς Κώστας
- Τσινιάς Παντελής
- Φρίγγας Αντώνης
- Χαριτόπουλος Κώστας

Κατάθεση Στεφάνων 28/10/22

Με κατάνυξη και συγκίνηση τελέστηκε η επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο πεσόντων στην Αγία Κυριακή ανήμερα της εθνικής επετείου της 28^{ης} Οκτωβρίου. Παρευρέθηκαν πολλοί συγχωριανοί και επισκέπτες. Στεφάνια κατέθεσαν ο Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος, κ. Τάκης Φλέγγας, και ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Μικροχωριτών, Θανάσης Παπαθανασίου.

Ευχαριστούμε τον κ. Νίκο Κεραμίδα για τη φωτογραφία.



Χριστούγεννα 2022 στο Χωριό

Τα Χριστούγεννα, η Πρωτοχρονιά και τα Φώτα φέτος γιορτάστηκαν συνοδεία ανοιξιάτικου καιρού στο χωριό μας. Οι συντοπίτες μας αλλά και οι τυχεροί ταξιδιώτες απόλαυσαν τις Αλκυονίδες στο Νέο & Παλαιό Μικρό Χωριό γεμίζοντας με ζωή τα σπίτια, τις πλατείες και τους δρόμους. Με μεγάλη μας ικανοποίηση εξασφαλίσαμε την καθημερινή λειτουργία του Μουσείου καθ' όλη την διάρκεια των εορτών, με την πολύτιμη συνεργασία της Δήμητρας Σκοτίδα. Στο Μουσείο ξεναγήθηκαν πολλές παρέες επισκεπτών αλλά και γκρουπ, και έφυγαν από το χωριό μας με τις καλύτερες εντυπώσεις. Στην εορταστική εμπειρία προσέθεσε και ο καλαισθητός στολισμός από την Κοινότητα, όπως βλέπουμε και στις φωτογραφίες που μας έστειλε ευγενικά ο Θ. Παπαθανασίου.



Επιπλέον, αναδημοσιεύουμε ανάρτηση των Ευρυτανικών Νέων (11/12/2022) για την εκδήλωση ανάμματος του χριστουγεννιάτικου δέντρου στην πλατεία του Νέου Μικρού Χωριού:

Συνεχίζονται οι εκδηλώσεις που διοργανώνει ο Δήμος Καρπενησίου και η ΕΚΕΠΠΑΔΗΚ στις τοπικές κοινότητες, για το άναμμα των χριστουγεννιάτικων δέντρων. Μια τέτοια εκδήλωση έγινε το βράδυ του Σαββάτου (10/12) στην πλατεία Νέου Μικρού Χωριού Ευρυτανίας.

*Παραβρέθηκαν, μεταξύ άλλων, ο Δήμαρχος Καρπενησίου, **Νίκος Σουλιώτης**, η πρόεδρος της ΕΚΕΠΠΑΔΗΚ, **Κωνσταντία Τσιουγκρή**, οι Αντιδήμαρχοι*

Νικολέτα Κοκόση-Χαβέλου και Γιάννης Σβερώνης, ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Μικρού Χωριού, **Τάκης Φλέγγας**, η πολιτεύτρια της, **ΝΔ Τζίνα Οικονόμου**, κάτοικοι και επισκέπτες του χωριού.

«Ανάψαμε το χριστουγεννιάτικο δέντρο στο όμορφο Μικρό Χωριό. Καλές Γιορτές!», αναφέρει για τη σαββατιάτικη γιορτή ο Δήμος Καρπενησίου.



Ανάπλαση Λίμνης

Στον «Ευρυτανικό Παλμό» (12/11/2022) διαβάζουμε δήλωση του Αντιπεριφερειάρχη ΠΕ Ευρυτανίας, Αριστείδη Τασιού, για την ανάπλαση της λίμνης στην είσοδο του Παλιού Μικρού Χωριού:

«Με εντατικούς ρυθμούς προχωράμε στην αποκατάσταση της φυσικής κοίτης της μικρής λίμνης που υπάρχει στη θέση “Χαλάσματα -Κεφαλόβρυσο” Μικρού Χωριού και ειδικότερα στον άξονα του υδατορέματος Κεφαλοβρύσου. Η παρέμβασή μας αυτή επιτυγχάνει τρεις στόχους:

Καταρχήν βελτιώνουμε την προσβασιμότητα στην περιοχή της λίμνης, ένα μέρος μεγάλης αισθητικής και τουριστικής σημασίας. Η πρόσβαση γίνεται πλέον πολύ εύκολα και με μεγαλύτερη ασφάλεια. Πρέπει να σημειωθεί ότι η εικόνα που είχε πριν την παρέμβασή μας το σημείο αν και περιμετρικά ήταν ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, αποθάρρυνε τον επισκέπτη καθώς τα νερά της λίμνης ήταν αβαθή και ελώδη και σε κακή αισθητική και λειτουργική κατάσταση. Με την ολοκλήρωση των παρεμβάσεων μας, και την ολοκλήρωση της πλήρωσης της λίμνης μέσω του παρακείμενου αρδευτικού αύλακα θα μπορούμε να μιλάμε για ένα έργο με λειτουργικό, αισθητικό και περιβαλλοντικό αποτέλεσμα, και με πλήρη αποκατάσταση των φυσικών χαρακτηριστικών της λίμνης, η οποία θα είναι πλέον εύκολα επισκέψιμη και με χρήση ακόμη και για εναλλακτικό τουρισμό.

Δεύτερον, αντιμετωπίζουμε την κατάσταση που είχε δημιουργηθεί από τα έντονα πλημμυρικά φαινόμενα κατά τους χειμερινούς μήνες του 2022 προστατεύοντας τα υφιστάμενα τεχνικά έργα και τις παρακείμενες ιδιοκτησίες. Συγκεκριμένα, μετά από μετατόπιση ογκωδών λίθων στη στέψη του φυσικού φράγματος της λίμνης σε συνδυασμό με τα έντονα καιρικά φαινόμενα της εποχής, είχε δημιουργηθεί πρόβλημα στο τεχνικό του υδατορέματος στη συμβολή του με το δρόμο Νέου-Παλιού Μικρού Χωριού με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα στην οδική σύνδεση αλλά και σε παρακείμενες ιδιοκτησίες. Με τις εκτελεσθείσες εργασίες επετεύχθη η αποκατάσταση της ομαλής υπερχειλίσης των υδάτων στην εν λόγω θέση για την άρση της επικινδυνότητας στο κατάντι δημοτικό οδικό δίκτυο, καθώς και η προστασία του.

Τέλος, στην καρδιά της Ποταμιάς δημιουργούμε ένα εύκολο στην πρόσβαση σημείο για απόληψη ικανής ποσότητας υδάτων για την αντιμετώπιση δασικών πυρκαγιών στην ευρύτερη περιοχή. Η εν λόγω φυσική λίμνη αποτελεί ιδανικό ταμειυτήρα για την αντιμετώπιση αυτού του είδους φυσικών καταστροφών που γίνονται όλο και πιο συχνές λόγω και της κλιματικής κρίσης».

Εκμετάλλευση Υδροηλεκτρικού Σταθμού

Δημοσιεύθηκε στις 21/10/2022 η απόφαση για την εκμετάλλευση του υδροηλεκτρικού σταθμού στο χωριό μας, στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Αποφασίζουμε τη χορήγηση άδειας χρήσης νερού στην εταιρεία με την επωνυμία «Δ. ΧΑΛΚΙΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.» και δ.τ. «FUTURE ENERGY ENVIRONMENTAL», για ενεργειακή χρήση, για τον Μικρό Υδροηλεκτρικό Σταθμό (ΜΥΗΣ) παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ισχύος 0,15MW, στη θέση «Μικρό Χωριό» της Τ.Κ. Μικρού Χωριού, Δ.Ε. Ποταμιάς στο Δήμο Καρπενησίου Π.Ε. Ευρυτανίας στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας (...) Το μικρό υδροηλεκτρικό έργο (ΜΥΗΕ) Μικρού Χωριού έχει εγκατεστημένη ισχύ στροβίλων ίση με 150 kW. Η ετήσια παραγόμενη από το έργο ενέργεια ανέρχεται σε 520,9 MWh. Το έργο έχει σχεδιαστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε, λαμβανομένης υπόψη της συνεχούς αποδέσμευσης οικολογικής παροχής (30 l/s) καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, να αξιοποιεί για την παραγωγή ενέργειας ποσοστό ίσο με 88,5% του συνολικού διαθέσιμου προς αξιοποίηση μέσου ετήσιου όγκου απορροής της λεκάνης στη θέση της υδροληψίας (...) Για την εξυπηρέτηση των αναγκών της δραστηριότητας, ο δικαιούχος – χρήστης επιτρέπεται να χρησιμοποιεί περί το **ένα εκατομμύριο εξακόσια εξήντα έξι χιλιάδες κυβικά μέτρα νερού/έτος ($1,666 \times 10^6 \text{ m}^3 / \text{έτος}$)**. (...) Η παρούσα άδεια ισχύει έως τις 31 – 12 – 2024 (ένα (1) έτος μετά την β' αναθεώρηση των Σχεδίων Διαχείρισης της περιοχής λεκάνης απορροής ποταμών) και πριν την λήξη της **είναι υποχρεωτική η ανανέωση της ισχύος της.**»

Απογραφή 2021

Ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα της απογραφής του πληθυσμού της χώρας για το έτος 2021. Στον παρακάτω πίνακα παρατίθενται οι **νόμιμοι** πληθυσμοί των δήμων και των δημοτικών ενοτήτων της ΠΕ Ευρυτανίας συγκριτικά για τα έτη 2011 και 2021 (για το 2021 αυτή τη στιγμή υπάρχουν οριστικά αποτελέσματα μόνο για τον νόμιμο πληθυσμό), μαζί με την ποσοστιαία μεταβολή τους.

	2011	2021	Μεταβολή
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	30790	24545	-20.28 %
ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ	17261	14370	-16.75 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ	10857	9173	-15.51 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ	1228	922	-24.92 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	992	963	-2.92 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑΣ	1216	1200	-1.31 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΟΥΣΟΥ	1604	971	-39.46 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΦΟΥΡΝΑ	1364	1141	-16.35 %
ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΑΦΩΝ	13529	10175	-24.79 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΒΙΝΙΑΝΗΣ	1746	1268	-27.38 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΓΡΑΦΩΝ	3209	2342	-27.02 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	3293	2400	-27.12 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΥ	2730	2132	-21.90 %
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ	2551	2033	-20.31 %

Ενημέρωση από τον πρόεδρο Τ. Κ. Μικρού Χωριού, Αύγουστος 2021

Προς ενημέρωση της Αδελφότητας Μικροχωριτών και για δημοσίευση στο περιοδικό μας, σας απαριθμώ τα κάτωθι:

1. Ανακατασκευάστηκε το τοίχιο στο Μουσείο στο Παλαιό Μικρό Χωριό.
2. Έγινε τοίχιο 20 μ. στο Νέο Μικρό Χωριό σε όχθο που έπεφταν χώματα και πέτρες στον δρόμο.
3. Τοποθετήθηκαν κάγκελα προστασίας στον γκρεμό απέναντι από οικία Παναγιώτου Νίκου.
4. Τοποθετήθηκαν νέες πινακίδες σε αντικατάσταση φθαρμένων στο Νέο Μ. Χωριό και τοποθετήθηκαν νέοι καθρέφτες σε διασταυρώσεις στο Νέο στον Άγιο Ιωάννη και αντικαταστάθηκαν οι φθαρμένοι στο Παλαιό. Επίσης τοποθετήθηκαν κολωνάκια ασφαλείας έξω από «Χωριάτικο» και απέναντι από «Country Club».
5. Ανακαινίστηκε το Αγροτικό Ιατρείο και έγινε αίτημα για παροχή internet ώστε να βγαίνουν άμεσα οι ιατρικές συνταγές.
6. Δημιουργήθηκε αίθουσα επιτραπέζιων (πρέπει να εμπλουτιστεί) και τοποθετήθηκαν δύο τραπέζια πινγκ-πονγκ (δωρεά του Συλλόγου μας) για την ενασχόληση της νεολαίας του Χωριού.
7. Εκτός από την πάγια φροντίδα για τον φωτισμό και το κόψιμο των χόρτων, έγινε αποκατάσταση των έκτακτων προβλημάτων ύδρευσης και αποχέτευσης.
8. Έγινε καθαρισμός επαρχιακών δρόμων και αποκατάσταση δρόμων από κατολισθήσεις (Αη Σώστης, Κεφαλόβρυσο).
9. Έγινε βάψιμο στα κάγκελα από πλατεία έως καμπαναριό (συνδρομή του Συλλόγου μας).
10. Ανακατασκευή με πιστοποίηση δύο παιδικών χαρών σε Παλαιό και Νέο Μ. Χωριό και αίτημα τοποθέτησης μιας ακόμη στην πλατεία Δοξιάδη.
11. Έγινε ασφαλτόστρωση (βοήθεια Περιφέρειας) σε φθαρμένα σημεία του δρόμου Νέου-Παλαιού στον δρόμο από οικία Καρανίκα έως πλάτωμα στον Άγιο Αθανάσιο, ασφαλτοστρώθηκε το πάρκινγκ κάτω από «Country», και εκκρεμούν ακόμη στον δρόμο πάνω από οικίες Φλώρου, Ζάρρα, Φλώρου και πάρκινγκ έξω από «Ρίζωμα» κλπ.
12. Έγινε επισκευή σε όλα τα παγκάκια και τοποθετήθηκαν δύο νέα στο πλάτωμα πάνω από οικία Καρανίκα.
13. Έγινε καθαρισμός σε πηγή Μάρκου Μπότσαρη, στο Μνημείο Εκτελεσθέντων από Ιταλούς στις Λόγγοβες και βάψιμο του σταυρού στο μνημείο του αντάρτη «Κλέαρχου».
14. Έγινε επισιτισμός συγχωριανών μας που χρειάζονταν τη βοήθεια του Δήμου μας.
15. Έγινε αίτημα λειτουργίας του υδροηλεκτρικού. Πέρασε από Διοικητικό Συμβούλιο στον Δήμο και βρίσκεται στο στάδιο εκδήλωσης ενδιαφέροντος για τη λειτουργία του.
16. Θα γίνει διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου στο Μνημείο των Θυμάτων της Κατολίστησης (από την Περιφέρεια).
17. Έγινε καθαρισμός σε όλες τις δεξαμενές του Χωριού.
18. Για τον βιολογικό έχει εγκριθεί η εξαγορά δύο οικοπέδων ώστε να τοποθετηθεί ο βιολογικός σταθμός και αναμένονται οι ανακοινώσεις τότε θα ξεκινήσει και ποια χωριά θα συνδεθούν.
19. Τέλος, έχουν γίνει αιτήματα προς τον Δήμο για πινακίδες επισήμανσης, τοποθέτηση κάγκελων προστασίας πάνω από οικία Γιάννη Λιάπη και είσοδο στο «γκαραζό», τοποθέτηση φωτισμού σε σημεία που δεν υπάρχει, κοπή επικίνδυνων δένδρων, αποχαρακτηρισμό του χώρου της λίμνης από τους δασικούς χάρτες, δημιουργία πάρκινγκ με σήμανση στο πλάτωμα πάνω από οικία Καρανίκα.

Με εκτίμηση,
Ο Πρόεδρος Τ. Κ. Μικρού Χωριού
Φλέγγας Δημήτρης



Πρακτικό Τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Αδελφότητας

Στις 13-11-2022, ημέρα Κυριακή, πραγματοποιήθηκε στην, επί της Ιεράς Οδού 97, αίθουσα εκδηλώσεων της εταιρίας TECNOPNEUMATIC, η οποία παραχωρήθηκε από τους κ.κ. Κώστα και Χρήστο Τριανταφύλλη, η Τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού του Συλλόγου, με θέματα:

- Πεπραγμένα Διοικητικού Συμβουλίου
- Προϋπολογισμός νέας περιόδου
- Έκθεση Ελεγκτικής Επιτροπής
- Έγκριση πεπραγμένων και Έκθεσης Ε.Ε.
- Αρχαιρεσίες για εκλογή νέων μελών Δ.Σ. και Ε.Ε.

Ο Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, κος Παπαθανασίου Θανάσης, κηρύσσοντας την έναρξη της συνεδρίασης ευχαρίστησε τους Μικροχωρίτες που παρευρέθησαν καθώς και τα μέλη του απερχόμενου ΔΣ για την άριστη συνεργασία και το έργο που έγινε από το σύλλογο, αντιμετωπίζοντας με επιτυχία τις δυσάρεστες συνέπειες της πανδημίας και τους υποχρεωτικούς περιορισμούς τα έτη 2020-2021-2022.

Για την συνέχιση των εργασιών ορίσθηκε ως πρόεδρος της συνέλευσης ο κος Φλέγγας Αλέκος και γραμματέας η κα Αϊβαλιώτου Κυριακή.

Τον λόγο έλαβε ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, κος Φλέγγας Αλέκος, ο οποίος, αφού καλωσόρισε τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης, προσφέρθηκε να βοηθήσει το νέο ΔΣ που θα προκύψει από τις εκλογές σε ό,τι χρειαστεί και στη συνέχεια συντόνισε τις εργασίες της, δίνοντας το λόγο στον απερχόμενο πρόεδρο, κος Παπαθανασίου, για τον απολογισμό πεπραγμένων.

Ο Πρόεδρος του απερχόμενου ΔΣ, κος Παπαθανασίου, έλαβε το λόγο και παρουσίασε τον απολογισμό πεπραγμένων του συλλόγου, συνοψίζοντας στα ακόλουθα σημεία:

- Επίτευξη ενός εκ των βασικών σκοπών της Αδελφότητας, που είναι η απρόσκοπτη λειτουργία του μουσείου και ενίσχυσή του με υπάλληλο.
- Οργάνωση ψηφιακά του αρχείου μελών, των πρακτικών του ΔΣ, του ταμείου αλλά και ενημέρωση της ιστοσελίδας του συλλόγου
- Ψηφιοποίηση όλων των προηγούμενων τευχών του περιοδικού ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, με αξιοποίηση δωρεάς Σωτηρίας Δημητρακοπούλου, αλλά και προετοιμασία της νέας έκδοσης.
- Περιποίηση των χώρων που βρίσκονται τα μνημεία του χωριού, του Αγ. Γεωργίου και της παιδικής χαράς.
- Καθαρισμός χώρου και φωτισμού του Μουσείου, καθώς και αντικατάσταση/τοποθέτηση νέων LED, για εξοικονόμηση ενέργειας.
- Αντικατάσταση και τοποθέτηση νέων banners στη θέση των φθαρμένων για τον εξωραϊσμό της εισόδου του μουσείου. Αγορά νέων στυλό για το σημείο πώλησης αναμνηστικών του Μουσείου. Αναβάθμιση ηχητικού εξοπλισμού μουσείου.
- Δωρεά εκτυπωτή για τις ανάγκες του ιατρείου στο Νέο Χωριό, καθώς και δύο τραπεζών ring ring για την αίθουσα αναψυχής του σχολείου στο Νέο Χωριό.
- Πληρωμή DJ για τη μουσική στο πανηγύρι που έγινε εφέτος στο Παλιό Μικρό Χωριό, με τη συνδρομή της κας Ντζούφρα Δώρας.
- Ενέργειες για διάφορα θέματα υποδομών με Δήμο ή Περιφέρεια, σε άριστη συνεργασία με πρόεδρο χωριού, κος Φλέγγα Τάκη.
- Ορισμός χώρου παρκινγκ και αναψυχής στα «χαλάσματα».
- Τοποθέτηση νέων πινακίδων σε σημεία ενδιαφέροντος του χωριού
- Επισκευή/ρύθμιση ρολογιού στο καμπαναριό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος και βάψιμο κάγκελων όπου είχαν φθαρεί.
- Επισκευή στέγης της Αγ. Κυριακής
- Τήρηση εορτών και κατάθεση στεφάνων καθώς και καθιέρωση εορτασμού τον Αύγουστο της Μάχης του Μικρού Χωριού.

Έργα που είχαν αποφασισθεί από το ΔΣ αλλά δεν ολοκληρώθηκαν είναι στο Παλιό Μικρό Χωριό, η επισκευή του βασικού αυλακιού, τοποθέτηση πίνακα Ανακοινώσεων στο

Μουσείο καθώς και ξύλινου ντουλαπιού στο ρολόι της ΔΕΗ, τοποθέτηση ξύλινου τραπεζιού στην παιδική χαρά, προστατευτικές μπάρες στην είσοδο και στο Νέο Χωριό, ελαιοχρωματισμοί στην Αγ. Κυριακή.



Σημείωσε τέλος ότι υπάρχει ταμειακή εκκρεμότητα καθώς α) δεν έχει εκδοθεί τιμολόγιο από το Μπακατσιά Θ., που τοποθέτησε προβολείς και επισκεύασε καμπαναριό και β) ότι λόγω εμπλοκής συναγερμού μουσείου έγινε υπερχρέωση λογαριασμού τηλεφώνου ΟΤΕ. Για τον υπέρογκο λογαριασμό έγιναν όλες οι δυνατές ενέργειες, ώστε να πληρωθεί ένα μέρος του λογαριασμού και δέχτηκε ο ΟΤΕ, κατ' εξαίρεση για τον σύλλογο, αυτήν την πρόταση. Επιπροσθέτως, για να μην επαναληφθεί η ανεξέλεγκτη χρέωση, τροποποιή-

θηκε το συμβόλαιο προς ΟΤΕ με χαμηλό κόστος και απεριόριστες κλήσεις.

Ευχαρίστησε την κα Δερματά Ρήνα, τον Πρίαμο και την κα Ηλιάδη Κωνσταντίνα για τη συμβολή τους στην εύρυθμη λειτουργία του Μουσείου, τον κο Λαμπρόπουλο Κωστή και την κα Μαργέτη Έλλη για την ενημέρωση της ιστοσελίδας και την προετοιμασία για ηλεκτρονική ανάρτηση του περιοδικού του Συλλόγου. Επίσης την κα Κουτσούκη Αιμιλία και κο Αρώνη Γιάννη, τον κο Τσινιά Κώστα και κο. Τσινιά Παντελή, τον κο Λιάπη Νικόλαο και τη σύζυγό του, Κούλα, οι οποίοι πάντα πρόθυμα προσφέρουν βοήθεια σε ό,τι χρειαστεί.

Ολοκληρώνοντας την τοποθέτησή του ο κος Παπαθανασίου, ευχαρίστησε την Γραμματέα του Συλλόγου, κα Αϊβαλιώτου Κυριακή, για τη μεθοδική σύνταξη πρακτικών και ανακοινώσεων του ΔΣ, καθώς και την κα Μώρου Κωνσταντίνα για την εξαιρετική δουλειά στο ταμείο του συλλόγου. Σημείωσε τέλος την αναγκαιότητα να υπάρχει σύμπνοια του συλλόγου με την τοπική αυτοδιοίκηση και τους κατοίκους του χωριού για την επίτευξη του κοινού σκοπού που είναι η ευημερία του Μικρού Χωριού, τονίζοντας πως ο σύλλογος ανταπεξήλθε με επιτυχία στις αντιξοότητες που προήλθαν από τις επιπτώσεις της πανδημίας, χρησιμοποιώντας κάθε πρόσφορο μέσο για τη συνεχή επικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ και τον πρόεδρο του χωριού.

Στη συνέχεια κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή, στη μνήμη των συγχωριανών που έφυγαν από τη ζωή τα τελευταία χρόνια και σκόρπισαν τη θλίψη στο Μικρό Χωριό.

Ακολουθώντας πήρε τον λόγο η κα Μώρου Κωνσταντίνα, για τον οικονομικό απολογισμό και τα ταμειακά θέματα του συλλόγου. Επεσήμανε τις δυσκολίες στην αρχή για να τακτοποιηθούν υποχρεώσεις σε εφορία και τράπεζες, καθώς οι περιορισμοί από την πανδημία δεν επέτρεπαν μετακινήσεις. Σημείωσε τη δουλειά που έχει γίνει μέχρι σήμερα, με την τακτική ηλεκτρονική καταγραφή των κινήσεων (έσοδα – έξοδα), ώστε το ταμείο να είναι πλέον εύκολα διαχειρίσιμο και απόλυτα τακτοποιημένο. Οι ενεργοί λογαριασμοί στις τράπεζες Εθνική και Πειραιώς έχουν ενημερωθεί και κοινοποιηθεί τα IBAN στα μέλη και φίλους του χωριού, ώστε να μπορούν μέσω internet να καταβάλουν συνδρομές ή χορηγίες και έχει εκδοθεί κάρτα για κινήσεις μέσω ΑΤΜ. Επίσης, φορολογικά ο σύλλογος είναι ενήμερος τόσο με τακτική υποβολή ετήσιων δηλώσεων όσο και με τακτοποίηση της υποχρέωσης των μελών του για εγγραφή στο Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων. Λύθηκαν τέλος θέματα για νόμιμη πρόσληψη ατόμου για τις ανάγκες του μουσείου. Επίσης ως υποψήφια για το νέο ΔΣ, ενημέρωσε ότι δεν θα μπορεί να συνεχίσει ως ταμίας, καθώς άλλες υποχρεώσεις της δεν το επιτρέπουν, ωστόσο θα βοηθήσει με την εμπειρία που απέκτησε, όποιον/α αναλάβει στη θέση αυτή.



Ακολουθώντας, ο πρόεδρος της συνέλευσης, κος Φλέγγας, έδωσε το λόγο στον Κρίκο Σπύρο, Αντιπρόεδρο του ΔΣ και υποψήφιο για το νέο Δ.Σ. Λαμβάνοντας το λόγο, ο κος Κρίκος χαιρέτισε με τη σειρά του τη συνέλευση και εστίασε

Ακολουθώντας, ο πρόεδρος της συνέλευσης, κος Φλέγγας, έδωσε το λόγο στον Κρίκο Σπύρο, Αντιπρόεδρο του ΔΣ και υποψήφιο για το νέο Δ.Σ.

Λαμβάνοντας το λόγο, ο κος Κρίκος χαιρέτισε με τη σειρά του τη συνέλευση και εστίασε

σε θέματα γραφειοκρατίας που αντιμετώπισε με επιτυχία το απερχόμενο ΔΣ. Επίσης τόνισε την προσοχή που πρέπει να δοθεί από το νέο ΔΣ στην ανάδειξη της ιστορίας και του πολιτισμού του τόπου, ως τους οδηγούς για μελλοντικές ενέργειες του συλλόγου.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος της συνέλευσης έδωσε το λόγο στην κα Αϊβαλιώτου Κυριακή, υποψήφια και για το νέο Δ.Σ., η οποία χαιρέτησε τους παρευρισκόμενους και αναφέρθηκε στα έργα που έγιναν στο χωριό την τελευταία τριετία, καθώς και στην ανάπτυξη που παρατηρείται από ιδιώτες/επιχειρηματίες, που δίνει νέα όψη στο χωριό. Σημαντικό έργο που θα συμβάλει στην ανάπτυξη της περιοχής είναι και η ανάπλαση της λίμνης πριν την είσοδο στον παλαιό οικισμό. Το έργο αυτό έχει ολοκληρωθεί από Περιφέρεια και θα πρέπει να διερευνηθεί εάν μπορούν να γίνουν μικρές παρεμβάσεις για την περαιτέρω αξιοποίησή του, καθώς αποτελεί αξιοθέατο και είναι πόλος έλξης τουριστών καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Ολοκληρώνοντας την τοποθέτησή της, ευχήθηκε να συνεχιστεί η άψογη συνεργασία του Συλλόγου, με τον πρόεδρο και τους κατοίκους του χωριού για την επίτευξη του κοινού σκοπού που είναι η ευημερία του Μικρού Χωριού.



Ακολούθησε η τοποθέτηση της κας Βουγά Γιουρνά Έππης, η οποία αναφέρθηκε στις δυσκολίες, λόγω πανδημίας, στη συγκέντρωση υλικού για την έκδοση του περιοδικού που λύθηκαν πρόσφατα και θα μπορέσει σύντομα να αναρτηθεί η νέα έκδοση, καθώς και στη συμβολή της κας Δερματά Ρήνας για τη λειτουργία του Μουσείου.

Η συνέλευση συνεχίστηκε με παρεμβάσεις για διάφορα θέματα που απασχολούν τα μέλη της Αδελφότητας, όπως το θέμα του κοινοτικού πανδοχείου «Η Χελιδόνα», που έθιξε η κα Δερματά Ρήνα, καθώς άλλαξε πρόσφατα μισθωτή και θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι θα λειτουργεί εξυπηρετώντας τις ανάγκες των κατοίκων του χωριού. Επίσης ο κος Αθανασόπουλος εξέφρασε την ανησυχία του για τον ιστορικό πλάτανο της πλατείας του Παλαιού Μικρού Χωριού, καθώς η ασθένεια των πλατάνων έχει εμφανιστεί και στο χωριό και έχει ξεράνει παρακείμενο πλατάνι. Θετική εξέλιξη, όπως ενημέρωσε ο κος Παπαθανασίου, είναι ότι σύμφωνα με γεωπόνους του Δήμου έχει ξεκινήσει να εφαρμόζεται φυτοφάρμακο που αντιμετωπίζει την ασθένεια. Επίσης σημείωσε ότι το ξερό πλατάνι κόπηκε και απομακρύνθηκε από τον ιδιοκτήτη του, κο Πιστιόλη Ιωάννη.

Ο κος Παπαθανασίου ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους για την ολοκλήρωση από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος των έργων εκβάθυνσης και ανάπλασης της λίμνης και της κατασκευής φράγματος. Για το έργο αυτό μερίμνησε ο πρόεδρος του Χωριού, κος Τάκης Φλέγγας. Ήδη αρχίζει να γεμίζει με νερό. Φρόντισε και έγινε και έργο θεμελίωσης ώστε να μπορεί να κατασκευαστεί εξέδρα, η κατασκευή της οποίας δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί από την Περιφέρεια, οπότε θα μπορέσει να γίνει με την μέριμνα της Αδελφότητας ή κάποιου ιδιώτη ή δωρητή.

Ο κος Κεράνης Ιωάννης επεσήμανε το σημαντικό έργο της ψηφιοποίησης των τευχών του περιοδικού και της ανάρτησής τους στην ιστοσελίδα του συλλόγου. Ως πρόταση τέθηκε και η καταγραφή προσωπικών ενθυμήσεων από τους παλαιότερους Μικροχωρίτες, που είχαν ζήσει σε σημαντικά γεγονότα του χωριού για να αναρτηθούν επίσης στην ιστοσελίδα.

Επίσης συζητήθηκε και το γεγονός της σύστασης Ενεργειακής Κοινότητας Καρπενησιού Μακρακώμης, που είναι από τις πρώτες ενεργειακές κοινότητες που συστάθηκαν από δήμους και αποτελεί την καλύτερη απάντηση στην ενεργειακή κρίση γιατί διασφαλίζει την ενεργειακή αυτοτέλεια του δήμου και στηρίζει τους άπορους δημότες. Αναφορικά με το υδροηλεκτρικό που βρίσκεται κοντά στη λίμνη, σημειώθηκε ότι ενοικιάστηκε σε ιδιώτη με χαμηλό ενοίκιο που εισπράττει ο Δήμος Καρπενησιού και γίνονται προσπάθειες από τον πρόεδρο του χωριού, κο Φλέγγα Τ., να δοθούν ελαφρύνσεις στους κατοίκους του χωριού από δημοτικά τέλη.

Στη συνέχεια, αναγνωρίζοντας το έργο του Συλλόγου και την προσπάθεια που

καταβάλλεται για την ανάπτυξη του χωριού, για την ουσιαστική στήριξη του συλλόγου ακολουθήσαν οι κάτωθι δωρεές:

Φλέγγας Αλέκος : Μια τηλεόραση για αίθουσα αναψυχής στο σχολείο του Νέου Χωριού και 500 ευρώ ως συμμετοχή για κάλυψη δαπάνης Μπακατσιά στη μνήμη του Σοφοκλή Φλέγγα. Επίσης συμμετοχή για αναμνηστική πλάκα στο οίκημα που λειτουργούσε το Τυπογραφείο της Αντίστασης.

Πιστιόλης Ιωάννης: Προσφέρθηκε να καλύψει το κόστος λειτουργίας του μουσείου για 5 μήνες ετησίως εις μνήμην του πατέρα του, Πιστιόλη Ευάγγελου, ιατρού του Χωριού τα δύσκολα χρόνια του πολέμου.

Τριανταφύλλης Χρήστος και Κώστας: Προσφέρθηκαν να καλύψουν το κόστος λειτουργίας του μουσείου για 4 μήνες ετησίως εις μνήμην του αδελφού τους.

Ο κος Παπαθανασίου ευχαρίστησε τους κ.κ. Φλέγγα, Πιστιόλη και Τριανταφύλλη για τη σημαντική προσφορά τους στο σύλλογο, τονίζοντας ότι οι δύο οικισμοί (Νέο και Παλαιό) είναι το Μικρό Χωριό και τα προβλήματα αντιμετωπίζονται όμοια με τον ίδιο τρόπο.

Επίσης, ζήτησε από τα μέλη της Αδελφότητας που παρευρίσκονται στη συνέλευση να επικαιροποιήσουν τα στοιχεία τους (mail-κινητό), ώστε να διευκολυνθεί η επικοινωνία του συλλόγου για τα θέματα που υπάρχουν.

Στο σημείο αυτό, ο κος Κυρίτσης Ευάγγελος, εκ μέρους της Ελεγκτικής Επιτροπής και σύμφωνα με το άρθρο 13 του Καταστατικού του Συλλόγου, υπέβαλε προς έγκριση στην Γενική Συνέλευση το πόρισμα της Επιτροπής που αναφέρεται στην ορθή τήρηση των κανόνων καλής διαχείρισης και λογιστικής τάξης, αφού προηγήθηκε έλεγχος των διαχειριστικών ενεργειών του Διοικητικού Συμβουλίου που αφορούν στα πραγματοποιηθέντα έσοδα και στις πηγές τους, καθώς και στις πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Επίσης ο κος Κυρίτσης τόνισε την θετική εξέλιξη της ψηφιοποίησης των ταμειακών αρχείων της Αδελφότητας, που καθιστά τον έλεγχο εύκολη διαδικασία και βάζει τάξη στα αρχεία του Συλλόγου.

Στη συνέχεια εγκρίθηκαν από τη Γενική Συνέλευση τα πεπραγμένα και η συνολική διαχείριση των περιόδων 2020-2021-2022, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Καταστατικού του Συλλόγου.

Ακολουθώς η Συνέλευση προχώρησε με τις διαδικασίες για την εκλογή νέων μελών Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής, όπως ορίζονται από το καταστατικό του Συλλόγου και ορίστηκε Εφορευτική Επιτροπή.

Εφορευτική Επιτροπή

- ΜΠΑΚΗ ΒΑΣΩ
- ΔΕΡΜΑΤΑ ΡΗΝΑ
- ΚΡΙΕΖΗ ΜΙΝΑ

Σημειώνεται ότι βοήθησε στη καταμέτρηση των ψήφων η κα Βουγά Γιουρνά Έππη.

Στο ψηφοδέλτιο, υποψήφιοι για το Διοικητικό Συμβούλιο:

- ΑΙΒΑΛΙΩΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
- ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ
- ΗΛΙΑΔΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
- ΚΡΙΚΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
- ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Παν.
- ΜΑΡΓΕΤΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΛΗ)
- ΜΩΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
- ΝΤΖΟΥΦΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ)
- ΣΤΟΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΝΑ
- ΦΛΕΓΓΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ)

Υποψήφιοι για Ελεγκτική Επιτροπή:

- ΛΙΑΠΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
- ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Μετά το τέλος της ψηφοφορίας, οι ψήφοι κατανεμήθηκαν ως εξής:

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

➤ ΑΙΒΑΛΙΩΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ	58
➤ ΗΛΙΑΔΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	54
➤ ΜΩΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	54
➤ ΚΡΙΚΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	49
➤ ΝΤΖΟΥΦΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ)	45
➤ ΜΑΡΓΕΤΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΛΗ)	36
➤ ΦΛΕΓΓΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΕΥΗ)	31
➤ ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Παν.	29
➤ ΣΤΟΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΝΑ	28
➤ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ	19

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

➤ ΛΙΑΠΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	46
➤ ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	46
➤ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	46

Συνολικά ψήφισαν 63 μέλη του Συλλόγου, δηλαδή περισσότεροι από το ¼ των ενεργών μελών, σύμφωνα με το ισχύον καταστατικό του Συλλόγου.

Μετά το τέλος της ψηφοφορίας οι Μικροχωρίτες, μέλη της Αδελφότητας, ευχήθηκαν καλή επιτυχία στα νεοεκλεγέντα μέλη του ΔΣ και αφού ευχαρίστησαν την οικογένεια Τριανταφύλλη για την ευγενική παραχώρηση της αίθουσας και τη φιλοξενία, αποχώρησαν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Α.ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κ. ΑΪΒΑΛΙΩΤΟΥ

Ανακοίνωση νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Στη συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε την 21^η-11-2022, συγκροτήθηκε σε σώμα το Δ.Σ. της Αδελφότητας Μικροχωριτών Ευρυτανίας «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος», που εξελέγη στις αρχαιρεσίες της 13ης Νοεμβρίου 2022.

Η σύσταση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, είναι η κάτωθι:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος:	Κυριακή Αϊβαλιώτου
Αντιπρόεδρος:	Σπυρίδων Κρίκος
Γενικός Γραμματέας:	Κωνσταντίνα Μώρου
Ειδικός Γραμματέας :	Παρασκευή Φλέγγα
Ταμίας:	Σταυρούλα Ηλιάδη
Σύμβουλος:	Θεοδώρα Ντζούφρα
Σύμβουλος:	Ελισάβετ Μαργέτη

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλαος Λιάπης
Ευάγγελος Κυρίσης
Ιωάννης Αθανασόπουλος

Μετά τιμής

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Αν δεν έχετε ανανεώσει τη συνδρομή σας, θυμηθείτε:

Η ετήσια συνδρομή σας είναι το μοναδικό έσοδο της Αδελφότητας και η δική σας συμβολή στην προσπάθεια ανάδειξης του χωριού μας!

Δείτε τους τρόπους καταβολής της συνδρομής ή δωρεάς σας στην ενότητα «Συνδρομές, Δωρεές και Εγγραφές νέων μελών» της ιστοσελίδας μας (<https://www.mikrohorio.gr/syndromes-dwrees-eggrafes-melwn/>).

Μην ξεχνάτε να διευκρινίζετε ποιος ή ποια είστε καθώς και την αιτιολογία της κατάθεσης, ούτως ώστε να καταγραφεί σωστά.



Μικροχωρίτικα Γράμματα: Ψηφιοποίηση Αρχείου

Με μεγάλη μας χαρά σας γνωρίζουμε ότι ολοκληρώθηκε η ψηφιοποίηση του αρχείου όλων των τευχών του περιοδικού ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Η προσπάθεια ξεκίνησε το 2019, με την ευγενική χορηγία της κας Σωτηρίας Γεωρ. Δημητρακοπούλου, η οποία προσέφερε για το σημαντικό αυτό έργο το ποσό των 2.000,00 € στον τότε πρόεδρο της Αδελφότητας Μικροχωριτών, κο. Θανάση Παπαθανασίου, συνοδευόμενο από την κάτωθι επιστολή:

Προς το Νέο Διοικητικό συμβούλιο
Της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Άγαθωταί μου. Σας εύχομαι κάθε έπιτυχία. Καλή χρονιά.
Διαβάσα στο περιοδικό Μικροχωρίτικα Γράμματα όλα τα νέα του χωριού μας. Χάρη στους κόσους όλων των χωριανών και ιδιαίτερα μεριών έπιστημόνων που σήκωσαν τό μεγαλύτερο βάρος και τους εύχαριστώ με Μεταξύ των άλλων διάβασα την πρόταση να ιδρύσει προσφορά του Σπύρου Χαρογιάννου Μαστρογεωργαίου για την ψηφιοποίηση του Περιοδικού Μικροχωρίτικα Γράμματα και αυτό μου φαίνεται σωστό. Κρατάω άριστα τεύχη τό ένα είναι καλύτερο από τό άλλο.

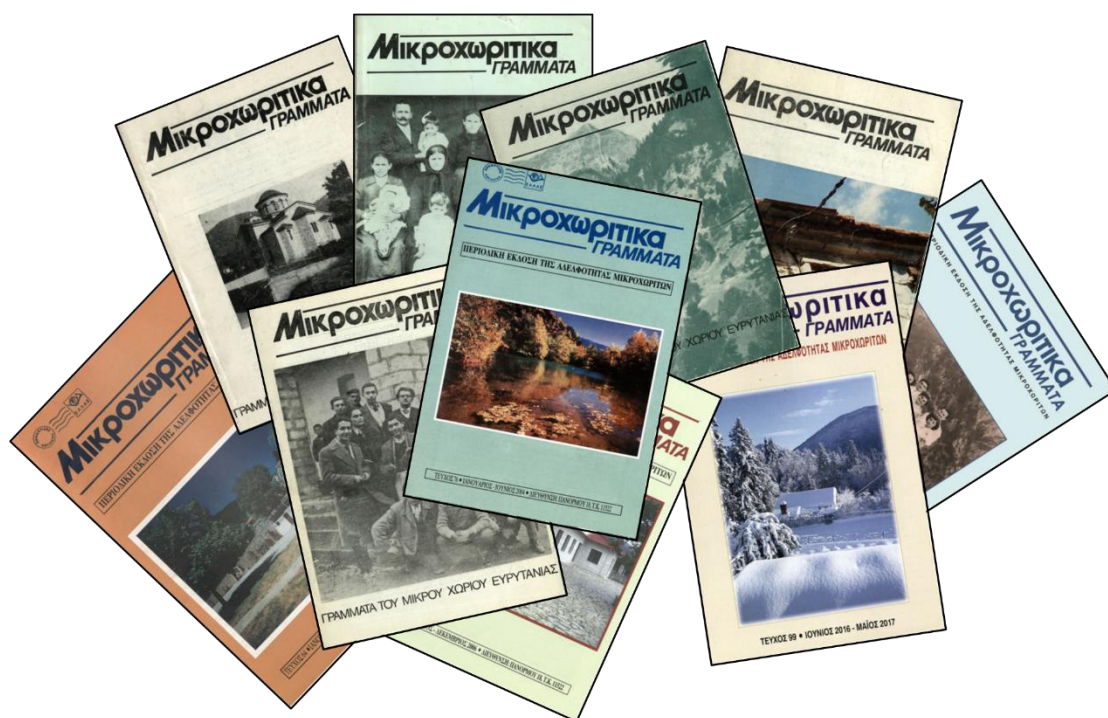
Είμαι 94 ετών. Βλέπω πράγματα που τα έζησα. Οί νεότεροι δέν τα διαβάζουν τόση την ηλεκτρονική ένοχη. Σκέφτηκα να στείλω και έχω χρήματα δύο χιλιάδες € στον νέο Πρόεδρο Θανάση Γ Παπαθανασίου. Είς μνήμη των γονέων μου Αθανασίου Γεφές και της μητέρας μου Φωτεινής για τό χρησιμοποίησαν για την ψηφιοποίηση των Περιοδικών μέχρι και τό Ιανουάριο Ιούλιο 2018 ^{εμφάνιστο του 2019.} Θα βλέπουν οί Νέοι τα γέροντά μας αλλά και τα ιστορικά μας και δά διατηρηθή τό ιστορία του χωριού. Εύχαστε οί νεότεροι να είναι άνδρες προσφοράς και να αγαπήσουν τό Παλαιό Μικρό Χωριό μας αλλά και τό Νέο. Οί νέοι να αφήσουν τό χρόνο μου είμαι 94 χρόνων. Έζησα 70 χρόνια στην Αμαλιάδα και δούλεψα άλλα χρόνια στο Συμβούλιο του αρχαιότερου Συλλόγου της Αμοιολίδας που συμμετείχα 92 χρόνια και συνεχίζει με έπιτυχία.

Σωτηρία Γεωρ. Δημητρακοπούλου

27/12/2019

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών, σεβόμενη την επιθυμία της κι έχοντας την πεποίθηση ότι τα κείμενα αυτά, που αποτελούν την ιστορία του τόπου μας, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να χαθούν, αξιοποίησε τη δωρεά και προχώρησε στην ψηφιοποίηση της πολύτιμης κληρονομιάς του χωριού μας. Με τη βοήθεια της τεχνολογίας έγινε η σάρωση, επεξεργασία και αποθήκευση των κειμένων, και στη συνέχεια, με τη βοήθεια του κου Λαμπρόπουλου Κωνσταντίνου, αναρτήθηκαν στον ιστότοπο του συλλόγου μας. Πλέον είναι διαθέσιμα και προσβάσιμα όλα τα τεύχη από το 1967 μέχρι σήμερα.

Απευθύνουμε πρόσκληση σε όλους τους κατοίκους, με αφορμή τα αναφερόμενα στη συγκινητική επιστολή της κας Δημητρακοπούλου αλλά και της συζήτησης που έλαβε χώρα στη Γενική μας Συνέλευση του Νοεμβρίου, να βοηθήσουν ώστε να συνεχιστεί η προσπάθεια διάσωσης και διατήρησης της ιστορίας του χωριού με φωτογραφικό υλικό που πιθανόν να έχουν ή με καταγραφή, σε ηχητικά ή βίντεο ντοκουμέντα, συνεντεύξεων μεγαλύτερων κατοίκων του χωριού. Κάθε πρόταση και ιδέα για να συνεχίσουμε την καταγραφή της ιστορίας μας ώστε να μείνει για πάντα ζωντανή η μνήμη εμπλουτίζοντας το ψηφιακό πολιτιστικό απόθεμα του συλλόγου μας για να αναδειχθεί και να αξιοποιηθεί, είναι ευπρόσδεκτη. Μπορείτε να στείλετε τις προτάσεις σας ή το υλικό στην ηλεκτρονική διεύθυνση mikrochorioevrytania@gmail.com.



Περιηγηθείτε στο ψηφιακό αρχείο των
«Μικροχωριτικών Γραμμάτων»

<https://www.mikrohorio.gr/mikrohoritika-grammata-archive/>

Έγραψαν για το Μουσείο...

αποσπάσματα από το βιβλίο επισκεπτών του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου

Γοητευτικό το Μουσείο!

Η γωνιά αυτή! Φ. Σαρκάνη

Φανταστικό μουσείο! Η ιστορία του μικρού χωριού μας συγκίνησε! Σας ευχαριστούμε πολύ! Εδώ υπάρχει η Ελλάδα που θα θέλατε όλοι να ειναιε! Μαρία, Χρήστος 19/11/2022

Θερμά συγχαρίρια για το έργο σας! Για την γνώση! Αφροδίτη Γοτσηφοπούλου 30-10-22

Συγχαίριμα! Με φίλα φέρετε... βρήκε παρά πολλά για το "Μικρό Χωριό". Σας ευχαριστώ!

ΠΟΛΛΑ ΣΥΓΧΑΡΙΗΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΡΙΑ ΝΤΟΥΡΑΧΟΥΤΣΑ 26/11/2022

Με μεγάλη συγκίνηση είδα τις προθήκες του Μουσείου και ιδιαίτερα όσες έχουν φωτογραφίες από την κατοχή. Σήμερα Κυριακή, 6 Νοεμβρίου 2022, άξιωσκα να έρθω για ερωτήσεις στο "Μικρό Χωριό", από το οποίο κατέγομαι.

Πολλά πολλά σας ευχαριστώ να ζήνουνε οι πόσο φέρσουτε φέρω χωριό ευγνωμοσύνη από μια ιστορία που βγάζει τη σκέψη

Καλό βράδυ 26. Νοε. 2022

29 ΟΚΤ 2022
Πολλά ευχαριστήρια για την υπέροχη δουλειά που έχετε κάνει σ' αυτό το όμορφο μουσείο. Η επίσκεψη στον χώρο του μουσείου με δέλεσε γυναίκοι και κέρφει θα μπει δίπλα στο πρόγραμμα της επόμενης επίσκεψής μου στην Ευρυτανία!
Π. Χλωροκώβιας.

Δείξατε συγχαρητήρια για το έργο της Πηνελόπης Αναστασίου Βασιλείου. Έτος 2022

Όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά: Φθινόπωρο 1942

του Πάνου Δ. Κεράνη (Ξανθός)

Δεν περνάει μέρα που η μεγάλη καμπάνα του Χωριού με τους τρεις αργούς χαρακτηριστικούς της κτύπους θα αναγγείλει έναν ακόμη θάνατο, αργό μαρτυρικό. Το θάνατο της πείνας! Ο κωδωνοκρούστης του χωριού που τόσο ευσυνείδητα, τις ειρηνικές μέρες του παρελθόντος, χτυπούσε τις καμπάνες είναι κιόλας νεκρός.

Δεν άφησαν όμως μια πιθαμή γης ακαλλιέργητη οι Μικροχωρίτες. Στην κορυφή της Χελιδόνας συναντούσε κανείς τα σκελετωμένα, πρισμένα από την πείνα κορμιά των, να παραμερίζουν το βράχο να βρουν λίγο χώμα, να ρίξουν λίγο σπόρο.

Όχι. Το ρυθμό αυτό της καμπάνας θα τον αλλάξουν οι Μικροχωρίτες. Θα τον διαδεχθεί αργότερα ο γρήγορος χτύπος του συναγερμού, του ξεσηκωμού, της αντίστασης.

Μήνες πριν ακόμη εμφανισθεί ένοπλο τμήμα αντιστάσεως στην περιοχή μας, και πριν ακόμη ακουσθεί τίποτε για αντίσταση, το χωριό μας είχε κιόλας οργανωμένο ένοπλο τμήμα. Τα όπλα που διέθετε, 10-11 τον αριθμό, από κυνηγητικά μέχρι караμπίνες του 1821, δεν αποτελούσαν καμιά αξιόλογη δύναμη. Συνετέλεσαν όμως στην εξύψωση του ηθικού των χωριών της γύρω περιοχής. Με νυχτερινές επισκέψεις στα χωριά της ποταμιάς, η παρουσία ενόπλων με τα πατριωτικά των τραγούδια, άναβε στις ψυχές του λαού της περιοχής μας τις ελπίδες για απελευθέρωση της πατρίδας απ' την Ιταλογερμανική κατοχή.

Ξημερωνόμασταν πολλές φορές στην ποταμιά ή στον Αη Σώστη περιμένοντας την ρίψη όπλων από συμμαχικό αγγλικό αεροπλάνο, η οποία όταν πραγματοποιήθηκε, από κακή και υποτυπώδη μέσω συνδέσμων επαφή, έγινε λανθασμένα έξω από το Καρπενήσι με αποτέλεσμα, όπως είναι γνωστό, να διασωθούν μεν οι Άγγλοι σύνδεσμοι, καταφεύγοντας στα γύρω χωριά, να περιέλθουν δε στα χέρια των κατακτητών εφόδια, ασύρματα, χρήματα κ.λπ.

Το ίδιο αυτό βράδυ ευρισκόμενοι στη θέση Αη Σώστης κινήσαμε την προσοχή του αεροπόρου με τις φωτιές που ανάψαμε. Συνέχισε να υπερίπταται της περιοχής αλλά πιθανόν να έβλεπε στα χάρτη του το ακατάλληλο του εδάφους για ρίψη ανθρώπων κι έτσι επροτίμησε την προαναφερθείσα τοποθεσία.

Μια από τις νύχτες αυτές, κατά την επιστροφή μας μάς πήραν τα ξημερώματα. Η είσοδος στο Χωριό με τα όπλα τις ώρες αυτές που οι συγχωριανοί μας ξεκινούσαν, άλλος για ξύλα στο βουνό, άλλος για δουλειές στα χωράφια του κι άλλοι για επίσκεψη στην πρωτεύουσα της τότε Επαρχίας Ευρυτανίας, το Καρπενήσι, περιέκλειε τον κίνδυνο αναγνωρίσεώς μας. Έτσι απερίσκεπτα, όπως αποδείχθηκε, μετά μία μιάμιση ώρα αργότερα, τοποθετήσαμε εντελώς πρόχειρα τα όπλα στο υπόγειο του πρώτου σπιτιού στην είσοδο του χωριού. Του σπιτιού μου.

Η μάνα μου είχε κιόλας φύγει για ξύλα στο βουνό. Δεν ήξερε άλλωστε για τους σκοπούς κατά τις νυχτερινές μου απουσίες.

Στο κρεβατάκι της κοιμόταν η μικρή μου αδελφή ηλικίας τότε 9 ετών. Έπεσα κι εγώ στο κρεβάτι μου. Δεν πρόφθασα να κοιμηθώ. Οι διαμαρτυρίες του καλοκάγαθου αιμνήστου Σπύρου Φλέγγα σε έντονο ύφος, όπως συνήθιζε όταν κάτι τον πείραζε, με οδήγησαν στην μπαλκονόπορτα να δω τι συμβαίνει.

Οι Ιταλοί είχαν φθάσει έξω απ' το σπίτι και παρεμπόδιζαν κάθε έξοδο απ' το χωριό. Ταυτόχρονα έπρεπε ν' απαντήσω στην ερώτηση που μου ετέθη ελληνικότητα, από πού είναι η είσοδος στο σπίτι, που είχαν κιόλας περικυκλώσει.

Δεν υπήρχαν περιθώρια οποιασδήποτε αντιδράσεως. Τους είπα πώς θα βρουν την είσοδο που ταυτόχρονα είχαν κιόλας φθάσει. Τους άνοιξα. Όρμησαν μέσα στο σπίτι. Το

ντύσιμό μου έδειχνε ότι μόλις σηκώθηκα από το κρεβάτι. Πρώτη τους επίσκεψη στο κρεβάτι μου, ανασήκωμα του μαξιλαριού και ανασήκωμα του στρώματος.

Άλλοι πήγαν προς το κρεβάτι που ανύποπτα κοιμόταν ακόμη η μικρή μου αδελφή. Τους είπα ότι είναι μικρό παιδί και μην το ξυπνήσουν και φοβηθεί.

Κοντά στο τζάκι ήταν η γκλαβανή που οδηγούσε στο υπόγειο, που τόσο πρόχειρα είχαν τοποθετηθεί τα όπλα. Δίπλα ακριβώς υπήρχε ένα τραπέζι και κάτω από ένα σεντούκι. Πάνω στο σεντούκι ένας μαστραπάς με νερό. Στην προσπάθειά του κάποιος να ανοίξει το σεντούκι να δει τι είχε μέσα, ανέτρεψε το μαστραπά με το νερό που χύθηκε στο πάτωμα. Μέσα στο σεντούκι υπήρχαν μήλα που λίγες μέρες πριν είχαμε μαζέψει. Αυθόρμητα τους πρόσφερα από αυτά.

Η ανατροπή του νερού τους απέσπασε την προσοχή με αποτέλεσμα να μην δουν μπροστά τους την γκλαβανή και σε συνέχεια με ρώτησαν πού αλλού έχει μέρος το σπίτι. Τους υπέδειξα τον αχερώνα. Έριξαν μια ματιά στο ισόγειο που είχαμε τα ζώα κι ανέβηκαν τη σκάλα. Η πόρτα ήταν κλειδωμένη με ένα ψευτολουκετάκι. Με κάποιο αίσθημα ενοχής, που χύσανε το νερό, μου είπαν δεν πειράζει και δεν χρειάζεται να την ανοίξω. Με μια όμως κλωτσιά μου η πόρτα ήταν κιόλας ανοιχτή. Ήταν γεμάτη χορτάρι. Έφυγαν.

Το θαύμα είχε γίνει. Με περίμενε πλέον πολλή δουλειά. Χρειάσθηκε περισσότερο από δυο ώρες να κατεβάσω τη στίβα από τα ξύλα που είχαμε αποθηκευμένα στο υπόγειο, να τοποθετήσω τα όπλα στο πίσω μέρος και να ξαναφτιάξω τη στίβα που έφθανε στο ύψος του ταβανιού.

Όταν τελείωσα βγήκα έξω από το σπίτι.

Μεταξύ των άλλων συγχωριανών που παρεμπόδισαν την έξοδό τους, τώρα παρεμπόδιζαν και την είσοδο, ήταν και η μάνα μου με το γάιδαρο φορτωμένο ξύλα και φορτωμένη και η ίδια και δεν την άφιναν να τα ξεφορτώσει αν και έφθασε πλέον μπροστά στο σπίτι. Χωρίς να χάνω καιρό, χωρίς εξηγήσεις: Μάνα, της λέω, θα πάω το παιδί στη γιαγιά και θα φύγω από το σπίτι.

Με τον τρόπο αυτό δεν θαβρισκαν κανέναν στο σπίτι, αν τυχόν και ξανάρχονταν. Αλλά ο λόγος δεν ήταν μόνον αυτός. Ήξερα τις ώρες αγωνίας που περνούσε η ένοπλη ομάδα των Μικροχωριτών.

Η παρουσία μου στην πλατεία του χωριού, που ήταν σχεδόν συγκεντρωμένοι όλοι οι χωριανοί, έστρεψε τα βλέμματα όλων των μελών της ομάδος επάνω μου. Ζωγραφισμένη στα πρόσωπά των η αγωνία. Τα μάτια τους – ποτέ δεν είχα δει τόσα μάτια να με κοιτάζουν ταυτόχρονα τόσο ερευνητικά και με τόση συμπόνοια. Δεν πλησίασα και δεν μίλησα με κανένα μέλος της ομάδος. Σαν τίποτε να μην είχε συμβεί μιλούσα με ηλικιωμένους συγχωριανούς για το σκοπό της επισκέψεως των Ιταλών, γιατί ήρθαν, τι ζητάνε, για τον καιρό, για τα χωράφια, για την πείνα μας.

Μέλος της ομάδος – ο αιμνηστος Γιάννης Κομπορόζος. Αυθόρμητος όπως ήταν και που έμελλε ο αυθορμητισμός του αυτός να τον οδηγήσει στη σύλληψη και εκτέλεσή του του αργότερα στο χωριό Καστέλια της Φθιώτιδος εις αντίποινα για την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου – με πλησίασε να μάθει τι γίνεται με τα όπλα. Τα υπόλοιπα μέλη της ομάδος από απόσταση παρακολουθούσαν τη συζήτηση.

Όλα πήγαν καλά. Μια σκληρή δοκιμασία είχε κιόλας περάσει. Μας περίμεναν όμως κι άλλες. Κι άλλες...

Δεν περνούσε μέρα που κάποιος άγνωστος επισκέπτης δεν παρουσιαζόταν στο χωριό. Έργο της ομάδος να τους πλησιάσει κάποιος χωρίς το σύνολο των παρευρισκόμενων συγχωριανών να ξέρει τίποτε και να τον ρωτήσει ποιος ο σκοπός της επισκέψεώς του. Δεν ήταν δε η επίσκεψη αυτή τυχαία. Οι άγνωστοι αυτοί επισκέπτες ζητούσαν να ενταχθούν στην ένοπλη αντίσταση. Χωρίς περιστροφές, επειδή η ομάδα δεν ήταν εύκολο να εξακριβώσει τις πραγματικές των διαθέσεις, γιατί δεν απέκλειε τυχόν επίσκεψη συνεργατών των κατακτητών, τους έθετε υπό κράτηση όλους ανεξαιρέτως μέχρι της εντάξεώς των εις ένοπλο τμήμα. Προς τον σκοπόν της κρατήσεως των υπό φρούρησιν, η ομάδα χρησιμοποιούσε διάφορα ακατοίκητα σπίτια.

Πρόβλημα ήταν η διατροφή των. Έπρεπε να μοιραστούμε και την πείνα μας.

Οι επισκέψεις ενόπλων τμημάτων της αντιστάσεως άρχισαν να πολλαπλασιάζονται στο χωριό μας. Παράλληλα και οι επισκέψεις των κατακτητών Γερμανών και Ιταλών. Φθάσαμε έτσι στην επίσκεψη τις παραμονές των Χριστουγέννων ομάδος 300 περίπου ενόπλων υπό την αρχηγία του Άρη Βελουχιώτη. Διερχόμενο το ένοπλο αυτό τμήμα διενυκτέρευσε στο χωριό μας. Σκοπός, όπως μας είπε, η συνάντησις εις την περιοχή Βάλτου με άλλα ένοπλα αντιστασιακά τμήματα για την ενοποίησιν και συντονισμόν της αντιστάσεως. Η διατροφή 300 ατόμων δεν ήταν τόσο εύκολη. Για άλλη μια φορά οι Μικροχωριτες μοίρασαν την πείνα τους.

Τις πρώτες πρωινές ώρες έφθασε η είδησις ότι μεγάλο τμήμα των Ιταλών κατακτητών έρχεται προς το χωριό, προερχόμενο από το Καρπενήσι. Επηκολούθησε συναγεμμός στο ένοπλο τμήμα. Και σύγχυσις προς στιγμήν, είχαν σαν αποτέλεσμα ο αρχηγός του ενόπλου αντιστασιακού τμήματος αποτεινόμενος εις δυο μέλη της ομάδος Μικροχωριτών επιζώντων σήμερα να τους πει αντί του κάποιου επρόδοσε την παρουσία μας, είπε με «προδοσάτε!».

Περιθώρια για εξηγήσεις δεν υπήρχαν και δεν ζητήθηκαν ποτέ. Συνέχισε όμως με την ερώτησιν από πού έρχονται οι δρόμοι και τα μονοπάτια στο χωριό. Είχε πάρει κιόλας την απόφαση να χτυπήσει τους Ιταλούς όπως και έκανε, με τα γνωστά σε όλους αποτελέσματα. Άφησε ένα νεκρό αντάρτη η μάχη αυτή και άγνωστο αριθμό Ιταλών.

Το Μικρό Χωριό τελειώνοντας η μάχη αυτή, αρχίζει – συνεχίζει το γολγοθά του.

Τι να πρωτοσκέπτονταν κανείς εκείνες τις ατέλειωτες ώρες – μέρες που μεσολάβησαν μετά τη μάχη ώσπου να φθάσουμε το βράδυ της προπαραμονής των Χριστουγέννων του 1942. Το σπίτι, τους ανθρώπους του, τα υπάρχοντά του, τους κρατούμενους στις φυλακές Λαμίας από προηγούμενη επιδρομή των Ιταλών μήνες πριν στο χωριό μας συγχωριανούς μας και την τύχην των μετά την μάχην στο χωριό τους;

Από τη θέση άνθρωπος μέσα στη Δεκεμβριανή παγωνιά (ποιος κρυώνει τέτοιες ώρες) παρακολούθησα το ολονύκτιο κάψιμο του όμορφου χωριού μας σπίτι με σπίτι, αχερώνα με αχερώνα.

Οι βάρβαροι δεν ολοκλήρωσαν το έργο τους. Αφού πήραν όλα σχεδόν τα υπάρχοντα ζώα, τρόφιμα και αφού έφαγαν καλά από αυτά, ήπιαν και αρκετό κρασί των Μικροχωριτών, πυροβόλησαν εν συνεχεία τα βαρέλια και έχυσαν το υπόλοιπο κρασί, με αποτέλεσμα οι αναθυμιάσεις να φθάνουν στην κορυφή του βουνού.

Όργιο κολάσεως, φωτιές σ' ολόκληρο σχεδόν το χωριό, άναρθρες κραυγές των μεθυσμένων κατακτητών, κλαυθμός και οδυρμός των παραμεινάντων στο χωριό συγχωριανών. Τα βασανιστήρια των εθνομαρτύρων παπα – Βαστάκη και ενομωτάρχου Κατσιμπα. Τα βασανιστήρια των υπολοίπων κρατουμένων.

Η μεγαλύτερη, η ατέλειωτη νύχτα της ζωής μου.

Κοντά στα ξημερώματα περάσαμε μέσα στα έλατα και φθάσαμε στη θέση Καρούλες εγώ κι άλλος ένας Μικροχωριτης. Κρυμμένοι πίσω απ' τα πρώτα έλατα ακούσαμε ριπές αυτομάτων όπλων. Κοιτάξαμε ο ένας τον άλλον. Χωρίς να ανταλλάξουμε μια κουβέντα. Ξέραμε κιόλας την εκτέλεσιν αλλά ποιους και πόσους εξετέλεσαν;

Η απόστασις που μας χώριζε απ' τον τόπον της εκτελέσεως των 11 εθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών, ήταν και είναι γνωστό πόσο κοντά είναι.

Οι εγκληματίες, όπως κάθε εγκληματίας, απεχώρησαν αμέσως μετά το ανοσιούργημά των. Φθάσαμε στο μαρτυρικό τόπο της εκτελέσεως. Η Δεκεμβριανή πρωινή παγωνιά δεν είχε παγώσει ακόμη το αίμα των Εθνομαρτύρων.

Η σαδιστική διάθεσις των βαρβάρων κατακτητών επέβαλε πριν την εκτέλεσιν των την κατασκευήν λάκου 15 περίπου εκατοστών με τα νύχια των αθών θυμάτων των που με τόσην υπομονήν, επιμέλειαν και καρτεριάν εδέχθησαν οι αείμνηστοι συμπατριώτες εθνομάρτυρες.

Αθάνατοι νεκροί.

Ορκίστηκα εκείνη τη στιγμή εκδίκηση.

Χωρίς κανένα ίχνος αυτοπροβολής, μεγάλοι μου νεκροί, η τιμή ανήκει σε εσάς και μόνον. Η πατρίδα μας ζει και αναπνέει ελεύθερα. Εμείς δε οι επιζώντες της γενιάς του 1940 αξιωθήκαμε να δούμε την αγαπημένη μας πατρίδα ελεύθερη, να δούμε απογόνους.

Σε σας έλαχε η τιμή να κλείσετε στην καρδιά σας την Ελλάδα. Είναι και παραμένει ανεκπλήρωτον καθήκον στα στερνά τής ζωής μας η απόδοση της ελαχίστου σε εσάς τιμής. Της ανεγέρσεως Μνημείου.

Για τους Μικροχωρίτες
Πάνος Κεράνης
Για τους συμπολεμιστές μου
Ξανθός



το κείμενο αυτό μεταγράφηκε σε μονοτονικό σύστημα από την έκδοση της Αδελφότητας Μικροχωριτών «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος» με τίτλο *Μνήμη και Χρέος: το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας στην Εθνική Αντίσταση (1940-1944)*, Αθήνα 1983

Μνήμη και Μαρτυρία για τον Κλέαρχο

του Δημήτρη Ν. Σακκά

Στο Μικρό Χωριό στις 18/12/1942 έγινε η γνωστή μεγάλη και τραγουδημένη μάχη ενάντια σε ισχυρές ιταλικές δυνάμεις με βαριές απώλειες για τον εχθρό. Ποια η σημασία της μάχης και ποια η δόξα αυτών που σ' εκείνα τα δύσκολα χρόνια αντιμετώπισαν με ηρωισμό τον κατακτητή άλλοι ιστορήσαν και άλλοι θα ιστορήσουν. Η μανία των κατακτητών ξέσπασε, όπως συνήθως, στους αμάχους και 13 άτομα πλήρωσαν με τη ζωή τους. Ούτε γι' αυτά τα θύματα θα μιλήσουμε εδώ. Θα πούμε μόνο λίγα λόγια για το ένα και μόνο παλικάρι, το αγνοημένο ως τώρα από την πολιτεία και λησμονημένο, που σκοτώθηκε σ' αυτή τη μάχη, τον ΚΩΣΤΑ ΜΠΙΡΤΣΑ, που έφερε το ψευδώνυμο ΚΛΕΑΡΧΟΣ.

Στην «ιστορία της Αντίστασης 1940-45» (εκδ. Αυλός, τομ. 6ος, σελ. 2.355) και σ' άλλα δημοσιεύματα, φέρεται ως καταγόμενος από το Δομοκό. Δεν είναι αλήθεια. Ήταν από το χωριό ΠΕΡΙΒΛΕΠΤΟ της Φθιώτιδας. Ο πατέρας του ήταν φωτογράφος, από εκείνους που τότε πήγαιναν στα πανηγύρια, και ζει ακόμα, σε προχωρημένη ηλικία στο χωριό.

Τον Κώστα Μπίρτσα τον είχα γνωρίσει πολύ καλά. Από το Περιβλεπτο αυτός από την Αγία Τριάδα εγώ, πάμφτωχοι και οι δυο, βρεθήκαμε στο Καρπενήσι στην περίοδο 1939-1941 ως μαθητές του Γυμνασίου και έτυχε να μένουμε στο ίδιο σπίτι, κάπου στη «Λαγκαδιά».

Τι μπορεί να έχει μείνει στη μνήμη ύστερα από σαράντα και παραπάνω χρόνια; Αμυδρή μου μένει η μορφή του. Ήταν ένα παιδί μικρόσωμο. Θυμάμαι όμως καλά ότι ήταν πολύ έξυπνο και με πολύ ανοιχτό μυαλό. Είχε απορίες και ερωτήματα γι' αυτά που υπήρχαν και γι' αυτά που γίνονταν τότε. Και συχνά έθετε τέτοια θέματα σε συζητήσεις. Λάβαινε μέρος σ' αυτές και ο αλησμόνητος συγγωριανός και φίλος μου Δημ. Σκουδριάνος με τον οποίο μέναμε μαζί στο ίδιο δωμάτιο και σαν μεγαλύτερός μου με συμβούλευε και με προστάτευε. Και μπορώ να πω ότι εκείνοι οι προβληματισμοί του Κ. Μπίρτσα και εκείνες οι συζητήσεις άφησαν μέσα μου τα ίχνη τους.

Ήρθε μετά η Κατοχή και άρχισε ο Γολγοθάς του λαού μας. Το κτίριο του Γυμνασίου το επίταξαν οι κατακτητές, τα μαθήματα σταμάτησαν και φύγαμε για τα χωριά μας. Έχασα την επαφή μου με τον Μπίρτσα. Μια μέρα στο χωριό μου η μάνα του φίλου μου Δ. Σκουδριάνου, η κυρά Ξενοφώναινα, μια σπάνια σε καλοσύνη και ανθρωπιά γυναίκα, που μαζί με τον άντρα της την κάψαν ζωντανό στο σπίτι της οι παρακρατικοί της Δεξιάς το 1948, μου ανάγγειλε τη δυσάρεστη είδηση. «Πάει ο Κώστας Μπίρτσα, πήγε αντάρτης και σκοτώθηκε στη μάχη του Μικρού Χωριού». Έτσι απλά από απλό άνθρωπο έμαθα το χαμό του. Και ποιος μπορούσε να κλάψει τότε με την πείνα και τα άλλα βάσανα, με το θάνατο που ήταν κοντά στον καθένα μας;

Και πέρασαν τα χρόνια, και πέρασαν δεκαετίες, πέρασε σχεδόν μισός αιώνας κι ο Κώστας Μπίρτσα, ο ΚΛΕΑΡΧΟΣ, το παλικάρι που σκοτώθηκε στο Μικρό Χωριό για την πατρίδα, σε ηλικία μόλις 16 χρονών (γενν. το 1926), έμεινε αγνοημένο, όπως έμειναν όλοι οι ΚΛΕΑΡΧΟΙ που σ' εκείνους τους χρόνους της εθνικής δοκιμασίας προτίμησαν την αντίσταση στον εχθρό, αντί για την παθητική υποταγή ή και τη συνεργασία με τον εχθρό, όπως προτίμησαν άλλοι.

Και ύστερα από την Κατοχή οι αξίες αντιστράφηκαν, έγιναν άνω-κάτω. Όσοι αντιστάθηκαν στον εχθρό ή και σκοτώθηκαν, βαφτίστηκαν προδότες· και όσοι συνεργάστηκαν με τους κατακτητές αυτονομάστηκαν «εθνικόφρονες», πήραν την εξουσία, μπήκαν στο στρατό και στον κρατικό μηχανισμό, ανέβηκαν ψηλά, πήραν μισθούς και συντάξεις, επέβαλαν το δικό τους νόμο, έγραψαν την ιστορία όπως ήθελαν αυτοί. Και κατάντησε οι απόντες στις κρίσιμες στιγμές του έθνους να γίνουν φοβεροί τιμητές εκείνων που στο προσκλητήριο της πατρίδας ήταν παρόντες.

Έτσι στα χρόνια που πέρασαν ούτε το όνομα του ΚΛΕΑΡΧΟΥ μπορούσε να αναφέρει κανένας ακίνδυνα. Εκεί στον τόπο που έπεσε το παλικάρι έμαθα ότι του στήσαν οι σύντροφοί του ένα σταυρό. Τον πέταξαν. Και κάποιοι που κάποτε πήγαν να αφήσουν λίγα λουλούδια σ' εκείνο τον τόπο έφυγαν κυνηγημένοι κι αυτοί.



Τώρα που η Πατρίδα με τόση μεγάλη καθυστέρηση αναγνώρισε την Εθνική Αντίσταση έχει κι ο ΚΛΕΑΡΧΟΣ, το φτωχό παιδί από το Περιβλεπτο, των 16 χρονών, μια θέση στην ιστορία. Και μια θέση στην καρδιά των Μικροχωριτών, των Μεγαλοχωριτών, γενικότερα όλων των Ευρυτάνων. Με την πρωτοβουλία της Αδελφότητας και άλλων τοπικών συλλόγων, του προέδρου της Κοινότητας Μικρού Χωριού και προπαντός του Νομάρχη Ευρυτανίας, ας στηθεί μια αναμνηστική πλάκα γι' αυτό το παλικάρι που θυσιάστηκε για την πατρίδα και την ελευθερία μας στον ανθό της νιότης του. Και στις εθνικές γιορτές ας πηγαίνουν οι μαθητές και οι αρχές να καταθέτουν ένα μικρό στεφάνι, έστω λίγα λουλούδια στη μνήμη του. Και σε μια γιορτή που θα γίνει εκεί στον τόπο της θυσίας να στείλει ο κ. Νομάρχης το αυτοκίνητό του να φέρει το γέροντα

πατέρα του (η μάνα του πέθανε) για να του πει το «Εύγε» της πατρίδας για το γιό του και για να τον διαβεβαιώσει ότι ο γιός του ζει στις καρδιές μας, στις καρδιές των παιδιών μας, στις καρδιές αυτών που θα 'ρθουν.

Δημ. Ν. Σακκάς
Σύμβουλος του ΚΕΜΕ

το κείμενο αυτό μεταγράφηκε σε μονοτονικό σύστημα από την έκδοση της Αδελφότητας Μικροχωριτών «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος» με τίτλο *Μνήμη και Χρέος: το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας στην Εθνική Αντίσταση (1940-1944)*, Αθήνα 1983

Για τα 80 χρόνια από την Μάχη του Μικρού Χωριού

Στην ηλικία μου, εκεί γύρω στα 30, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο τον έχουμε δει μέσα από ταινίες, τον έχουμε διαβάσει σε βιβλία και τον έχουμε εξορκίσει σε κρατικά οργανωμένες γιορτές στα σχολεία. Όταν τελείωσε, οι επιζώντες και οι επιζώσες του Ολοκαυτώματος ορκίζονταν «ποτέ ξανά». Αλλά σε κάποια σημεία του παγκόσμιου χάρτη, ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος έχει αφήσει τόσο έντονα σημάδια που μπορεί μόνο να σημαίνουν ότι εφόσον αυτός συνέβη, τότε θα συμβαίνει συνεχώς, και θα είναι πάντα παρών. Ένα από τα σημάδια στο χάρτη είναι και το χωριό μας, το οποίο έχει τόσο ποιητικό όνομα, είναι σχεδόν ανώνυμο – είναι απλά μια φυσική περιγραφή. Σε ένα μικρό χωριό των Βαλκανίων, πολύ μακριά από τα κέντρα της υψηλής πολιτικής που ουσιαστικά καθόριζαν την εξέλιξη του πολέμου, έγινε μία σύγκρουση μεταξύ ανταρτών του ΕΛΑΣ και μιας ιταλικής Μεραρχίας που είχε στρατοπεδεύσει στο Μεγάλο Χωριό. Αυτή η σύγκρουση δεν έγινε τυχαία. Στο Μικρό Χωριό, από τα χρόνια του Μεσοπολέμου υπήρχαν κομμουνιστές που επεξεργάζονταν πολιτικά και φιλοσοφικά κείμενα, και όταν άρχισε να ακούγεται ότι οργανώνεται αντάρτικο πήραν τα όπλα και άρχισαν τις συνεννοήσεις. Όταν οι αντάρτες ήρθαν στο χωριό, έναν από τους οικείους παγωμένους ευρυτανικούς Δεκέμβρηδες, ενώθηκα με το τοπικό δίκτυο αγωνιστών και διανυκτέρευσα στο δημοτικό σχολείο. Είναι το κτίριο του ιστορικού και λαογραφικού μουσείου τώρα. Σ' αυτό το σχολείο που οι γιαγιάδες μας βγάλανε το δημοτικό και μάθανε αυτά τα γράμματα που διαβάζαμε στις τηλεφωνικές τους ατζέντες, τις λίστες σουπερμάρκετ και στα σταυρόλεξα, με το πολυτονικό και τη γραμματική που τους λέγαμε ότι είναι λάθος, πως δεν γράφονται έτσι οι λέξεις πια. Έξω από σχολείο μάθανε κι αυτοί ότι θα έρθει η Μεραρχία προς τα 'δω και αποφασίσανε ότι μπορούν να σηκώσουν τον αιφνιδιασμό. Δεν ήταν μια από τις μάχες που καθόρισαν την έκβαση των πολιτικών πραγμάτων στη χώρα. Αλλά την αντίσταση την οργάνωναν άνθρωποι που δραπέτευσαν από την εξορία και τις φυλακές, το κόμμα τους ήταν υπό διωγμό ήδη δεκαετίες, η ηθική τους θεωρούνταν ανθελληνική, δεν χωρούσαν, τι είχαν να χάσουν; Η αδικία που είχαν υποστεί ήταν ήδη αβάσταχτη για να μην εκμεταλλευτούν το κλίμα που ήταν κατά όλων, και άρα, δυνητικά, υπέρ αυτών. Ήταν ζήτημα επιβίωσης κι ελπίδας. Οπότε η μάχη έγινε και τα αντίποινα ήρθαν για το χωριό, γιατί μάθανε οι φασίστες ότι το χωριό είχε οργάνωση και στοχοποιήθηκε, αφού πέρα από τους άντρες, πολλές νεαρές Μικροχωρίτισσες στελέχωναν τα τοπικά δίκτυα αλληλεγγύης. Ήταν οργανωμένοι στο ΚΚΕ, στην ΕΠΟΝ, στον ΕΑΜ. Δεν ήταν κι όλοι μπλεγμένοι βέβαια, πολλοί προσπάθησαν να φυλαχτούν από οποιαδήποτε ανάμειξη μ' αυτά. Εδώ προσπαθούν ακόμη να φυλαχτούν, φανταστείτε τότε. Κάηκε το Μικρό Χωριό δύο φορές για αντίποινα για το θράσος του, για να μην μετρήσουμε τις αιφνιδιαστικές επιδρομές, τις εκτελέσεις, τις φυλακίσεις. Αλλά η αντίσταση συσπειρώθηκε εκ νέου στο χωριό με την εγκατάσταση του τυπογραφείου και την κυβέρνηση του βουνού. Ένα από τα σπίτια που κάηκε και ακόμη το οικόπεδο χάσκει άδειο και γεμάτο πρασινάδες, είναι το σπίτι της γιαγιάς μου. Μου έλεγε πολλές ιστορίες όταν ήμουν μικρή για τη ζωή της στο χωριό αλλά η μνήμη μου είναι πολύ ασθενής. Περισσότερο θυμάμαι το πώς ένιωθα όταν μου τα 'λεγε, όχι το τι έγινε. Η προγιαγιά μου δεν συμπαθούσε ιδιαίτερα τους αντάρτες αλλά όταν ήρθε ο παππούς και ζήτησε τη γιαγιά μου, δεν μπόρεσε να κάνει και πολλά. Ο παππούς είχε έρθει από την Μήλο για να ενωθεί με το αντάρτικο και αφού τελείωσε ο πόλεμος ήθελε «να πάρει Μικροχωρίτισσα». Αυτό το θυμάμαι καλά γιατί μου είχε κάνει εντύπωση. Μετά από κάποιο καιρό, απροσδιόριστο, ο παππούς βρέθηκε στην Μακρόνησο, για διάστημα πάλι απροσδιόριστο. Έτσι χάνεται η μνήμη, δεν μιλάμε γι' αυτά, για να έρθουν μετά άλλοι να ξαναγράψουν πάνω τους. Στον εμφύλιο οι ήρωες ξαναγίνανε προδότες και μετά ξαναγίναν ήρωες και τους γιορτάζουμε, στις προαναφερθείσες κρατικά οργανωμένες γιορτές. Μετά από χρόνια, ο παππούς δεν άντεχε τις φωνές, απαγόρευε στη γιαγιά να τον φωνάζει ακόμη και όταν αυτός δούλευε στον κήπο και εκείνη τον καλούσε όταν ήταν έτοιμο το φαγητό. Όταν η γιαγιά έμεινε μόνη, αποδεσμεύθηκε από αυτόν τον πολύ καταπιεστικό γι' αυτήν περιορισμό, έτσι εξηγούνται οι φωνές που μου έριχνε το βράδυ όταν αργούσα να μαζευτώ από το προαύλιο του μουσείου, που καθόμουν με τις φίλες μου και κάναμε ανοησίες μέχρι τις εννιά. Το μουσείο πια είναι γεμάτο από αποδείξεις ότι όλα αυτά έγιναν, και ήταν αληθινά. Η μάχη του μικρού χωριού είναι

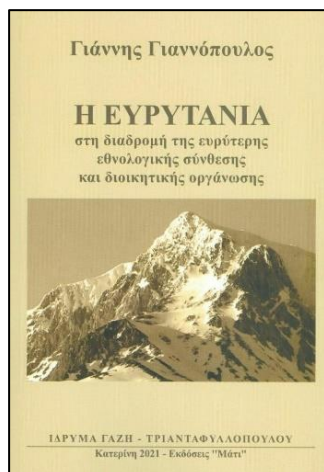
τόσο οικουμενική όσο και ταυτοτική για τους Μικροχωρίτες, ήταν μία στιγμή δόξας και τραύματος που είναι παρούσα στον τόπο σε διάφορα σημεία, με τη μορφή μνημείων, κτιρίων και απουσίας. Έτσι αποφάσισα να σπουδάσω ιστορία, γιατί ήθελα να μην ξεχνάω και να μην μπορούνε να τα ξαναγράφουν άλλοι από πάνω. Σε ένα λοκντάουν παρουσίασα σε τηλεδιάσκεψη την εργασία μου για την οργάνωση της αντίστασης στο μικρό χωριό. Δεν είπα κάτι νέο, είναι όλα στο Μουσείο και στις μαρτυρίες όσων τα έζησαν, δεν υποστήριξα κάτι καινούργιο, είπα για την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, για τη Ναυσικά Φλέγγα που ζητούσε να μάθει για τον Μαρξ στο δρόμο για μια συνέλευση, για έναν Ιταλό λιποτάχτη που δούλεψε στο τυπογραφείο, για τους μελλοθάνατους που έσκαβαν με τα χέρια τους λάκκους τους στις Λόγγοβες, για το πώς έγινε σύνθημα ο Κλέαρχος, για τα βασανιστήρια στην πλατεία, για τα γλέντια στην πλατεία. Απλά υπενθύμισα ότι συνέβησαν. Κι ελπίζω όσοι και όσες έρχονται σ' αυτό το μικρό χωριό να το θυμούνται εξίσου.

Ελισάβετ Μ.



Βιβλιοπαρουσιάσεις

- **Γιαννόπουλος Γ. Γιάννης**, *Η Ευρυτανία στη διαδρομή της ευρύτερης εθνολογικής σύνθεσης και διοικητικής οργάνωσης*, Εκδόσεις Μάτι, Κατερίνη 2021.



Το 1833, ένα έτος μετά τη χάραξη των ηπειρωτικών ελληνοθωμανικών συνόρων, περισσότεροι από 150 οικισμοί των επαρχιών Καρπενησίου και Αγράφων αποτέλεσαν μία από τις 42 επαρχίες του Ελληνικού κράτους. Η Αντιβασιλεία έδωσε τότε αρχαία ελληνικά ονόματα στους νομούς, στις επαρχίες, στις πρωτεύουσές τους και στους δήμους. Το όνομα Ευρυτανία ήταν μια δεύτερη επιτυχέστερη επιλογή που επικράτησε το 1840. Τον 20ό αιώνα τα ξενόγλωσσα τοπωνύμια -ένας μεγάλος αριθμός- αντικαταστάθηκαν με ελληνικά.

Στους βυζαντινούς και μεταβυζαντινούς χρόνους, προκύπτουν ζητήματα σχετικά με την εθνολογική σύνθεση της περιοχής, όπου του ευρύτερου χώρου που υπερβαίνει ακόμη και τον σημερινό ελληνικό. Οθωμανικά κατάστιχα του 15ου αιώνα, και μεταγενέστερα, τα οποία διασώζουν πολλά γνωστά ως σήμερα ονόματα οικισμών, μας επιτρέπουν να αναχθούμε στο απώτερο παρελθόν, ως τον 7ο αιώνα μ.Χ.

Μια άλλη σταθερά, το ορεινό ελάχιστο παραγωγικό τοπίο, καθόρισε την οργάνωση της ζωής σ' όλη τη προνεωτερική εποχή. Παρά τις πολύ δύσκολες συνθήκες, η Ευρυτανία παρουσίασε αύξηση του πληθυσμού της ως το 1940, αλλά από τη δεκαετία του 1950 η αγροτική έξοδος πήρε μαζικό χαρακτήρα. Ο εκσυγχρονισμός άρχισε να φτάνει με πολύ αργά βήματα, που δεν ήταν αρκετά, όταν ο ενεργός πληθυσμός κατευθύνθηκε σε πόλεις του εσωτερικού και σε μακρινές υπερπόντιες χώρες.

Η Ευρυτανία διανύει πλέον μια άλλη φάση της ιστορίας της. Την καθιστούν ελκυστική η οικολογική καθαρότητα, η αισθητική του βουνού, η διαφορετική αίσθηση του χρόνου, η πολιτισμική της ιδιαιτερότητα. Ωστόσο, όλα αυτά δεν αρκούν. Δεν συνοδεύονται από θέσεις απασχόλησης. Ο πληθυσμός εξακολουθεί να φθίνει.

(από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

- *The gold book of Evritania*, DOUSISCOM, 2021.



Ο καλύτερος, πληρέστερος και πιο χρηστικός οδηγός για την Ευρυτανία, πρόκειται να κυκλοφορήσει σε λίγο καιρό, σε μορφή 'βιβλίου τσέπης' από το την εταιρία DOUSISCOM. Το "The gold book of Evritania 2021", όπως είναι και ο τίτλος του μικρού σε μέγεθος, αλλά περιεκτικού εγχειριδίου, ανήκει στη ομώνυμη σειρά αντίστοιχων ταξιδιωτικών οδηγών που έχουν εκδοθεί και για άλλους Ελληνικούς προορισμούς. Η φετινή έκδοση περιλαμβάνει 116 σελίδες που περιέχει ταξιδιωτικές πληροφορίες για τους δυο δήμους της Ευρυτανίας, τα χωριά, οι φυσικές ομορφιές, τα φαράγγια, τα αξιοθέατα, τα μοναστήρια, τα μνημεία, τα μουσεία, την ιστορία, τις περιηγητικές διαδρομές, τα πεζοπορικά μονοπάτια, τις γαστρονομικές απολαύσεις, τα παραδοσιακά προϊόντα της Ευρυτανίας και οι πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις ομορφιές και τις ταξιδιωτικές επιλογές της Ευρυτανίας σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, κάνοντας τον τόπο μας

προορισμό 4 εποχών. Μέσα από τις σελίδες του οδηγού προβάλλονται επίσης Ευρυτανικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τουρισμό, στην παραγωγή παραδοσιακών και τοπικών προϊόντων, στο χώρο της εστίασης, της διαμονής και των τουριστικών υπηρεσιών.

Το καλωσόρισμα κάνουν ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Ευρυτανίας κ. Α. Τασιός, οι Δήμαρχοι Καρπενησίου και Αγράφων, κύριοι Ν. Σουλιάτης και Α. Καρδαμπίκης αντίστοιχα, και ο πρόεδρος του Επιμελητηρίου Ευρυτανίας, κ. Χ. Τσάμπρας. Το έντυπο θα διανεμηθεί δωρεάν σε διάφορες υπηρεσίες και επιχειρήσεις, ενώ διατίθεται και σε ηλεκτρονική μορφή.

Μια ιστορία σαν Θρίλερ...

Το παρακάτω κείμενο προέρχεται από την ομιλία του Δημήτριου Ζορμπαλά, προ-Προέδρου του Ροταριανού Ομίλου Αθηνών (Ρ.Ο.Α.), στην επίσημη μετά Κυριών συνεστίαση των μελών του Ρ.Ο.Α την Τρίτη 15 Ιουνίου 2004, στο ξενοδοχείο Royal Olympic. Έχουμε διατηρήσει την πολυτονική γραφή του πρωτοτύπου.

Αγαπητέ μου Πρόεδρε, ή πρόθεση ή δική σου και του Ευάγγελου Μέξη για την διοργάνωση της σημερινής μας συνεστίασης, προκειμένου να τιμήσωμε μία μεγάλη πράξη ανθρωπισμού, με συγκίνησε βαθύτατα. Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου. Αγαπητοί Ροταριανοί Συνάδελφοι, Κυρίες και Κύριοι, αυτοί που έχουν συνδέσει τη ζωή τους με την θάλασσα, που την λατρεύουν, που έχουν γνωρίσει την ανάσα της και τα χάδια της, που παίζουν ή παλεύουν μαζί της, που τους κάνει ευτυχισμένους στην αγκαλιά της με τα παιχνίδια της, αλλά και τους απογοητεύει, αυτοί που έχουν ζήσει μαζί της τό άπεραντο γαλάζιο μεγαλείο της, αλλά και την όργη της, αλλά κυρίως αυτοί που έχουν μία βάρκα και ψαρεύουν, συνδέονται μεταξύ τους με έναν ιδιαίτερο ανθρώπινο δεσμό. Τόν δεσμό του «Καπετάνιου».

Καπετάν Μηνᾶ σε καλωσορίζουμε μαζί με την ᾶξια και συμπαθέστατη σύζυγό σου Μαγδαληνή στην σημερινή μας συνεστίαση που είναι αφιερωμένη σε σας και στον πλοίαρχο του Blue Star – Naxos κύριο Δημήτριο Παούρη και την σύζυγόν του κυρίαν Παούρη, που επίσης καλωσορίζουμε ἐγκάρδια. Είμαι βέβαιος, ότι τόσοσόν αυτός, όσον και ή πλοιοκτήτρια εταιρία Blue Star – Ferries θά βραβευθούν, περίπου τόν Όκτώβριο, με τό βραβείο AMVER από τόν Υπουργόν τής Έμπορικῆς Ναυτιλίας και τίς ναυτιλιακές μας ᾶρχές. Τό βραβείο AMVER (Automate Mutual Vessel Descue) ἀπονέμεται κάθε χρόνο σε όλα εκείνα τά πλοία, τά συνδεδεμένα με τό ρομποτικό σύστημα AMVER και την ᾤμερικανική ᾤκτοφυλαχή, που σώζουν ναυαγούς σε όλα τά σημεία του πλανήτη μας. Η Έλληνική Έμπορική Ναυτιλία κατέχει την πρώτη θέση στον κόσμο, σε ᾤριθμό βραβευομένων πλοίων, γεγονός για τό όποιο είμαστε υπερήφανοι σάν Έλληνες. Είται ή βράβευση του φιλότιμου και τής ανθρωπιᾶς, που διακρίνουν τούς ναυτικούς μας.

Ήταν Τρίτη, 13 ᾤπριλίου, έορτή του ᾤγίου Ραφαήλ, του όποίου όμολογώ ότι δέν ἐγνώριζα την ύπαρξη μέχρι εκείνη την ήμέρα. Τό πρωϊ-πρωϊ ἐψάρευα πανευτυχής με την βάρκα μου χταπόδια σε μία ἀπόστασι όχι μεγαλύτερη τών 200 μέτρων από την ᾤκτή και μεταξύ δύο βραχονησίδων. Στην περιοχή αυτή ἐψάρευα ἐδώ και πάρα πολλά χρόνια. Την ἐγνώριζα καλά. Ό ᾤνεμος ἤταν βατός, είχε ᾤνταση περίπου 5 μποφώρ, αλλά ἤταν Νοτιάς. Ό Νοτιάς είναι ό πιό ἀπρόβλεπτος ᾤνεμος για τον ψαρά. Ξαφνικά ξέσπασε ένα αναπάντεχο δυνατό μπουρίνι που γρήγορα σήκωσε κύματα ύψους μέχρι έναμισι μέτρο. Όταν τά στοιχειά τής φύσεως τό θελήσουν ανατρέπουν τά πάντα. Η δύναμή τους είναι καταλυτική, ἀποφασιστική, ᾤμείλικτη.

Η μηχανή ᾤσβησε, ή βάρκα ἐγέμισε νερά και ἐπῆρε ἐπικίνδυνη κλίση με ᾤρδια την πλώρη. Όταν συνειδητοποίησα ότι ή βάρκα βυθίζεται, ᾤπεσα στη θάλασσα, ευτυχώς φορώντας την ζακέττα-σωσίβιο. Πιάστηκα από αυτήν σάν σωσίβιο. Όταν ἐβεβαιώθηκα ότι ή βύθιση ἤταν ἀναπόφευκτη την ἐγκατέλειψα και ᾤρχισα να κολυμπώ προσπαθώντας

νά φθάσω σέ μιά βραχονησίδα σέ απόστασι ὄχι μεγαλύτερη ἀπό 150 μέτρα. Ἡ ἐγκατάλειψη βυθιζόμενου σκάφους μέσα στό πέλαγος, ἔστω και βάρκας, πιστέψτε με, εἶναι συγκλονιστική. Βλέπεις νά τά χάνεις ὅλα, ἐκτός ἀπό τή ζωή σου. Τή βάρκα μου τήν ἀγαποῦσα πολύ. Δέν ἦταν μόνο τά ψαρέματα πού ἔκανα μαζί της, οἱ περιπέτειες πού ζήσαμε μαζί ἐπί 9 χρόνια, πού ἦταν πολλές. Τίς ἡμέρες μαζί της στό πέλαγος μέ συντροφιά τόν ἄνεμο, τό κύμα, τούς γλάρους, τίς φώκιες καί τά δελφίνια. Τίς νύχτες μέ τά νυχτοπούλια καί τόν ἕναστρο οὐρανό, τήν βιτρίνα τοῦ ἀπέραντου Σύμπαντος. Πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι ἔζησα μαζί της καί περιπέτειες ἐπικίνδυνες.

Μέ σύντροφο τήν βάρκα μου ἐπισκεπτόμουνα κάθε Σάββατο το ἀπόγευμα το ἐξωκαλήσι τῆς Ἀνάληψης ἐπάνω σέ μιά βραχονησίδα μέσα στόν Κόλπο τῆς Νάουσας, γιά νά ἀνάψω τά καντήλια της μέ κάθε καιρό. Ἀτενίζοντας τό πέλαγος μέ συντροφιά τίς χαρούμενες κραυγές τῶν γλάρων, ἀπολάμβανα τό καταφύγιό μου. Τό καταφύγιο τοῦ στοχασμοῦ καί τοῦ διαλογισμοῦ. Ἦταν τό ἐκκλησάκι πού εἶχα τήν αἴσθησι ὅτι ἐπικοινωνῶ μέ τόν Θεό. Τόν δικό μου Θεό. Τόν Θεό πού ὁ κάθε Χριστιανός πιστεύει ὅτι ἔχει κλεισμένο μέσα στήν καρδιά του. Δέν χρειάζεται νά τόν ἀναζητεῖς μέσα στίς μεγάλες Ἐκκλησίες.

Ἄσπυρ ὁ δυνατός Νοτιάς μέ παρέσυρε πρός τά ἀνοιχτά μέ κατεύθυνσι τήν Μύκονο. Τά κύματα ἦταν ὑψηλά. Προσπαθοῦσα νά κρατηθῶ στην ἐπιφάνεια, ἀποφεύγοντας τόν διάδρομο τῶν πλοίων. Ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος, τά πλοῖα πού θά περνοῦσαν, ἂν δέν μέ ἔβλεπαν, νά μέ κομματιάσουν. Ἐνα Ferry Boat, τό θυμάμαι ἦταν κόκκινο, πού πέρασε γιά τή Νάξο δέν μέ εἶδε. Ἐνα ἰστιοπλοϊκό πού πέρασε ἐπίσης γιά τήν Νάξο δέν μέ εἶδε. Πολύ ἀργότερα, εἶδα νά ἔρχεται τό μεγάλο πλοῖο Blue Star Naxos μέ κατεύθυνση ἀπό τήν Νάξο πρός τήν Πάρο. Κάποια σπίδα ἐλπίδας ξεπήδησε μέσα μου. Σκέφθηκα ὅτι, ἀφοῦ οἱ περαστικοί ἐπίπλωσαν, μπορεῖ νά γίνει τό θαῦμα. Ἄρχισα πάλι νά ὑψώνω καί νά κουνάω τά χέρια μου μέ ὄλες μου τίς δυνάμεις. Μάταια. Ὄταν ἐπέρασε καί αὐτό τό πλοῖο σκέφθηκα ὅτι ὅλα χάθηκαν. Ὄμως γιά καλή μου τύχη, ὅπως διαπιστώθηκε ἀργότερα, ἀπό τούς 600 ἐπιβάτες καί τό πλήρωμα τοῦ πλοίου, μόνο ἕνας ἄνθρωπος ἀνεγνώρισε τόν ναυαγό στήν θάλασσα. Ἦταν ὁ Καπετάν Μηνᾶς. Παρακαλῶ τόν Πρόεδρο μετά τήν ὁμιλία μου νά δώσει τόν λόγο στόν κύριο Σιγάλα νά μᾶς ἀφηγηθεῖ μέ λίγα λόγια πῶς βρέθηκε στό πλοῖο καί πῶς ἐξελίχθηκαν τά γεγονότα μέχρι τοῦ αἰσίου τέλους. Δέν εἶναι ὑπερβολή νά σᾶς εἰπῶ ἐκ προϊμίου ὅτι εἶναι ἕνα μικρό θρίλλερ.

Κυρίες καί Κύριοι, ὅταν βρεθεῖς ναυαγός στήν θάλασσα δέν μπορεῖς νά συνειδητοποιήσεις ὅτι αὐτό μπορεῖ νά εἶναι καί τό τέλος σου. Ὄταν ὅμως κολυμπώντας ἐπί σχεδόν μιάμιση ὥρα διαπιστώνεις ὅτι τρία σκάφη πού πέρασαν σέ ἐγκατέλειψαν, ἀφοῦ δέν ἐγνώριζα τίς ἐξελίξεις ἐπάνω στό πλοῖο, συνειδητοποιεῖς ὅτι πρέπει νά δώσεις τόν τελευταῖο σου ἀγῶνα, τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Περνοῦν ἀπό τό μυαλό σου οἱ πῶς ἀπίθανες σκέψεις ἀναζητῶντας τήν τελευταία βοήθεια. Ἀπό ποῦ; Μά ἀπό αὐτήν πού σέ ἀγάπησε ὅσο κανεῖς ἄλλος στήν ζωή, αὐτήν πού σοῦ χάρισε τήν ζωή, αὐτήν πού σέ εὐλόγησε, πού σέ πόνεσε καί πού σοῦ ἐδίδαξε τήν ἀγάπη. Αὐτήν πού σκέπτεσαι πάντοτε ὅπου σταθεῖς καί ὅπου βρεθεῖς. Αὐτήν πού ὅσα χρόνια καί ἂν περάσουν μπροστά στό μνημα της δακρῶνεις. Τήν Μάννα σου. Ἐνῶ γι' αὐτήν τό παιδί της εἶναι τό πᾶν, τοῦτο θεωρεῖ, τήν μάννα του σάν ἕνα κρίκο στήν ἀλυσίδα τῆς ζωῆς του. Φωνάζεις: Μάννα μου βοήθησέ με καί συνεχίζεις τόν ἀγῶνα σου κολυμπώντας.

“Έτσι συνέχισα τόν αγώνα μου μέ τήν πίστη μου ότι πρέπει νά ζήσω.” Όχι μόνο γιά τόν έαυτό μου, αλλά γιά τούς δικούς μου καί τούς πολλούς συνανθρώπους μου πού γνωρίζω ότι μέ αγαπούν καί στούς όποιους μπορώ άκόμη νά φανώ χρήσιμος στήν ζωή μου. Άλλά καί γιά τον έαυτό μου. Γιατί όχι; Η ζωή είναι γλυκειά. Είναι ένα άνεξάντλητο πεδίο μάθησης, δράσεως, δημιουργίας καί προσφοράς. Η αγάπη καί ή προσφορά πρός τόν συνάνθρωπό μας είναι τά μεγαλύτερα αγαθά πού μπορεί ό καθένας μας νά δωρίσει στούς άλλους. Είναι τό θεμέλιο τής χριστιανικής μας πίστης. Είναι ή μόνη Θεία δωρεά πού μπορεί νά μάς χαρίσει τήν εὐτυχία στήν ζωή. Μόνο ό Χριστός μας άπό όλους τούς ίδρυτές τών γνωστών πολυθεικών καί μονοθεικών θρησκειών, έδίδαξε τό «αγαπάτε άλλήλους», έννοώντας τήν άνιδιοτελή, καί ενεργή αγάπη. Δηλαδή αγάπη μέ έργα. Η αγάπη δέν έξαγοράζεται μέ τίποτα. Προσφέρεται έθελοντικά. Άλήθεια πόσο άτέλειωτο είναι τό μεγαλειό τής ζωής καί πόσο μικροί είμαστε έμείς οί άνθρωποι μέ τίς μικρότητές μας.

Κυρίες καί Κύριοι, ή ζωή μας σημαδεύεται πολλές φορές άπό τήν «Συν-πτωση», τήν σύμπτωση, όταν δύο άπρόβλεπτα γεγονότα πού συμβαίνουν ταυτόχρονα συναντώνται. Τί μεσολαβεί είναι άγνωστο καί μυστήριο. Πάρτε παράδειγμα τόν κεραυνοβόλο έρωτα άπό τήν πρώτη ματιά. “Ένας καί μοναδικός έπιβάτης, άπό τό κατάστρωμα του πλοίου, ό Κορ Μηνάς Σιγάλας, πού αγνάντευε τό πέλαγος μέ είδε. Τό αγνάντευε γιατί έτσι τό συνηθίζουν οί ψαράδες. Νά έχουν στραμμένο τό βλέμμα τους στήν θάλασσα. Στήν αρχή ένόμισε ότι είμαι γλάρος. Άλλά γλάρος μέ μαύρα φτερά δέν ύπάρχει, γιατί φορούσα τήν άθλητική μου φόρμα. “Όταν κατάλαβε ότι είμαι άνθρωπος πού κινδύνευε έτρεξε άμέσως με φωνές καί σπρωξίματα νά ειδοποιήσει τόν πλοίαρχο. Αυτός άντέδρασε άμέσως χωρίς ένδοιασμούς καί γύρισε τό τιμόνι κατά 180 μοίρες. “Όταν είδα άπό μακριά τό πλοίο νά έπιστρέφει έφώναξα «έσώθηκα».

“Ο πλοίαρχος, ό κύριος Δημήτριος Παούρης είναι ένας έξαίρετος άνθρωπος πού τιμά τό Έμπορικό μας Ναυτικό. “Ο κύριος Περικλής Παναγόπουλος, πού διευθύνει τήν Blue Star Ferries, μέ τόν όποιο συζήτησα τήν περιπέτειά μου μου έδήλωσε ότι είναι ένας άπό τούς καλύτερους πλοίαρχους τής εταιρείας του. “Έστρεψε αυθόρμητα τό τιμόνι πρίν κάν βεβαιωθεί γιά τά λεγόμενα του κυρίου Σιγάλα, πρίν ενημερώσει τήν εταιρεία του γιά τήν άλλαγή τής πορείας του καί πρίν αναφέρει σχετικά στίς Λιμενικές Αρχές. Έκήρυξε συναγερμό στά πληρώματα. Έπιστράτευσε όλο τό προσωπικό τής γέφυρας νά μέ ψάχνουν μέ τά κυάλια. Το στίγμα μου τό έδωσε ό πεπειραμένος ψαράς ό Καπετάν Μηνάς πρός το όποιο τούς ώδήγησε. “Όταν μέ αναγνώρισαν ή μπουρού σφύριξε τρεις φορές. “Ήταν γιά μένα ή άπολύτρωσι, ή άνάστασι.

“Όταν μέ άνέβασαν στό κατάστρωμα, μέ τήν βάρκα πού είχαν ρίξει στήν θάλασσα, οί έπιβάτες ξεσπασαν σέ χειροχροτήματα. “Ο πλοίαρχος, πρώτος, μέ ύποδέχθηκε μ’ ένα εγκάρδιο χαμόγελο, τό χαμόγελο τής ζωής, καί μου σφίξε τό χέρι. Μέ ρώτησε: Πώς είσαι; Του άπήνητσα πολύ καλά, αλλά είμαι μουσικίδι. “Ήταν δύσκολο νά συγκρατήσω τά δάκρυά μου άπό τήν συγκίνησι. “Άκουσα κάποιον άπό τούς έπιβάτες νά λέει: “Ο τύπος έχει καί χιοῦμορ. Τότε έσκασε τό πρώτο χαμόγελο στά χείλη μου. “Ο πλοίαρχος μέ συνόδεψε στό

Ἰατρεῖο, ἐκάλεσε γιατρό, νοσοκόμους καὶ ἄλλους, μοῦ ἄλλαξαν τὰ ροῦχα καὶ μέ ζέσταναν μέ ροῦχα καὶ ἀερόθερμα. Ὁ πλοίαρχος ρώτησε τόν γιατρό: Τί ἔχει; Ἡ καρδιά του καί οἱ πνεύμονές τοῦ εἶναι ἐντάξει; Τίποτα ἀπό αὐτά τοῦ ἀπήντησε ὁ γιατρός, μόνο μεγάλη ὑποθερμία. Μερικοὶ ἔκαναν τόν σταυρό τους. Δέν γνωρίζω τι σκεφθήκανε ἐκεῖνη τήν στιγμή. Ὅταν μ' ἔβγαλαν ἀπό τό πλοῖο ὁ πλοίαρχος μέ συνώδευσε μέχρι τό ἀσθενοφόρο πού μέ περίμενε. Μοῦ ἔσφιξε τό χέρι καί μοῦ εἶπε: Συγχαρητήρια, τά κατάφερες. Μή ξεχάσεις, σήμερα εἶναι τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ.

Πῶς νά μήν συγκινηθεῖς ὅταν συναντᾷς τέτοιους ἀνθρώπους μέ τέτοια ἀνθρωπιὰ καί ἱερά αἰσθήματα; Ὁ κύριος Σιγάλας καί ἡ σύζυγός τοῦ δέν μ' ἄφησαν οὔτε στιγμή ἀπό κοντά τους μέχρι τήν στιγμή πού με ἔβαλαν στό ἀσθενοφόρο. Ὅταν μέ ἀποχαιρετοῦσε μοῦ εἶπε: Ὅταν ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου νά κανονίσεις νά πᾶμε νά πιοῦμε ἕνα κρασί. Ἀκόμη τοῦ τό χρωστάω. Στήν ἔξοδο τοῦ πλοίου μέ περίμεναν δακρυσμένες ἡ γυναίκα μου καί ἡ κόρη μου. Ὡχ σκέφθηκα, τώρα θά ἀκούσω τήν κατσαδά τους, ὅπερ καί συνέβη. Βέβαια ἀκολούθησαν τά φιλιὰ. Κύριε Σιγάλα, πλοίαρχε κύριε Παούρη, σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλι ἀπό τά βᾶθη τῆς καρδιάς μου πού μέ ἐσώσατε. Ὁ Θεός νά σᾶς εὐλογεῖ ἐσᾶς προσωπικῶς καί τίς οικογένειές σας. Σᾶς εὐχαριστῶ.

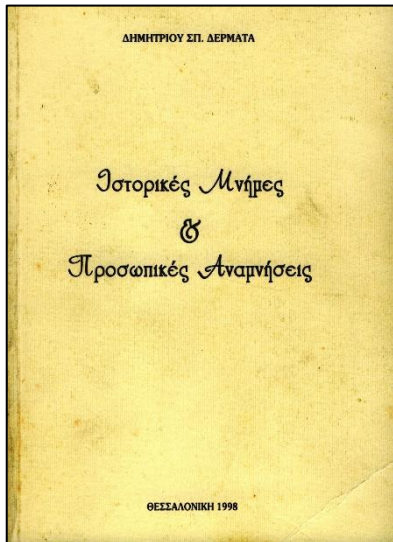


Δημοσιεύσεις στο περιοδικό μας

Τα Μικροχωρίτικα Γράμματα ευχαρίστως φιλοξενούν προσωπικές ιστορίες, σχόλια, ενθυμήσεις συμπατριωτῶν ἢ ανακοινώσεις-γνωστοποιήσεις τοπικῶν φορέων, ἀρκεῖ νά αποστέλλονται ἐγκαιρα στη διεύθυνση του περιοδικού μας (μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου).

Ιστορικές Μνήμες και Προσωπικές Αναμνήσεις

του Δημητρίου Σπ. Δερματά
(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)



Η ελπίδα που είχα ν' ανταμώσω το Γιάννη ή να μάθω κάτι γι' αυτόν εξανεμίσθηκε και αποφάσισα από κει, από τα στασιά, να κατέβω στο Γαύρο να δω τι απέγιναν οι δικοί μου. Φθάνοντας εκεί γίνονταν κομφούζιο. Κανένας δεν μπορούσε να δώσει πληροφορία για τίποτα. Έφυγα από κει και πήγα στο Μεγάλο χωριό με την ελπίδα να τους βρω εκεί, αλλά ούτε εκεί ήταν, έμαθα όμως ότι τον πολύ κόσμο τον πήρανε με τ' αυτοκίνητα από το Γαύρο και τον πήγανε στο Καρπενήσι. Ύστερα από αυτό αποφάσισα να πάω εκεί και κοιτάζα να βρω κανά μεταφορικό μέσο γι' αυτό.

Εκεί στην πλατεία ήταν ένα αυτοκίνητο κούρσα που έφευγε. Μέσα σε αυτό ήταν τρεις παπάδες. Τους θερμοπαρακάλεσα να με πάρουν μαζί τους για ν' ανταμώσω με την οικογένειά μου. Αυτοί αφού με κοίταξαν ψηλά, χαμηλά και βλέποντας με να είμαι λασπωμένος από την περιπέτεια με την Ευτυχία και από τους

λασπωμένους δρόμους που διάβηκα να φθάσω εκεί, κούνησε ένας από αυτούς το κεφάλι αρνητικά και ξεκίνησαν να φύγουν. Δεν ξέρω από την αγανάκτησή μου και την αγωνία μου τί βρισιές τους είπα... Εκείνο που έγινε εκείνη τη στιγμή είναι ότι ριχθήκανε μπροστά μου πολλοί Μεγαλοχωρίτες λέγοντάς μου: «Τί βρίζεις Δερματά, αυτός είναι ο δεσπότης, ο δεσπότης...». «Είναι ο πούστης» και άρχισα να τους μουτζώνω και να τους σκυλοβρίζω. Το αυτοκίνητο κοντοστάθηκε λιγάκι, ίσως να με πάρουν, ίσως να ζητήσουν το λόγο, αλλά μετάνιωσαν και ξαναξεκίνησε. Νομίζω ότι παραφέρθηκα, δεν έπρεπε να φερθώ έτσι, αλλά και τί νάκανα; Στην απελπισία μου κατέβηκα στο Γαύρο μήπως εκεί έβρισκα κάνα άλλο μέσον. Εκεί υπήρχαν σταθμευμένα αυτοκίνητα, φορτηγά και κούρσες, αλλά κανένα δεν έφευγε αυτή την ώρα. Αποφάσισα να πάω στο Καρπενήσι με τα πόδια.

Η ώρα ήταν περασμένες οκτώ το καταχείμωνο, νύχτα. Στη διασταύρωση για το Μικρό χωριό με πρόλαβε ένα φορτηγό από αυτά που ήταν στο Γαύρο που το οδηγούσε κάποιος Ζήσιμος από το Νόστιμο. Με πήρε ο άνθρωπος και ήρθα στο Καρπενήσι. Κατέβηκα στο νοσοκομείο και κει έμαθα ότι τους πρόσφυγες τους πήγαν στα τολ που ήταν κάτω από αυτό. Πήγα και εκεί βρήκα την οικογένεια μου μαζί με πολλούς άλλους χωριανούς, σε κατάσταση οδύνης και απελπισίας για το κακό που μας βρήκε.

Δεν έφτασαν όλα όσα τράβηξε το δόλιο το Μικρό χωριό μέχρι σήμερα που το πολεμίσανε Ιταλοί, Γερμανοί, το πυρπολίσανε, κατακρεούργησαν τον κόσμο του, ακόμα συνέχισαν τα ίδια καμώματα και οι δαίμονες του εμφυλίου καίγοντας και καταστρέφοντας και αυτοί, έβαλε χέρι τώρα και ο Θεός να το αποτελειώσει. Και τα κατάφερε.

Το όμορφο Μικρό χωριό, το καμάρι της Ευρυτανίας πληγώθηκε θανάσιμα. Όλοι οι κόπποι μας, όλες οι προσπάθειές μας μετά τον πόλεμο και τον εμφύλιο να το αποκαταστήσουμε, σε μία στιγμή σε λίγα δευτερόλεπτα χάθηκαν. Γιατί τότε πίστευαν και οι αρμόδιοι που ήρθαν μετά μας έλεγαν ότι και το υπόλοιπο που έμεινε είναι επικίνδυνο και από ώρα σε ώρα θα φύγει και αυτό.

Αλλά ας έρθουμε πάλι στα γεγονότα και στη δική μου ιστορία. Όπως τα είδα και τα έζησα εγώ. Είπαμε ότι φθάνοντας στο Καρπενήσι συνάντησα τους δικούς μου και τους άλλους χωριανούς.

Εκείνη την ώρα 10 περίπου, διαδόθηκε ότι έφθασε κυβερνητική αποστολή και βγήκαμε και εμείς έξω να τους ανταμώσουμε. Η αποστολή αυτή ήταν πολυμελής με επικεφαλής τον υπουργό πρόνοιας που ήταν ο Κωνσταντίνος Τσιάτσιος. Μιλήσαμε μαζί τους και τους είπα ότι στο νοσοκομείο υπάρχουν τραυματίες. Εκεί ήταν η κουριάδα μου Γεωργία με τα παιδάκια της ύστερα από το σοκ που έπαθε χάνοντας τον άντρα της, για τον οποίο συνειδητοποιήσαμε πλέον ότι καταποντίστηκε στην κατολίσθηση και αυτό δεν το κρύβαμε και από την ίδια, η οποία ήρθε σε κατάσταση πλήρους απόγνωσης. Ο υπουργός και οι άλλοι αρμόδιοι με τα λόγια της παρηγοριάς δεν παρέλειψαν να της υποσχεθούν βοήθεια και συμπαράσταση. Ακόμα στο νοσοκομείο ήταν η Κωνσταντία Τάσσιου, χήρα πλέον και αυτή (αφού ήταν μισοχωμένη δίπλα στον άντρα της τον οποίο βγάλανε πεθαμένο). Ήταν ακόμα η Φωφώ Ζωγράφου και η Χρυσάνθη Ζορμπαλά ελαφρά τραυματισμένες. Την αποστολή ύστερα από το νοσοκομείο την συνόδευσα και πήγαμε στα τολ που ήταν πολλές οικογένειες από το χωριό μας. Εκεί μας μίλησε ο υπουργός και μας υποσχέθηκε πολλά και αφού μας βγάλανε και πολλές φωτογραφίες φύγανε για ύπνο, όπως και μες όποιος μπορούσε και τον κόλαγε ύπνος, ύστερα από αυτή την λαχτάρα και την καταστροφή που πάθαμε. Κακοκοιμηθήκαμε, άλλος κατάχαμα, άλλος σε κάτι καναπέδες που βρήκαμε. Ευτυχώς που η σόμπα έκαιγε όλη νύχτα και δεν πουντιάσαμε, προ παντός οι γέροντες και τα μικρά παιδιά.

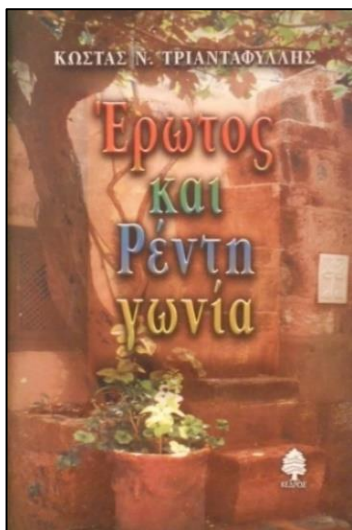
Την άλλη μέρα το πρωί κατέφθασαν οι αρμόδιοι. Μεταξύ αυτών και ο γεωλόγος Βετούλης, ο οποίος νομίζω ότι ήρθε από την πρώτη μέρα και αποφάνθηκε ότι και το υπόλοιπο χωριό θα κατολίσθησει. Δεν ξέρω αν επιστήμη του το υπαγόρευε ή η αχαλίνωτη φαντασία του τον έκανε να προβλέψει ότι από ώρα σε ώρα θα φύγει και το υπόλοιπο χωριό. Και όλος ο τόπος των χωραφιών που είναι κάτω από το χωριό. Θα καταπλακωθεί ο Γαύρος και διατρέχει κίνδυνο και το μισό Μεγάλο χωριό και κλείνοντας ο τόπος από την κατολίσθηση η Ποταμιά θα γίνει τεράστια λίμνη.

Αυτά αποφάνθηκε και αυτά διαδίδονταν αστραπιαία και πανικοβάλανε τον κόσμο. Τη δεύτερη μέρα πήγαμε μαζί με αυτόν τον κύριο και τους άλλους αρμόδιους στους Αγίους Αποστόλους και από κει παρατηρούσαμε το υπόλοιπο χωριό, το οποίο παρ' όλες τις γνωματεύσεις και προφητείες του κ. Βετούλη στεκόταν ακλόνητο. Του προτείναμε να μας επιτρέψει, αφού το έδαφος σταθεροποιήθηκε κάπως, να πάμε στο εναπομείναν χωριό. Άλλος να πάρει ρούχα, χρήματα και ότι πολύτιμο είχε, μιά και με την πρόβλεψη ήταν και αυτό καταδικασμένο. Η απάντησή του ήταν αρνητική. Η πεποίθησή του αμετάβλητη ότι και αυτό θα φύγει. Και δεν ξέρω πότε θα γίνει αυτό από στιγμή σε στιγμή. Του είπαμε αν διαψευσθεί και το υπόλοιπο δεν πέσει μπορούμε στο μέλλον να χτίσουμε τα σπίτια που χάθηκαν στο εναπομείναν τμήμα; Μας είπε ότι αυτό αποκλείεται γιατί και αυτό θα πέσει. Του είπαμε τότε να χτισθεί το χωριό στο μέρος που είμαστε τώρα στον Άγιο Ιωάννη, Παναγία, Στασιά. Η απάντησή του ήταν ότι «προκειμένου για εδώ προτιμώ να κτισθεί στον εναπομείναντα χώρο». «Γιατί εδώ...» άρχισε να μας λέει και αναλύει επιστημονικούς όρους για τη σύνθεση του εδάφους και ότι είναι και αυτό περισσότερο επικίνδυνο για κατολίσθηση κ.λ.π.

(η συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Έρωτος και Ρέντη Γωνία

του Κώστα Τριανταφυλλή
(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)



» Δεν πρέπει να σου κρύψω ακόμα πως από εκείνη την ημέρα άρχισε να ξυπνάει μέσα μου εκείνος ο παλιός όμορφος πόθος που 'χα γι' αυτή τη γυναίκα. Άρχισα να της τα βρίσκω όλα ωραία, λογικά, όπως τότε. Αλλά, απ' την άλλη πλευρά, ερχόταν ο άλλος Δημήτρης: "Όχι, ντροπή σου, μην το κάνεις αυτό. Ξανά σχέση με αυτήν;"

» "Μα θα πρέπει να 'μαστε και λίγο δίκαιοι", του απαντούσα, "να 'χουμε και λίγη ντροπή: Δηλαδή, μου φαίνεται που αυτή μπορεί να με κεράτωσε με κάποιον και δε με νοιάζει που εγώ κεράτωσα το φίλο μου; Αυτό είναι σωστό, ηθικό; Ααα! Κατάλαβα. Ο κερατάς, του κερατά, τα κέρατά μας. Μπράβο, καλά πας, συνέχισε".

» Η ιδέα πως δεν είναι και τόσο τραγικό να ξαναρχίσω τα ίδια είχε κερδίσει αρκετό έδαφος μέσα μου. Ή, για να είμαι ειλικρινής, φαίνεται ότι αυτό με βόλεψε περισσότερο.

» Θα ξαναρχίσω.

» Τα παντζούρια που είναι απ' την εδώ πλευρά δεν τ' άνοιγε καθόλου, να μη με βλέπει. Είχε δίκιο.

» Την καλώ στο τηλέφωνο"

» "Καλημέρα", της λέω, "μπορείς να λείψεις μερικές ώρες; Έχω μεγάλη ανάγκη να κατέβουμε στην Αθήνα".

» "Αθήνα; Θ' αστειεύεσαι βέβαια, για περίμενε λίγο να κατέβω."

» Μου 'ρχεται, που λες, με ένα οργίλο ύφος και μ' αρχίζει:

» "Τι με περνάς, κύριε Δημήτρη, πάτο απ' τα παπούτσια σου, σώβρακό σου, να το χέζεις και να το πετάς; Θα σε παρακαλέσω να μη με ξαναενοχλήσεις".

» Μου 'λεγε, μου 'λεγε, μισή ώρα.

» "Θέλω να μου δώσεις την ευκαιρία να σου μιλήσω", της λέω.

» "Δεν έχω να πω τίποτα μαζι σου", μου λέει και μου κλείνει την πόρτα.

» Καταλαβαίνεις τώρα πώς έγινα; Έφυγα με το κεφάλι σκυμμένο, πρώτη φορά μου συνέβαινε αυτό. Είχε δίκιο η γυναίκα, δεν της φέρθηκα σωστά.

» Εγώ τα μετρούσα όλα με τη δικιά μου μεζούρα. Ο εγωισμός μου όμως δε μ' άφηνε να ξαναπροσπαθήσω.

» Μείναμε έτσι, με τα παντζούρια κλειστά, μέχρι του Αγίου Δημητρίου, δηλαδή κάπου σαράντα μέρες.

» Θα 'ταν περίπου δέκα το πρωί, μου χτύπησε το κουδούνι.

» "Χρόνια πολλά", μου λέει, και μου προσέφερε μια ωραία ανθοδέσμη από λουλούδια του κήπου της.

» Ένωσα υπέροχα, σαν ένα μικρό παιδί που πρώτη φορά...

» Απογειώθηκα, σου λέω.

» Δεν της είπα "ευχαριστώ", της έδωσα το χέρι και την οδήγησα στο σαλόνι.

» Εκεί φιληθήκαμε αμέτρητες φορές. Μείναμε αγκαλιασμένοι για πολύ χρόνο σε μια πολυθρόνα. Χωρίς να λέμε απολύτως τίποτα.

» Ένωθα πως μια τεράστια λευκή, όμορφη κουρτίνα ορθώνεται μπροστά μου και με χωρίζει, με απομονώνει, από την προηγούμενη ζωή μου.

» “Σ’ ευχαριστώ μέσα από την ψυχή μου”, της λέω, “για το όνειρο που μου προσέφερες”.

» “Μη μιλάς”, μου απαντάει. “Μη μιλάς. Άσε με να ζήσω κι εγώ το δικό μου όνειρο.”

» “Βάνα, μπορώ να σε κεράσω για τη γιορτή μου;” της λέω κάποια στιγμή. “Έχεις χρόνο να κατέβουμε στην Αθήνα;” τη ρωτάω.

» “Όσο θέλεις”, μου απαντάει. “Τι να κάνουμε όμως στην Αθήνα;”

» “Μα, να σε κεράσω”, της απαντάω.

» “Σε μισή ώρα θα είμαι έτοιμη”, μου λέει.

» Βγήκε από το σπίτι της κρατώντας μια περιεργη βαλίτσα μεσαίου μεγέθους.

» “Τι είναι αυτό το πράγμα;” τη ρωτάω.

» “Ποιο; Ααα! ετούτο · θα σου πω. Πάμε να φύγουμε”.

» Στο δρόμο μου εξήγησε πως, για να βοηθήσει το σπίτι στα οικονομικά, συχνά γυρίζει στα σπίτια και πουλάει είδη προικός και ότι η βαλίτσα έχει τα δείγματα από διάφορα τέτοια πράγματα.

» “Τ’ αγοράζω πολύ φτηνά. Τα παίρνω, βλέπεις, από το εργοστάσιο που δουλεύει ο Άρης.”

» “Μα, γιατί τα πήρες μαζί σου; Δε θα κάνουμε παρέα;”

» “Χα, χα! Μμμ, να σ’ το πω; Άκου, βρε χαζούλη, για να δικαιολογηθώ στον Άρη, αν αργήσουμε.”

» “Σοβαρά; Κοίτα τι σκέφτηκε. Μπράβο! Γυναικείο μυαλό, παιδί μου!”

» “Δε μου ‘πες, αλήθεια, προς τα πού πάμε;” με ρωτάει.

» Δεν της απάντησα. Όταν φτάσαμε κοντά στη Λέσχη των Αξιωματικών, ξέρεις που είναι κοντά στα ανάκτορα, με ξαναρωτάει:

» “Δημήτρη, πού πάμε;”

» “Στο ναό”, της απαντάω.

» “Ποιο ναό, μωρέ”, μου λέει, “στη Βουλή είμαστε”.

» Δεν της ξαναπάντησα. Παρκάρισα το αυτοκίνητο σ’ ένα οικόπεδο της οδού Κριεζώτου και σε λίγο βρεθήκαμε στην είσοδο του ξενοδοχείου “Μεγάλη Βρετανία”.

» “Αυτός είναι ο ναός”, της λέω.

» “Ααα! κατάλαβα, ο ναός του έρωτα”, μου απαντάει.

» “Ακριβώς.”

» Βρεθήκαμε μετά από επτά περίπου χρόνια στο σημείο που είχαμε ξεκινήσει εκείνον τον ερωτικό παροξυσμό, με τα αποτελέσματα που μέχρι τώρα έχεις ακούσει.

» Τώρα πάλι, σ’ ένα δωμάτιο του τρίτου ορόφου του ίδιου ξενοδοχείου, καταναλώναμε αχόρταγα πολλά μπουκάλια κρασί, τρώγοντας ελάχιστα φαγητό. Η ερωτική πανδαισία διακόπηκε δώδεκα ώρες αργότερα, δηλαδή κατά τη μία μετά τα μεσάνυχτα, διότι η Βάνα έπρεπε να επιστρέψει στο σπίτι της.

» Μαζί επήγαμε ως τις αρχές της οδού Μεσογείων κι από εκεί συνέχισε με ταξί για να μη μας δούνε μαζί τέτοια ώρα στη γειτονιά, μα προπάντων ο Άρης και τα παιδιά.

» Την επόμενη μέρα, κατά το μεσημέρι, μου χτύπησε το κουδούνι.

» Της άνοιξα.

» “Ήρθα για καφέ”, μου λέει, “ήπιες;”

» Είχα πει, αλλά είπα “όχι”.

» Μετά τον καφέ, με κάλεσε για κολατσιό στο σπίτι της.

» “Όχι”, της λέω, “γιατί μπορεί να γυρίσει κάπως νωρίτερα και να μας δει”.

» “Πολύ σωστά”, μου απάντησε. “Θα φέρω κάτι εδώ.”

» Σε λίγο με φώναξε να βοηθήσω στη μεταφορά, που δεν ήταν ένα απλό κολατσιό, αλλά αρκετά φαγητά για ένα πλήρες γεύμα.

» Στο τραπέζι δεν άργησε να έρθει και το πρώτο μπουκάλι κρασί, όπως δεν άργησε να 'ρθει και η ώρα να περάσουμε στην κρεβατοκάμαρα.

» Παρά το γεγονός ότι είχαν περάσει επτά χρόνια από τότε που είχαμε να ξαναβρεθούμε, τίποτα δεν είχε αλλάξει από τις διαθέσεις μας, από τη δίψα μας για ερωτική ζωή. Βεβαίως, αυτό ήταν πιο φανερό σ' εκείνη, που πάντα, με το παραμικρό χάδι, γινόταν ηφραίσειο...

» Τη μόνη διαφορά που βρίσκαμε στα κορμιά μας ήταν τα σημάδια από πού μας είχαν αφήσει τα χρόνια που πέρασαν. Σ' εμένα ήταν ευδιάκριτα πολλά σημάδια απ' το ατύχημα που είχα στο Βελιγράδι και σ' εκείνη τα αρκετά κιλά που είχε πάρει, μαζί με κάποιες μελανιές και την έντονη φλεβίτιδα.

» Αυτά δεν με εμπόδισαν να την αγαπήσω, να την ερωτευτώ παράφορα, όπως δε μ' εμπόδιζε πλέον το τι θα πει ο κόσμος, ακόμη κι ο άνδρας της. Ούτε βέβαια κι εκείνη έβλεπα να τη νοιάζει, να την απασχολεί μια πιθανή ανακάλυψη της σχέσης μας από τον άνδρα της.

» Είχε ονομάσει το δικό μου σπίτι "φωλιά" που δεν μπορεί να υποψιαστεί κανένας, έλεγε ότι εκεί μέσα έπαιρνε αυτό που ήθελε απ' τη ζωή, κι άλλα τέτοια.

» Κάποιες φορές μελαγχολούσε κι έκλαιγε, από το φόβο μην τυχόν εγώ κατά βάθος δεν την υπολήπτομαι, ότι τη θεωρώ μια παλιογυναίκα για την απιστία της προς τον Άρη.

» Όλα αυτά μου χαλύβδωναν την πίστη πως έκανα παρέα με μια γυναίκα που πράγματι σ' εμένα είχε βρει αυτό που ζητούσε απ' τη ζωή.»

(η συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Μικρού Χωριού



Απεικονίζει την ιστορική διαδρομή του Μικρού Χωριού και των ανθρώπων του

Επισκεφθείτε το!

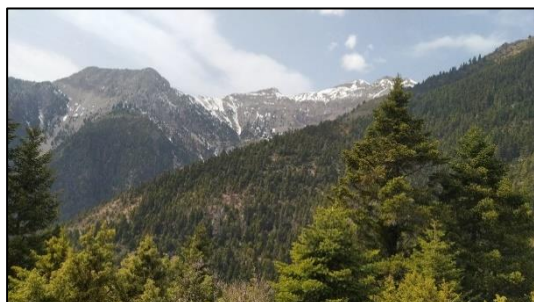
Ωράριο: Σάββατο - Κυριακή 12:00 - 15:00

Ορεινά Μονοπάτια

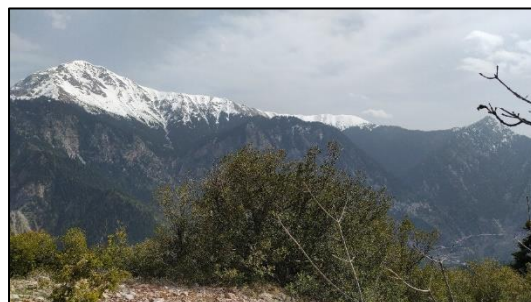
Παλαιό Μικρό Χωριό – Κορυφή Άνθρωπος – Παλαιό Μικρό Χωριό

Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να έρθει κάποιος σε επαφή με την ιδιαίτερη ομορφιά ενός τόπου από το να περπατήσει τα μονοπάτια του. Το Παλαιό Μικρό Χωριό είναι σημείο έναρξης πολλών μονοπατιών που είτε οδηγούν τελικά στην κορυφή της Χελιδόνας, είτε σε άλλα κοντινά ή μακρινά χωριά. Εκτός από τους ντόπιους που γνωρίζουν καλά τα βουνά και τα περάσματά τους, πολλοί πεζοπόροι και ορειβάτισσες διασχίζουν τα μονοπάτια για να φτάσουν σε τοπόσημα, να εξερευνήσουν και να θαυμάσουν το μαγικό φυσικό περιβάλλον.

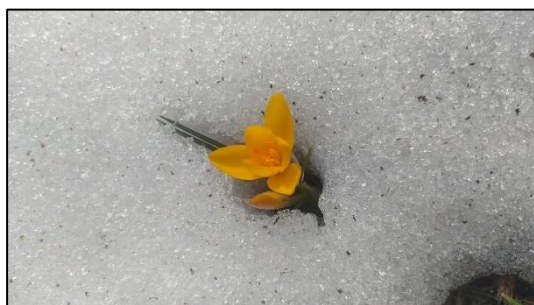
Μία ενδιαφέρουσα, μέτριας δυσκολίας διαδρομή είναι η [κυκλική με σημείο έναρξης την πλατεία και την ανάβαση προς την κορυφή Άνθρωπος](#) που βρίσκεται πάνω από το χωριό, δια μέσω του Άη Σώστη και ακολουθώντας την κόκκινη σήμανση. Η διαδρομή μόνη της αξίζει για τη θέα που προσφέρει, καθώς μετά τον Άη Σώστη διασχίζουμε ψηλά τη χαράδρα πάνω από τη θέση Κλειδί, προτού στρίψουμε δεξιά για να βγούμε από τη βλάστηση. Ανεβαίνοντας η κλίση γίνεται πιο απότομη, αλλά έχουμε ωραία άποψη της Καλιακούδας μέχρι το Παναιτωλικό πίσω μας, ενώ από την κορυφή πια βλέπουμε την Ποταμιά, τα παρακείμενα βουνά και το Βελούχι απέναντι. (Από εκείνο το σημείο σπανίως κάποιοι ιδιαίτερα έμπειροι συνεχίζουν για να φτάσουν στην κορυφή της Χελιδόνας μέσω της κόψης Αηλιάδων.) Η κατάβαση γίνεται από άλλο μονοπάτι που θέλει ιδιαίτερη προσοχή, καθώς σε μεγάλο βαθμό ακολουθούμε τις σάρες, μέχρι να μπούμε πάλι στο ελατόδασος. Κάτι τέτοια σημεία κάνουν απαραίτητη τη χρήση κατάλληλων παπουτσιών. Το μονοπάτι εντός του δάσους είναι καταπράσινο και καταλήγει στην πλατεία από την πάνω μεριά.



Εικόνα 1. Βουνοκορφές



Εικόνα 2. Η Καλιακούδα πίσω μας κατά την ανάβαση προς τον Άνθρωπο



Εικόνα 3. Κρόκος στη χιονισμένη κορυφή



Εικόνα 4. Η θέα προς το Βελούχι



Κοινωνικά

Στις 23/07/2022, στον Ιερό Ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, τελέσθηκε ο γάμος του **Γρηγόρη Τάσιου** του Παντελή και της Μαρίας το γένος Μπαμπαλή και της **Ελένης Μώρου** του Κωνσταντίνου και της Ευθυμίας το γένος Τριανταφύλλη. Η Ελένη είναι η εγγονή του Μικροχωρίτη συγχωριανού μας Κώστα Τριανταφύλλη και γνωστή λάτρης του χωριού μας. Ο Γρηγόρης με καταγωγή από τα Σελλά Ευρυτανίας είναι κάτοικος Καρπενησίου και ιδιοκτήτης φανοποιείου στην πρωτεύουσα του νομού. Η τελετή πραγματοποιήθηκε σε άκρως παραδοσιακό κλίμα με την πομπή της νύφης να γίνεται συνοδεία οργάνων από το σπίτι της οικογένειας μέχρι την εκκλησία. Κουμπάρα του ζευγαριού ήταν η αδερφή της Ελένης, Κωνσταντίνα. Η δεξίωση έλαβε χώρα στο Studio Merses και το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Να ζήσουν ευτυχισμένοι!

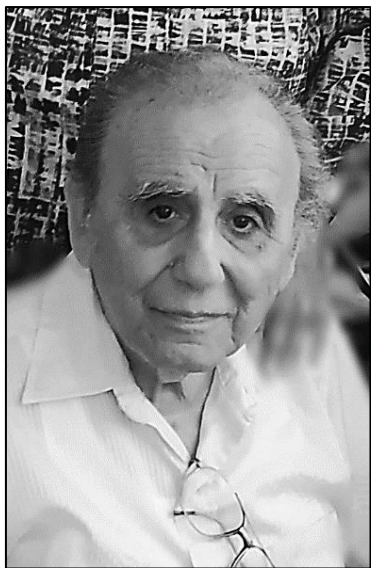




Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν

Μέσα στην αέναη και αμείλικτη ροή του χρόνου, συγχωριανοί μας φεύγουν συνεχώς από κοντά μας, οι μορφές τους όμως αξίζει να παραμένουν ζωντανές στη μνήμη μας και να συνεχίσουν να ζουν μέσα στις καρδιές μας. Αυτός είναι και ο στόχος της στήλης αυτής, που γίνεται με φροντίδα των οικείων, οι οποίοι θα πρέπει να στέλνουν στη διεύθυνση του περιοδικού μας μία φωτογραφία και ένα σχετικό κείμενο ή βιογραφικά στοιχεία του εκλιπόντος.

Αλέξανδρος Μπίρτσας (1930 – 2020)



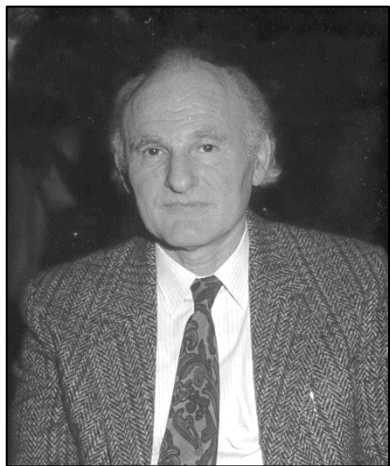
Ο Αλέξανδρος (Αλέκος) Μπίρτσας γεννήθηκε στο Περιβλεπτο της ορεινής Φθιώτιδας το 1930. Ήταν ο τρίτος από τα έξι παιδιά του Βασιλείου και της Αμαλίας. Με το Μικρό Χωριό συνδεόταν, καθώς ο Κώστας (Κλέαρχος) Μπίρτσας της μάχης του Μικρού Χωριού ήταν αδελφός του. Πέθανε στην Indianapolis, IN. των Η.Π.Α. στις 7 Αυγούστου 2020, σε ηλικία 90 ετών.

Ο Αλέκος τελείωσε την Παιδαγωγική Ακαδημία Λαμίας και αμέσως έφυγε μετανάστης στην Αμερική το 1951. Εκεί ασχολήθηκε με τις επιχειρήσεις, δούλεψε σκληρά και προόδευσε στη ζωή του. Ποτέ δεν ξεχνούσε τον τόπο του και επέστρεφε στην Ελλάδα τακτικά.

Άφησε πίσω του τη σύζυγό του Τριανταφυλλιά, τον αδελφό του Παύλο και πολλούς συγγενείς στην Ελλάδα και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αμερικανικής γης που τον σκεπάζει. Αιώνια του η μνήμη.

Παναγιώτης Κυρίτσας (23/9/1938 – 11/2/2021)



Έφυγε από τη ζωή στις 11 Φεβρουαρίου 2021 και ώρα 02:48, στην Αθήνα, ο λατρεμένος μας πατέρας, αδελφός και παππούς, Παναγιώτης Κυρίτσας.

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας την 23^η Σεπτεμβρίου του 1938. Μεγάλωσε στα δύσκολα χρόνια του πολέμου και της κατοχής και ήταν παρών στο κάψιμο του Χωριού από τους Ιταλούς. Καθ' όλη τη διάρκεια του νεανικού του βίου, πάλεψε σκληρά και κατάφερε με θυσίες να σπουδάσει μαθηματικός το 1963. Υπήρξε αγωνιστής της ζωής, ευθύς, δημοκράτης, τίμιος και ακέραιος άνθρωπος. Πνεύμα ελεύθερο και γενναίο, με πηγαία ενσυναίσθηση για αυτόν που αδικείται, πάντα με λίγα λόγια και σταράτα, τίμησε τις αξίες της ζωής με πράξεις. Στο τόλμημά του να δημοσιεύσει πεπραγμένα της χούντας, τιμωρήθηκε με 5 χρόνια φυλάκιση, αρνούμενος να υπο-

γράψει υποταγή στο καθεστώς. Παρά τις δελεαστικές ευκαιρίες που του προσφέρθηκαν, δεν εκμεταλλεύτηκε ποτέ την αντιδικτατορική του δράση. Υπηρέτησε με συνέπεια τις ιδέες του περί ελευθερίας και δικαιοσύνης, χωρίς αντάλλαγμα.

Διετέλεσε για 20 χρόνια Λυκειάρχης του 1ου Πειραματικού Γενικού Λυκείου Αθηνών (Γεννάδειος Σχολή) στην Πλάκα, διδάσκοντας μαθηματικά και αστρονομία σε πλήθος μαθητών που τον θυμούνται ακόμα. Και φυσικά στα παιδιά του. Αυτοδίδακτος ομιλητής 5 ξένων γλωσσών, ώστε να παρακολουθεί και να εμβαθύνει στη μαθηματική γνώση, η επιβλητική του παρουσία θα λείπει από τη μαθηματική κοινότητα. Ήταν ο δάσκαλος ο αξιοπρεπής, που είχε εκτόπισμα, με σιγουριά και σταθερότητα που πήγαζε από το

βάθος των γνώσεων του και την οξύτητα της μαθηματικής του σκέψης, όχι από τους τίτλους και το αξίωμα, ο δάσκαλος που μπορούσε να σε εμπνεύσει να «νοικοκυρευτείς», να κάνεις κάτι στη ζωή σου. Ο δάσκαλος που τον θυμάσαι...

Υπήρξες κάτω από όλες τις συνθήκες άψογος οικογενειάρχης, σύζυγος και πατέρας και είναι μεγάλη τιμή για εμάς η παρακαταθήκη που μας αφήνεις. Μετά τον πρόωρο χαμό της μάνας μας, αφιέρωσες τη ζωή σου στο να μεγαλώσεις μόνος σου πια τα παιδιά σου. Μας έμαθες να αγαπάμε τη γνώση. Να προσπαθούμε να μαθαίνουμε και να βελτιωνόμαστε. Να δουλεύουμε σκληρά και να μην το βάζουμε κάτω ποτέ. Να μην μας κάμπουν οι δυσκολίες. Μας έμαθες να είμαστε έντιμοι. Μας έμαθες να είμαστε περήφανοι. Μας έμαθες πώς αγαπάνε.

Ήσουν άνθρωπος ακέραιος, με καλοσύνη, με ευγένεια ψυχής, με πραότητα και σταθερότητα χαρακτήρα, γαλήνια μορφή, με σεβασμό στον άνθρωπο και τα δικαιώματά του, ακόμα και στα δύσκολα πάντα με το χαμόγελο για όλους, συγγενείς και φίλους. Ως και την τελευταία στιγμή της ζωής σου υπερασπίστηκες τον εαυτό σου και εμάς με δύναμη και υπερηφάνεια. Αναπαύσου πατέρα μας, Παναγιώτη, στον τόπο που γεννήθηκες και λάτρευες. Αγνάντεψε το αγαπημένο σου χωριό και τα επιβλητικά βουνά της Ευρυτανίας. Καλό σου ταξίδι, λατρεμένη μας πατέρα. Και η γη που τόσο αγάπησες ας είναι ελαφριά και ευλογημένη. Είμαστε τυχεροί που υπήρξες πατέρας μας και η συμβουλή σου θα μας ακολουθεί για πάντα. Είμαστε σίγουροι ότι μαζί με τους προγόνους μας θα μας κοιτάτε από ψηλά και θα είστε περήφανοι.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή σου. Αιωνία η μνήμη σου. ΑΘΑΝΑΤΟΣ.



Παρακαλώ συγχωρέστε την προφορά μου. Θα ήθελα με λίγες λέξεις να αποχαιρετίσω τον θείο μου, τον Πάνο.

Ο Πάνος ο Κυρίτσης σήμαινε για όλους μας πολλά. Ήταν ο πατέρας της Ντίνας και του Νίκου. Υπήρξε δάσκαλος και μέντορας για πολλούς μαθητές και για πολλά παιδιά που ακόμα τον θυμούνται με αγάπη. Ήταν ο θείος μας ο ξεχωριστός που τον θαυμάζουμε, που τον αγαπάμε πολύ. Και όσο περνάει ο καιρός, όλο και περισσότερο μας λείπει. Για πολλούς από εσάς υπήρξε ο έντιμος, ο καλόκαρδος, ο πολυδιαβασμένος, ο αισιόδοξος, ο ευαίσθητος, ο αξιόπιστος, ο αξιοπρεπής σας φίλος.

Νομίζω ότι ο θείος μου αγαπήθηκε πολύ από όλους όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν και να υπάρξει στη ζωή τους.

Αγαπούσε την οικογένειά του με όλη την καρδιά του. Την έβαζε πάνω από τον εαυτό του και πάνω από όλα γενικά. Ήταν πολύ περήφανος για τους προγόνους του.

Θείε Πάνο, θα μου λείψουν οι ιστορίες που μας έλεγες για τα παλιά, ώστε να μάθουμε κι εμείς, να έχουμε επίγνωση από ποιους προερχόμαστε και να είμαστε περήφανοι. Περήφανοι για το όνομά μας. Αυτούς που έφυγαν, μέσα στα χρόνια τους κράτησες ζωντανούς. Και μας έδινες συνέχεια λόγους για να φανούμε αντάξιοί τους.

Κάλεσα, όταν παντρεύτηκα, το θείο μου στην Αμερική. Και ο θείος μου, παρά το δύσκολο ταξίδι και την προχωρημένη ηλικία του, ήρθε χωρίς δεύτερη σκέψη. Ακολουθούσε σε όλα... στις πρόβες, στις φωτογραφίες, στις δοκιμές. Πάντα με το χαμόγελο. Γαλήνια μορφή. Τίποτα δεν μου αρνήθηκε. Δεν έφερνε δυσκολίες. Απλά ακολουθούσε.

Νομίζω ότι ο Πάνος δε χάλαγε ποτέ χατίρι εκεί που αγαπούσε. Δε σε άφηνε ούτε να δεις αν προτιμούσε κάτι άλλο, αν βαριόταν, αν δεν ήθελε, αν ήταν κουρασμένος. Μόνο ακολουθούσε.

Ακολουθούσε πολύ απλά γιατί το θες εσύ. Για να σε κάνει ευτυχισμένη. Σχεδόν ένα μήνα στην Αμερική και δε βρήκε ούτε μια μέρα να δει έστω το Manhattan. Επέλεξε όλο το χρόνο του εκεί να τον περάσει συζητώντας με τη γιαγιά μου, τη Ροδάνθη, και την ξαδέλφη μου, τη Βούλα. Γιατί πολύ απλά αυτούς ήθελε να δει. Για να κερδίσει το χαμένο χρόνο. Μπροστά στην οικογένειά του δεν έβαζε χίλιους ουρανοξύστες!!!

Ο θείος Πάνος υπήρξε νοικοκύρης στη ζωή. Ήξερε ακόμα να συγχωρεί και να μην σε εκθέτει. Γενναία πολεμούσε ως το τέλος. Μας έκανε και πλάκα μάλιστα. Μας έφτιαχνε τη διάθεση αυτός. Και σου έδινε τη δύναμη να αγωνιστείς κι εσύ γενναία μαζί του.

Αυτό το χωριό το λάτρευε. Όλες τις γύρω εδώ βουνοκορφές τις δάμασε σα θηρίο. Όταν μας έβλεπε με τον αδερφό μου, το Γιώργο, να καθόμαστε στην πλατεία, μας σήκωνε πάντα. «Ελάτε να σας δείξω τα χωράφια σας». «Ελάτε, για να μάθετε ποια είναι τα χωράφια του παππού σας». Θυμάμαι, ανεβαίναμε στους γκρεμούς. Κρατιόμασταν από τα δέντρα με τα χέρια. Δε σκέφτηκε ποτέ να εκμεταλλευτεί ό,τι ανήκε σε εμάς, για να κερδίσει αυτός. Να το χαρίσει στα παιδιά του. Τον ένοιαζε το δίκαιο, το σωστό. Όχι οι περιουσίες. Θείε Πάνο, προσεύχομαι το χρώμα του χωριού να είναι γύρω σου ελαφρύ. Χώμα ευλογημένο. Πάντα θα είσαι εδώ μαζί μας κι εσύ. Και μέσα στην καρδιά μας. Σε ευχαριστούμε ολόψυχα για ό,τι έκανες για εμάς. Για πάντα θα σε θυμόμαστε. Για πάντα θα σε αγαπάμε. ΑΘΑΝΑΤΟΣ!!!!!!

Αλίκη Αντωνοπούλου



Έφυγε από κοντά μας στις 5 Οκτωβρίου 2021 η αγαπητή μας Αλίκη, ήσυχα και αθόρυβα, σε ηλικία 91 ετών. Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό, κόρη του ιερέα του χωριού Αθανασίου Παπαστάθη και της Φωτεινής Πολύζου. Μετά τον πόλεμο μετακόμισε μαζί με την υπόλοιπη οικογένεια στο Αγρίνιο. Εκεί δούλεψε στα καπνά, για να μπορέσει κι αυτή να συνεισφέρει ότι μπορούσε, ενώ παράλληλα έμαθε την τέχνη του αργαλειού, κι έτσι όλα τα σπίτια των αδερφών της και των παιδιών της έχουν κάτι δικό της.

Παντρεύτηκε τον Κωνσταντίνο Αντωνόπουλο, επιτυχημένο έμπορο στο Καρπενήσι, και έζησαν μαζί 54 χρόνια. απέκτησαν δύο παιδιά, τον Νίκο και την Μαρία και αξιώθηκαν να δούνε τα τρία τους εγγόνια, Κωνσταντίνο, Θοδωρή και Αλίκη, τα οποία λάτρευαν με κάθε τρόπο.

Άσογη νοικοκυρά, όπως και όλες οι αδερφές της, Σωτηρία, Λίτσα και Ελένη. Το σπίτι της ήταν πάντα ανοιχτό για όλους. Η μεγάλη της αγάπη όμως ήταν τα λουλούδια και ό,τι έχει σχέση με αυτά. Χωρίς υπερβολή, είχε την ομορφότερη αυλή στο Καρπενήσι, που όποιος περνούσε ήθελε να την φωτογραφίσει και να κόψει κάτι.

Αγαπούσε το Μικρό Χωριό και σε κάθε ευκαιρία που της δινόταν ήταν εκεί, στο πατρικό της σπίτι, στο σπίτι του αδερφού της, Γεωργίου Παπαθανασίου, στον «πλάτανο», στην εκκλησία.

Ήταν ένας άνθρωπος τόσο αυθεντικός και καλοσυνάτος, που γέμιζε τις ψυχές όλων όσων βρίσκονταν δίπλα της με υπέρμετρη αγάπη, γαλήνη και ζωντάνια. Παρόλα τα 91 της χρόνια, ήταν πάντοτε ευδιάθετη, πρόθυμη να βοηθήσει με όποιον τρόπο και μέσο διέθετε και ο τρόπος με τον οποίον ζούσε ήταν παραδειγματικός για όλους μας.

Θα μείνει πάντα στη μνήμη μας για την αγάπη που μοίραζε και τη σεμνότητα που την διέκρινε.

Ιωάννης Λιάπης (15/3/1927 – 29/11/2021)

Ο πολυπράγμων και αγαπητός συγχωριανός Ιωάννης Λιάπης έφυγε γαλήνια από τη ζωή στις 29/11/2021, πλήρης ημερών, στο σπίτι του στην Αθήνα όπου διέμενε με τη σύζυγό του, Τριανταφυλλιά Λιάπη.

Γέννημα-θρέμμα του Παλαιού Μικρού Χωριού, ο Ιωάννης Λιάπης από μικρός έφυγε για την Αθήνα σε αναζήτηση καλύτερης τύχης, την οποία δημιούργησε με την εργατικότητα του και την ικανότητά του ιδρύοντας τη δική του μεταφορική εταιρία, ενώνοντας την πόλη που έμενε με τη γενέτειρά του.

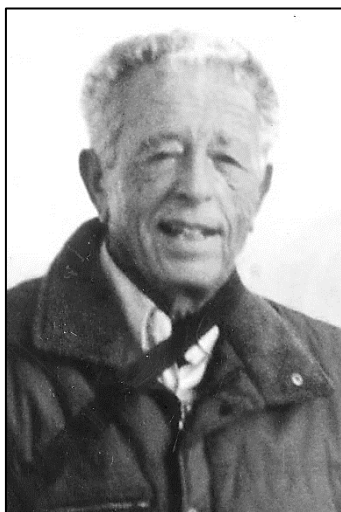


Ήταν καλός οικογενειάρχης και ευτύχησε να δει παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Ήταν όμως και καλός άνθρωπος, σεμνός, υπομονετικός, φιλοσοφημένος και στην ερώτηση «Τι κάνεις;» απαντούσε χαμογελαστά «Για την ώρα καλά!». Εννοούσε όσα έλεγε και ο λόγος του ήταν υπογραφή, όντας άνθρωπος παλαιάς κοπής.

Η αγάπη του για τον τόπο του ήταν τόση που, αν και έμενε στην Αθήνα, ύστερα από τη συνταξιοδότησή του κατάφερε να διαμένει και στο χωριό τους καλοκαιρινούς μήνες. Εκεί προσέφερε τις υπηρεσίες του όπου υπήρχε ανάγκη, ήταν ενεργό μέλος της κοινότητας και συμμετείχε σε πολλές δραστηριότητες, διοικητικά και εκκλησιαστικά. Καλόκαρδος, έχαιρε σεβασμού από τους συγχωριανούς του, για τους οποίους ενδιαφερόταν πραγματικά.

Πίστευε στο Θεό και στη δύναμη του ανοιχτού μυαλού. Έκανε ταξίδια, απέκτησε εμπειρίες βλέποντας ξένα μέρη και ανθρώπους και τελικά έφυγε για το τελικό ταξίδι με προορισμό τον Παράδεισο. Είχε τέλος αντάξιο του βίου του και τα βήματά του θα μας καθοδηγούν πάντα.

Δημήτρης Ζορμπαλός (1932 - 2021) / Δάνα Μιχαηλίδου – Ζορμπαλά



«Έφυγε» ο Δημήτρης Ζορμπαλός;

Γιατί δεν φεύγει ποτέ όποιος έχει αφήσει τα χνάρια του με τα έργα του και την προσωπικότητά του και υπάρχουν άνθρωποι που τον έχουν στην καρδιά τους.

Δυστυχώς ο κύκλος της ζωής του έκλεισε το μεσημέρι της Δευτέρας 13/12/2021. Ο Δημήτρης Ιωάννου Ζορμπαλός γεννήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 1932. Θυμάμαι που έλεγε ότι στα γενέθλιά του άκουγε τις σειρήνες του πολέμου. Θυμόταν πολλά και διηγούταν περισσότερα.

Δραστήριος και πολύπλευρος, με στόχους στη ζωή του και πάντα συμπαραστάτης σε όποιον είχε ανάγκη. Και με χιούμορ έξυπνο, μοναδικό. Μεγάλωσε στην Νέα Ελβετία και πήγε στο 13^ο Γυμνάσιο Γούβας/Αγ. Αρτέμιος. Έδωσε εξετάσεις και πέτυχε στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο την εισαγωγή στη Σχολή Χημικών Μηχανικών. Μετά το τέλος των σπουδών του στην Ελλάδα, με υποτροφία της Καπνοβιο-

μηχανίας «Γ.Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.», συνέχισε τις σπουδές του στη Δυτική τότε Γερμανία, όπου ειδικεύτηκε στις τεχνητές ίνες και εργάστηκε αποκτώντας μεγάλη πείρα. Συνεχώς βελτιωνόταν, δεν έμενε στάσιμος, προσβλέποντας στο καλύτερο.

Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, εργάστηκε στην Καπνοβιομηχανία «ΚΕΡΑΝΗ» ως χημικός και δημιούργησε το «ΠΑΛΛΑΣ», το πρώτο αρωματικό τσιγάρο στην Ελλάδα.

Τον προσέλαβαν στην Γερμανική πολυεθνική εταιρία «HOECHST», ως υπεύθυνο για τα υφάσματα TREVIRA και γρήγορα κατέλαβε τη θέση του οικονομικού διευθυντή στον τομέα των χημικών υλών και των λιπασμάτων.

Εν τω μεταξύ πήρε και το διδακτορικό του από το Πολυτεχνείο, κοντά στον καθηγητή Κακουλίδη. Ήταν ήδη παντρεμένος με την αγαπημένη του Ντάνα Μιχαηλίδου, επίσης Χημικό, η οποία εργαζόταν στην έρευνα των καλλυντικών, στην χημική βιομηχανία.

Απέκτησαν εμένα, που σπούδασα και έγινα φαρμακοποιός.

Η Ντάνα και ο Δημήτρης, οι γονείς μου, έζησαν αγαπημένοι. Εκτός από το επάγγελμά τους είχαν και πολλές άλλες ασχολίες.

Η μαμά μου ζωγράφιζε, έπαιζε πιάνο και συνθεσάιζερ.

Ο μπαμπάς μου ήταν αθλητικός, έκανε συχνά ορειβασίες και πεζοπορίες, παρέα με τον Θανάση και την Χρυσούλα Κεράνη και την Ιωάννα Κεράνη-Μπαμπανικολού. Πήγαινε

συχνά στο Άγιο όρος, ψάρευε και ριψοκινδύνευε προκειμένου να επιτύχει ό,τι τον ευχαριστούσε.

Ήταν μέλος του Rotary Club Αθηνών, γραμματέας αργότερα και πρόεδρος. Επίσης μέλος στο Propeller Club. Ανήκε στους Προσκόπους του Βύρωνα και διατήρησε για χρόνια τις νεανικές παρέες της γειτονιάς του. Έπαιζε τένις στον Όμιλο Φιλοθέης.

Όταν μου έφτιαξαν το Φαρμακείο μου στο Γαλάτσι, η μαμά μου ήταν πάντα εκεί κοντά μου, καθώς και ο μπαμπάς μου, όταν πήρε σύνταξη. Οι πελάτες μου συχνά τους αποζητούν.

Το 1995 μετά το θάνατο του θείου του μπαμπά μου, Ξενοφώντα Ζορμπαλά, τα ανήψια του, δηλαδή ο Δημήτρης, η αδελφή του Πόπη Δημητρίου και τα ξαδέρφια του, Γιάννης και Δημήτρης Ζορμπαλάς, αποφάσισαν από την περιουσία του να διαθέσουν τους τόκους για την βράβευση κάθε χρόνο, στη μνήμη του, του μαθητή ή της μαθήτριάς από το Μικρό Χωριό, που θα αποφοιτούσε πρώτος ή πρώτη από το Λύκειο. Αν και δεν είχε ζήσει στο Μικρό Χωριό, δεν ξεχνούσε τις ρίζες του, εκεί απ' όπου καταγόταν ο πατέρας του. Αγαπούσε πολύ τους γονείς και την αδελφή του και ποτέ δεν ξεπέρασε την πρόωρη «αναχώρηση» της μητέρας του, που λάτρευε. Ως την τελευταία ημέρα της ζωής του θυμόταν τη μητέρα του.

Ως οικογένεια ζήσαμε αρχικά στους Αμπελόκηπους και από τον Σεπτέμβριο του 1975 μετακομίσαμε στη Φιλοθέη, όπου ο μπαμπάς μου ασχολήθηκε με τα κοινά κι εκλέχτηκε Δημοτικός Σύμβουλος (1980-1987), επί προεδρίας Πολύκαρπου Καζαντζίδη.



Τα παραπάνω έπρεπε να τα γράψει η μαμά μου, αλλά στις 2 Μαρτίου 2022, έφυγε κι αυτή από τη ζωή, αφού πάλεψε άνισα με τον κορωνοϊό.

Μου λένε όλοι ότι τόσο πολύ την αγαπούσε ο μπαμπάς μου που την ήθελε κοντά του.

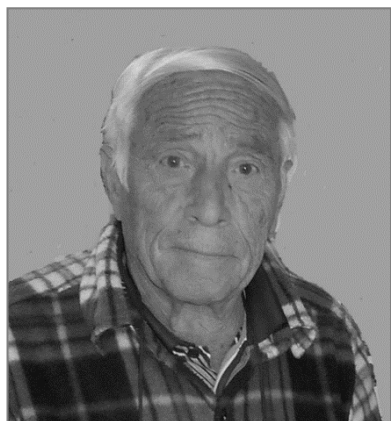
Αγαπημένοι μου μανούλα και μπαμπά μου, πόση αγάπη μου δώσατε και πόση σας έδωσα κι εγώ. Πόσες χαρούμενες κι ευτυχισμένες μέρες έχω να θυμάμαι, όταν ήμασταν όλοι μαζί σας είχα πάντα δίπλα μου σε κάθε στιγμή.

Μου λείπετε αφάνταστα, απέφευγα να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς εσάς, νόμιζα ότι θα σας έχω πάντα εδώ.

Όμως δεν μ' αφήνετε, είσαστε πάντα οι φύλακες Άγγελοί μου.

Η κόρη σας,
Έλια Ζορμπαλά

Κώστας Ζαχαρόπουλος (11/6/1942 – 26/12/2021)



Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας και μεγάλωσε στα δύσκολα χρόνια του πολέμου και της κατοχής μαζί με τα αδέρφια του Ελευθερία (Λούλα) και Γιώργο. Ήταν το μεσαίο παιδί της οικογένειας του Γιάννη και της Τασίας Ζαχαροπούλου. Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στο χωριό με τις σκληρές συνέπειες του πολέμου, αντιμετωπίζοντας φτώχεια και δυστυχία στην καθημερινότητά του. Έχοντας μεγάλα ψυχικά αποθέματα και πείσμα σπούδασε ναυτιλιακά στην Μελβούρνη της Αυστραλίας, όπου έμεινε με την αδελφή του Λούλα και την οικογένειά της. Έτσι απέκτησε την υπηκοότητα αλλά και τα απαραίτητα εφόδια για την καριέρα του, ως καπετάνιος σε τάνκερ, ταξιδεύοντας πάνω από 35 χρόνια σε όλο τον κόσμο. Με τις γνώσεις και την εμπειρία του ξε-

λίχθηκε σε εξαιρετο προγραμματιστή δημιουργώντας πρότυπες εφαρμογές κατάλληλες για υπολογισμούς υγρών, αερίων, χύδην φορτίου (Ακατέργαστο, Προϊόντα, Lpg, Lng

και Χημικά). Συνεργάστηκε με πολλές κορυφαίες, ελληνικές και ξένες, ναυτιλιακές εταιρείες, όπως με τον Όμιλο ONASSIS, τα Ελληνικά Πετρέλαια, την KRISTEN Navigation, τη MARAN TANKER MANAGEMENT Inc κ.ά.

Αγαπούσε το Μικρό Χωριό και περνούσε τα καλοκαίρια του στο σπίτι που απέκτησε εκεί, καθώς το πατρικό του είχε καταστραφεί και πουλήθηκε αργότερα. Στήριξε τη μητέρα του που υπεραγαπούσε, ιδιαίτερα μετά το θάνατο του πατέρα του όποτε έμεινε μόνη της, καθώς και τον αδελφό του, προσφέροντάς τους μια άνετη ζωή. Μέχρι τα τελευταία του χρόνια εργαζόταν ως προγραμματιστής και ζούσε στην Αθήνα διαβάζοντας και εξελισσοντας τις γνώσεις του πάνω στο αντικείμενο αυτό. Αφήνει πίσω τον αδελφό του Γιώργο και την αδελφή του Λούλα, τον ανιψιό του Δημήτρη και φίλους που τον αγαπούσαν. Θα μείνει για πάντα στις μνήμες όλων για την σεμνότητα και την εργατικότητα που τον διέκρινε. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του.

Καλλιόπη Πλάκα



«Αναχώρησε» στις 15/9/2022 για το μεγάλο ταξίδι στον Παράδεισο η αγαπημένη μας μητέρα, Καλλιόπη, θυγατέρα του Αθανασίου και της Μαργίτσας Πλάκα, σύζυγος Δημητρίου Φωτίου.

Μεγάλωσε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας. Πέρασε τις δύσκολες μέρες της κατοχής και των επιδρομών των κατοχικών στρατευμάτων, μαζί με τις ωραίες στιγμές της αντίστασης.

Πήρε το δρόμο της εσωτερικής μετανάστευσης στον εμφύλιο, για να βρεθεί στις φτερούγες του πατέρα της και αγαπημένου μας παππού, Θανάση Πλάκα, το 1947 στη Θεσσαλονίκη.

Εκεί γνώρισε και παντρεύτηκε το Δημήτριο Φωτίου, ένα εργατικό παλληκάρι από τη Μαραθούσα Χαλκιδικής, με τον οποίο έζησαν μαζί μέχρι τον θάνατο του το 2007.

Αγαπούσαν και οι δυο το Μικρό Χωριό, στο οποίο κάθε καλοκαίρι πέραναν υπέροχες μέρες.

Η Καλλιόπη έφυγε απροσδόκητα σε ηλικία 91 χρονών, για να μας γεμίσει λύπη και πόνο. Εμείς τα παιδιά της θα την θυμόμαστε πάντα.

Θα πηγαίνουμε πάντα στο αγαπημένο Μικρό χωριό που αγαπήσαμε μαζί της.

Θανάσης Φωτίου, Γεωργία Ηλιάδου,
Μαρία Φωτίου, Παντελής Ιστορίος

Σταυρούλα Δερματά

Έφυγες από κοντά μας ξαφνικά, ήσυχα, όπως ήσυχη ήσουν πάντα. Γελαστή, καλοσυνάτη, ακούραστη μέλισσα. Η μοίρα σε χτύπησε με τον πιο σκληρό τρόπο. Πάλεψες, σηκώθηκες, έκανες κουράγιο για μας, για όλους χωρίς ποτέ να ξεχνάς. Ήσουν δίπλα μας πάντα. Δίπλα σε όποιον είχε την ανάγκη σου, ήσουν εκεί να προσφέρεις. Η χαρά, η παρηγοριά σου τα εγγόνια σου, πόση αγάπη έχουν πάρει, πόση στοργή. Ανεκτίμητη κληρονομιά συναισθημάτων. Περνούσαν χρόνια, έφευγες σιγά σιγά. Ήρθε η ώρα να ξεκουραστείς, να ανταμώσεις το κοριτσάκι σου και όλους τους αγαπημένους.

Καλό σου ταξίδι, καλή ανάπαυση, καλό παράδεισο μανούλα μου.

Σε ευγνωμονούμε για όλα όσα μας χάρισες.

Θα σε θυμόμαστε πάντα.



Τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου και τα δισέγγονά σου.

Δημήτρης Κυρίτσης

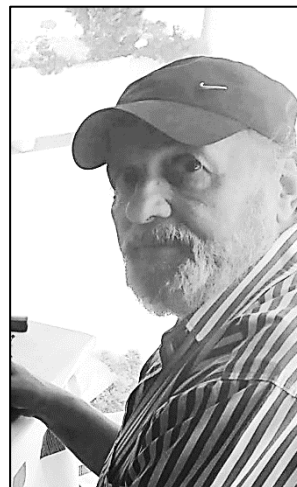
Στις 27 Νοέμβρη της περασμένης χρονιάς έφυγε αναπάντεχα από κοντά μας ο αγαπημένος μας Δημήτρης Κυρίτσης και σκόρπισε πόνο και θλίψη στην οικογένειά του. Ήταν το δεύτερο παιδί του Σταύρου και της Ελένης Κυρίτση, μιας από τις πιο παλιές οικογένειες του Μ. Χωριού.

Αγαπημένος γιος, αδερφός και θείος, αγωνιστής της ζωής, διέμενε τα τελευταία περίπου 20 χρόνια μόνιμα στο χωριό. Ήταν αγαπητός σ' όλους τους συγχωριανούς μας για την ευγένεια του, τη σοβαρότητα του, το κοφτερό του μυαλό, τις λίγες αλλά καλά ζυγισμένες κουβέντες του και το πανέξυπνο χιούμορ του, που τον έκαναν ευχάριστο και περιζήτητο στους ξεχωριστούς και καλούς φίλους του.

Αγαπημένε μας Δημήτρη, ας είναι ελαφρύ το χόμα του Μ. Χωριού, που σε σκέπασε, αναπαύσου εν ειρήνη κοντά στους γονείς σου. Μας λείπεις ήδη πάρα πολύ και να είσαι σίγουρος ότι δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Καλό παράδεισο Δημήτρη μας.

Η οικογένειά σου και όλοι αυτοί που σ' αγαπούσαν.



Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης



Είναι φορές που τα λόγια αδυνατούν να περιγράψουν τα συναισθήματα...

Είναι φορές που ακόμα και τα δάκρυα δε φτάνουν για να σε λυτρώσουν...

Είναι φορές που η σιωπή, κι ένας πόνος βουβός, είναι το μόνο που μπορεί ν' απαλύνει τον αβάσταχτο θρήνο...

Αυτές τις στιγμές, όλοι εμείς οι Μικροχωρίτες που βρεθήκαμε εδώ για να σε αποχαιρετίσουμε, αδυνατούμε να περιγράψουμε τα συναισθήματα μας, αδυνατούμε να συγκρατήσουμε τα δάκρυα μας, αδυνατούμε να λυτρωθούμε, συντετριμμένοι μπροστά στο γεγονός του φευγιού σου...

Όχι μόνο για την αγαπημένη σου γυναίκα, όχι μόνο για τα δυο σου μικρά παιδιά, όχι μόνο για τους γονείς σου, τους αγαπημένους μας Κλεομένη και Αιμιλία, αλλά και για όλους εμάς που έλκουμε την καταγωγή μας από το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας ήσουν – και είσαι – μέλος της οικογένειας μας.

Γι' αυτό και τα λόγια τούτα που το 'φερε η μοίρα σήμερα να σου πω, δεν είναι απλά το κατευόδιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών, είναι μαζί κι ο δικός μου προσωπικός, ύστατος χαιρετισμός, στο άλλο μου μισό, σε σένα που μεγαλώσαμε μαζί...

Τελειώσαν σήμερα οι βόλτες με τα ποδήλατα, τ' αμερικάνικα κόμικς που έφερνες, τα σουτ με τη μπάλα στην παιδική χαρά, οι σφεντόνες και το Subbuteo...

Σβήσαν οι φωτιές στον Άη Γιώργη, τα κλάματα για τις μεγάλες σου καφούρες – θυμάσαι; –, τα πρώτα τσιγάρα στην εκκλησία, τα ατέλειωτα ξενύχτια και τα όνειρα που μοιραστήκαμε...

Χαθήκαν οι κασέτες με το «When the smoke is going down», τα γέλια του καλοκαιριού και οι γιορτές στο σπίτι σου στο Κουκάκι, φύγαν για πάντα τα χρόνια που ζήσαμε μέχρι την ενηλικίωση...

Κι όλα αυτά επειδή εσύ, ο Νικήτας Κουτσούκης, διαπρεπής πανεπιστημιακός και κοσμητορας της Σχολής Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου – που έλεγα με καμάρι ότι είσαι το «alter ego» των παιδικών και εφηβικών μου

χρόνων – «έφυγες» πρόωρα και τόσο νέος...

Γι' αυτό, Νικήτα, αντί άλλου επιλόγου, θα σ' αποχαιρετίσω σήμερα με τους στίχους ενός τραγουδιού από την αγαπημένη σου μπάντα...

Είμαι πολύ λυπημένος, νιώθω πεισμένος

Στο ράδιο η μουσική παίζει

Είμαι ερωτευμένος μαζί της και είμαι μια χαρά

Κλείνω τα μάτια μου

Νομίζω ότι σήμερα η μέρα θα γίνει καλύτερη με μια γουλιά κρασί

Και έτσι μπορώ να αντέξω για λίγο ακόμα

Αντίο...

Σπύρος Κρίκος

~

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΝΙΚΗΤΑ-ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ

Η ακαδημαϊκή κοινότητα του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου συμμετέχουμε με βαθύτατη οδύνη στο πένθος για την εκδημία του εκλεκτού συναδέλφου μας Καθηγητή Νικήτα-Σπύρου Κουτσούκη. Εξαιρετος συνάδελφος και υπέροχος δάσκαλος. Υπηρέτησε με αφοσίωση το Τμήμα μας, αλλά και γενικότερα τη Σχολή Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, της οποίας διετέλεσε Κοσμητορας καθώς και του Πανεπιστημίου του οποίου υπήρξε Αντιπρύτανης. Ανθρωπος προσηνής, ήταν ιδιαίτερα αγαπητός σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν. Θα μείνει πάντα ζωντανός στη μνήμη μας για την ευγένεια, την καλοσύνη και τη διάθεση προσφοράς.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στεκόμαστε ομόθυμα κοντά της.

Η κηδεία του εκλιπόντος θα τελεσθεί στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών την Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2022 και ώρα 13:00.

~

Αγαπητέ και Σεβαστέ Δάσκαλε Νικήτα,

Η εντελώς άσφαιρη και απροσδόκητη είδηση της απώλειας σου, βύθισε στο πένθος την οικογένειά σου, τους συνεργάτες σου και ολόκληρο το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Διότι υπήρξες εξαιρετος και λαμπρός Καθηγητής, με σπουδαίο επιστημονικό και διδακτικό έργο. Και επιπλέον επειδή υπήρξες προσηνής και πρόσφορος, αλλά και δοτικός, πρόθυμος να μοιραστείς τις γνώσεις σου και να βοηθήσεις όσους είχαν ανάγκη την επιστημονική βοήθεια σου.

Για μένα υπήρξες σημαντικός Δάσκαλος και καθοδηγητής στην πορεία μου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Στα πλαίσια της υπερδεκαετούς γνωριμίας μας και διαρκούς συνεργασίας μας, από τη θέση του Επιβλέποντα των Διδακτορικών μου Σπουδών και της Μεταδιδακτορικής Έρευνας μου, με καθοδήγησες στους δρόμους της προσπάθειας και της θεωρητικής και εφαρμοσμένης γνώσης. Και αυτό έπραξες με τον ορθό τρόπο, αυτόν της ανυποχώρητης πίεσης και της αναζήτησης της συνεχούς βελτίωσης.

Το έργο σου στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, από τις διάφορες Καθηγητικές και Διοικητικές θέσεις που υπηρέτησες, θα είναι σημείο αναφοράς για τους νεότερους. Θα μας θυμίζει την υπόσχεση για διαρκή αναζήτηση της γνώσης με προσπάθεια και μετριοφροσύνη. Με αυτά τα λίγα σε σχέση με την προσφορά σου Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, σε αποχαιρετούμε.

Στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου θα σε θυμόμαστε πάντα.

Νικήτα, Αντίο.

Γεώργιος Φαράντος

Νικήτα αγαπημένε, αγαπημένε φίλε, συγκλονισμένοι και με ανείπωτη οδύνη σε αποχαιρετούμε.

Άκουγα και μάθαινα για το Νικήτα, τις σπουδές και τις ακαδημαϊκές επιτυχίες του στην Αγγλία και την Ελλάδα, από το οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον μου, πριν ακόμη συναντηθούμε στην κοινή οικογένειά μας στο ΠΕΔΙΣ, στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Νοερά, μας ένωνε το γεγονός ότι είχαμε μεγαλώσει στην ίδια γειτονιά, στα ίδια στέκια στο Κουκάκι, αλλά ποτέ δεν έτυχε να συναντηθούμε: διαφορετικά σχολεία, διαφορετικοί κολλητοί, διαφορετικές παρέες. Έτσι, όταν πλέον συναντηθήκαμε και γνωριστήκαμε στο ΠΕΔΙΣ, μοιραστήκαμε μνήμες και εμπειρίες, σκέψεις και ιδέες, και μέσα από πολύωρες συζητήσεις, όπου διαπιστώναμε ότι μάλλον συμφωνούσαμε διαφωνώντας, καταφέραμε να συνθέσουμε τις απόψεις μας και να βάλουμε μπροστά, όλοι μαζί στο ΠΕΔΙΣ, διάφορες προσπάθειες, αρκετές από τις οποίες ολοκληρώθηκαν με επιτυχία και άλλες ευδοκίμουν μέχρι σήμερα.

Ο Νικήτας ως πανεπιστημιακός δάσκαλος υπήρξε η «ψυχή» του ψηφιακού μετασχηματισμού του ΠΕΔΙΣ. Μας εξοικείωσε με την ανάγκη της χρήσης των νέων τεχνολογιών ώστε να οργανώνουμε όχι μόνο τις διοικητικές λειτουργίες του Τμήματος αλλά και την ακαδημαϊκή διδασκαλία των μαθημάτων μας. Υπήρξε ο «ιθύνων νους» και συλοβάτης ενός από τα μεταπτυχιακά προγράμματα του Τμήματός μας σε μια ερευνητική προσπάθεια να ενώσουμε μαθηματικά μοντέλα και συστήματα με θεωρίες και πολιτικές, να συνδυάσουμε διαφορετικές επιστήμες και μεθόδους. Εγχείρημα όχι εύκολο, ούτε πρωτόγνωρο, σίγουρα όμως πρωτοπόρο για τις κοινωνικές επιστήμες στην πατρίδα μας.

Ο Νικήτας, εκτός από εξαιρετος δάσκαλος, ερευνητής και συνάδελφος, ήταν μια πληθωρική προσωπικότητα. Είχε ταξιδέψει πολύ, καταπιάνονταν με πολλά και διάφορα, από τη μουσική και το τανγκό μέχρι τη μαγειρική και τη φωτογραφία. Είχα εντυπωσιαστεί από τις απίστευτες γνώσεις που είχε για τις νέες τεχνολογίες, από την ευρυμάθεια του για το αντικείμενο που θεράπευε, από τη διάθεσή του να μαθαίνει νέα πράγματα και, πάνω απ' όλα, από τη διάχυτη προθυμία του να συνεισφέρει, να συνεργαστεί, να μεταδώσει τις γνώσεις και τις δεξιότητές του.

Ο Νικήτας ήταν επίμονος και αποφασιστικός σε όλους τους στόχους που έθετε. Συνάμα, ήταν αυστηρός και έδινε μεγάλη σημασία στο να γίνονται τα βήματα με τάξη και σειρά, με τον τρόπο που πίστευε ότι θα έφερναν το σωστό αποτέλεσμα. Δεν ήταν πάντα οι προσπάθειες που κατέβαλε χωρίς δυσκολίες και εντάσεις. Ήταν όμως ανιδιοτελείς, έντιμες, ειλικρινείς.

Νικήτα, ήμαστε τυχεροί και ευγνώμονες που σε συναντήσαμε και σε γνωρίσαμε. Ήσουν προσηνής, πάντα χαμογελαστός, ανοικτός στο διάλογο, στον αντίλογο, στη σύγκλιση των απόψεων, αναγνώριζες λάθη και αδυναμίες, είχες έντονα το αίσθημα της ακεραιότητας, του ήθους, του σεβασμού, της «δεύτερης ευκαιρίας» όπως πάντα έλεγες.

Νικήτα, ήσουν ένας ωραίος και καλός άνθρωπος, που έδινες και απολάμβανες τις χαρές της ζωής. Αντιμετώπισες το «κακό που ύπουλα σε βρήκε» με απαρράμιλλη αξιοπρέπεια, πραότητα και ευγένεια.

Η θλίψη είναι βαθιά και το πένθος βαρύ. Μόνη μας παρηγοριά οι όμορφες αναμνήσεις που μας χάρισες και οι οποίες θα κρατούν τη μνήμη σου ζωντανή.

Ο Νικήτας φεύγει έχοντας ευτυχήσει να έχει δημιουργήσει μια αγαπημένη οικογένεια, μια επιτυχημένη πανεπιστημιακή καριέρα, να έχει κοντά του γονείς, συγγενείς, φίλους, συναδέλφους, συνεργάτες, νέους ερευνητές και φοιτητές πρόθυμους να βοηθήσουν σε ό,τι χρειαστεί. Νικήτα, αγαπημένε μας φίλε, όλες και όλοι εδώ θα σε θυμόμαστε. Καλό κατευόδιο.

Ευστάθιος Τ. Φακιολάς

~

Στις 10 Δεκεμβρίου 2022, η εφημερίδα «Ευρυτανικός Παλμός» ανακήρυξε τον Νικήτα - Σπύρο Κουτσούκη ως Ευρυτάνα της Εβδομάδας. Αναδημοσιεύουμε το σχετικό κείμενο:

Έφυγε από τη ζωή ο Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης, Καθηγητής στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων, στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου με καταγωγή από το Μικρό Χωριό.

«Πρωτοέμαθα τα δυσάρεστα νέα με τη φράση “Δυστυχώς ο Νικήτας μάς φεύγει...”. Το μυαλό μου πήγε αμέσως στο ότι ο Καθηγητής και φίλος Νικήτας – Σπύρος Κουτσούκης θα συνέχιζε τη λαμπρή του ακαδημαϊκή καριέρα σε κάποια χώρα του εξωτερικού, σε κάποιο άλλο Πανεπιστήμιο.

Δυστυχώς, η διευκρίνιση που ακολούθησε ήταν γροθιά. Μια αδιανόητη διευκρίνιση ... Σήμερα ο Νικήτας έφυγε από κοντά μας. Και πραγματικά πενθούμε όσοι και όσες τον γνωρίζαμε γιατί ήταν ένας εξαιρετικός τύπος, ένας εξαιρετικός Καθηγητής, ένας δυναμικός και ήπιος ταυτόχρονα άνθρωπος που σε μάθαινε να κοιτάς το στόχο και να έχεις πίστη πως θα τα καταφέρεις.

Για μένα ήταν παράδειγμα από την πρώτη στιγμή που τον γνώρισα. Γιατί και εκείνος είχε ξεκινήσει τη λαμπρή καριέρα του από το δικό μας χώρο, το χώρο των Τεχνολόγων και έφτασε εκεί που έφτασε. Και είχε πολλά παραπάνω ακόμα να πετύχει... Δεν έχω λόγια πραγματικά. Συλλυπητήρια στην οικογένειά του... Θα λείψει. Πολύ. Σε όλους.»

Ήταν μια από τις αναρτήσεις που ακολούθησαν την είδηση του θανάτου του Νικήτα-Σπύρου Κουτσούκη, που προκάλεσαν θλίψη στην ακαδημαϊκή κοινότητα, και όχι μόνο, για τον πρόωρο χαμό του διακεκριμένου Ευρυτανικής καταγωγής Καθηγητή και την μεγάλη απώλεια στον πανεπιστημιακό κόσμο. Ο καθηγητής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων (ΠΕΔΙΣ) του Πανεπιστημίου αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας, τα οποία δυστυχώς δεν κατάφερε να ξεπεράσει. Δεκάδες επίσημα δελτία τύπου από επιστημονικές κοινότητες, αλλά και δημοσιεύσεις από συνεργάτες και φίλους του, φανερώνουν την εκτίμηση και τον σεβασμό που συγκέντρωνε στο πρόσωπό του ο Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης.

Ακαδημαϊκή πορεία

Ο εκλιπών ήταν από τους νέους σε ηλικία καθηγητές του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και ήταν ιδιαίτερα δραστήριος ακαδημαϊκά, ενώ τόσο οι φοιτητές όσο και οι συνάδελφοί του τον εκτιμούσαν απεριόριστα. Ο Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης ήταν Καθηγητής στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων, στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου με γνωστικό Αντικείμενο: Υποδείγματα Λήψης Αποφάσεων και Πληροφοριακά Συστήματα στην Παγκόσμια Πολιτική Οικονομία. Δίδασκει επίσης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (ΕΑΠ) από το 2002 και ήταν μέλος Συνεργαζόμενου Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΣΕΠ) στο Αγγλόφωνο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Διοίκηση Επιχειρήσεων MBA» από το 2007. Επίσης ήταν διδάκτορας του Πανεπιστημίου Brunel (H.B.) (1999), με μεταπτυχιακό (MSc) (1995) στη Λήψη Αποφάσεων και τα Πληροφοριακά Συστήματα από το ίδιο πανεπιστήμιο. Το διάστημα 2005-2009 ήταν επίκουρος καθηγητής στο τμήμα Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Ανάπτυξης, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Προηγουμένως ήταν Λέκτορας στο τμήμα Μαθηματικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Brunel (H.B.) (1999-2002) και στο ίδιο διάστημα είχε διδάξει σε προπτυχιακά και μεταπτυχιακά μαθήματα στο τμήμα Επιχειρησιακής Έρευνας στο London School of Economics (LSE). Ήταν μέλος Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.). Το 2014 Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Πολ. Επιστήμης κ' Διεθνών Σχέσεων, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Από το 2009 έως το 2014 ήταν Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Πολ. Επιστήμης κ' Διεθνών Σχέσεων, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Επίσης από το 2005 έως το 2009 ήταν Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Διεθνών Οικον. Σχέσεων κ' Ανάπτυξης, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Μεταξύ του 1999-2002 ήταν Λέκτορας Dept. of Mathematics and Statistics, Brunel University στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Αυτοδημιούργητη πορεία

Ξεκινώντας από τον ιδιωτικό τομέα, ο Νικήτας- Σπύρος Κουτσούκης είχε επίσης πολυετή επαγγελματική εμπειρία ως σύμβουλος επιχειρήσεων και οργανισμών σε θέματα Πληροφοριακών Συστημάτων και συμμετείχε ως ερευνητής ή και υπεύθυνος έργου σε ερευνητικά έργα χρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε., την Unilever κ.α.. Επίσης διετέλεσε σύμβουλος συστημάτων επιχειρηματικής ευφυΐας, Business Intelligence Unit, Qualco SA, Ελλάδα. Την περίοδο 2001-2003 ήταν Διευθυντής και Σύμβουλος επιχειρήσεων στην OptiRisk Systems Ltd, Ηνωμένο Βασίλειο και προηγουμένως ξεκινώντας το 1998 έως το 2001 ως

σύμβουλος επιχειρήσεων στην UNICOM Consultants Ltd, στην Αγγλία. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα ήταν ποικίλα και δυναμικά κυρίως στην Υποστήριξη Αποφάσεων (Decision Support), τη Διαχείριση Κινδύνων (Risk Management), τα Πληροφοριακά Συστήματα (Information Systems) και την χρήση και εφαρμογή όλων αυτών σε επίπεδο δημοσίου τομέα και διακυβέρνησης. Στο τμήμα ΠΕΔΙΣ είχε ιδρύσει και συντονίζει επιστημονικά την Ερευνητική Ομάδα «Πολιτική Τεχνολογία» (<http://politech.uop.gr>). Ήταν επίσης μέλος της επιστημονικής επιτροπής στο επιστημονικό περιοδικό International Journal of Decision Sciences Risk and Management και επιμελητής και μεταφραστής της σειράς Διαχείριση Κινδύνων, Κρίσεων και Καταστροφών (Εκδόσεις Παπαζήση).

Οι επίσημες ανακοινώσεις για την απώλειά του

Η ανακοίνωση του τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου:

«Η ακαδημαϊκή κοινότητα του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου συμμετέχουμε με βαθύτατη οδύνη στο πένθος για την εκδημία του εκλεκτού συναδέλφου μας Καθηγητή Νικήτα-Σπύρου Κουτσούκη. Εξαιρετος συνάδελφος και υπέροχος δάσκαλος. Υπηρέτησε με αφοσίωση το Τμήμα μας, αλλά και γενικότερα τη Σχολή Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, της οποίας διετέλεσε Κοσμητορας καθώς και του Πανεπιστημίου του οποίου υπήρξε Αντιπρύτανης. Άνθρωπος προσηνής, ήταν ιδιαίτερα αγαπητός σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν. Θα μείνει πάντα ζωντανός στη μνήμη μας για την ευγένεια, την καλοσύνη και τη διάθεση προσφοράς.»

Το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ) αποχαιρέτησε τον Νικήτα-Σπύρο Κουτσούκη με την ακόλουθη ανακοίνωση:

«Η Διοίκηση και το Επιστημονικό Συμβούλιο του Ελληνικού Ιδρύματος Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛ.ΙΔ.Ε.Κ) εκφράζει τη βαθύτατη λύπη για τον θάνατο του Καθηγητή Νικήτα-Σπύρου Κουτσούκη, μέλους της Γενικής Συνέλευσης του Ιδρύματος και απευθύνει τα ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους του. Ο Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης υπήρξε ένας εκλεκτός συνάδελφος που συνεισέφερε σημαντικά και ποικιλοτρόπως στο έργο της ακαδημαϊκής και ερευνητικής κοινότητας.»

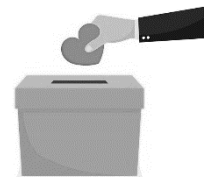
Τα θερμά συλλυπητήρια από το Καλογεροπούλειο Ίδρυμα Τεχνών και Πολιτισμού:

«Έφυγε ένας κάλός Ανθρώπος Ευγενής. Μεγάλη απώλεια για την Πατρίδα μας και την Επιστημονική Κοινότητα. Ο Νικήτας Σπύρος Κουτσούκης ήταν μεγάλος υποστηρικτής του Καλογεροπούλειου Ιδρύματος. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια του.»

Αλλά και συγκινητικός ήταν ο αποχαιρετισμός από στενούς συναδέλφους του:

«Έφυγε σήμερα από τη ζωή ο Καθηγητής Νικήτας-Σπύρος Κουτσούκης. Ένας από τους ευφυέστερους επιστήμονες του ελληνικού πανεπιστημίου. Ένας ακέραιος και ευγενής άνθρωπος. Όσοι συνεργάστηκαν μαζί του θα τον θυμούνται για την εξαιρετική δημιουργικότητα, την οξυδέρκεια και τη συγκινητική διάθεση αλλά και αποτελεσματικότητα να βοηθήσει νέους επιστήμονες και να προάγει την έρευνα. Και ο ίδιος ήταν νεότατος. Την θλιβερή αυτή είδηση έκανε γνωστή και αμέσως σκόρπισε θλίψη.» (Αναστασία Μαρινπούλου).

Η κηδεία του εκλιπόντος τελέσθηκε στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών τη Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2022. Τα θερμά συλλυπητήριά μας στους γονείς του Κλεομένη και Αιμιλία Κουτσούκη.



Αυτοί που δεν ξεχνούν

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών ευχαριστεί όσους/ες εξοφλούν της συνδρομές τους ή με χρηματικές δωρεές στηρίζουν το έργο της. Η συμβολή αυτή είναι η κινητήρια δύναμη της Αδελφότητας, που λειτουργεί χάρη στην εθελοντική στράτευση των μελών του Διοικητικού της Συμβουλίου.

Δωρεές για τον Ι. Ν. της Αγίας Κυριακής (κεραμοσκεπή, 2020)

Όνομα	Ποσό (€)	Όνομα	Ποσό (€)
Steve Emmanuel	90	Μίχος Λουκάς	50
Άγνωστος	50	Μίχου Αθανασία	100
Άγνωστος	20	Μουτογιάννης Χρήστος	300
Άγνωστος	150	Μπακογιάννης Γιάννης	410
Αναστασιάδη Στέλλα	100	Μπούρα Αλεξάνδρα	100
Ανώνυμος (Μ. Γ.)	50	Μώρου Δέσποινα	50
Ανώνυμος (Σ. Α. Κ.)	50	Παναγιωτόπουλος Λεωνίδας	20
Βενέτης Κων/νος	200	Παναγιώτου Άννα Μάρια	50
Βενέτης Παναγιώτης	100	Παναγιώτου Δήμητρα	50
Δερματά Ειρήνη και Σπύρος	200	Παναγιώτου Παρασκευή	400
Δημοπούλου Παρασκευή	50	Παναγιώτου Χρήστος	50
Ζαχαρόπουλος Κων/νος	100	Παπαδής Ιωάννης	50
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	200	Πασπαλάρη Ντίνα	100
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	300	Πλάκα Μαρία (οικογ.)	500
Ζαχαροπούλου Πεπούλα	100	Πλάκας Γεώργιος	300
Ζήσης Γεώργιος	200	Σκορδά Μαρία	100
Ζήσιμος Σωτήριος	50	Τάσιος Δημήτριος	50
Ζυγιάρη Φρόσω Παναγιώτα	200	Τσιαντής Γεώργιος	50
Ζωγράφος Δημήτριος	100	Φλώρος Νικόλαος	300
Κακούρα Μαρία	1000	Χειλάς Ιωάννης	20
Κακούρα Μαρία	100	Χονδρός Σπύρος	3000
Καραγκιόζης Λάμπρος	200	Χονδρού Κουτονίκα Νίκη	300
Καραμεσήνη Σωτηρία	100	Χριστοδουλιά Ελένη	20
Κατσιγιάννης Χρήστος	50		
Κοντογιώργου Καλίτσα	50		
Λαϊνης Ελευθέριος	200		
Λαμπράκη Μαρία	200		
Μάστερ Στέφανος	250		
Σύνολο			10830

Δωρεές για τον Ι. Ν. της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος (κεραμοσκεπή, 2021)

Όνομα	Ποσό (€)
Δερματάς Σπύρος και Ειρήνη	200
Κουβέλης Παντελής	200
Μαμαλιού Παναγιώτα	20
Μίχου Αθανασία	100
Παπαδής Παναγιώτης	50
Σταθοπούλος Παναγιώτα	25
Τάσιος Δημήτριος	50
Τραχανά Ελένη Κων/να	30
Σύνολο	675

Δωρεά για τη συντήρηση Αγίου Σώστη (2021)

Όνομα	Ποσό (€)
Τριανταφύλλης Κων/νος	2000
Σύνολο	2000

Δωρεές 2021

Όνομα	Ποσό (€)
Lainis Eve (Ευδοκία)	250
Δημητρακοπούλου Σωτηρία	100
Κρεζία Μίνα	50
Παπαθανασίου Θανάσης	300
Τσινιάς Κώστας	100
Φλέγγα Γκόλφω	10
Χονδρός Σπύρος	1000
Χονδρός Σπύρος	600
Σύνολο	2410

Συνδρομές 2021 (20 € κατ' άτομο)

Αϊβαλιώτου Κική	Μπίρτσας Βασίλης
Αρώνης Γιάννης	Μπριντάκη (Κομπορόζου) Αθηνά
Ζορμπαλά Κορίνα	Τσινιάς Κώστας
Κομπορόζος Νίκος	Φλέγγας Αλέκος
Κρεζία Μίνα	Φλέγγας Τάκης
Μαργέτη Ελισάβετ	Φλέγγας Τάσος
Μαργέτη Μαίρη	

Χορηγίες λειτουργίας Μουσείου (2022)

Όνομα	Ποσό (€)
Παπαθανασίου Αθανάσιος	300
Χονδρός Σπυρίδων	600
Σύνολο	900

Δωρεές για τον Ι. Ν. της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος (για αντικατάσταση στέγης, 2022)

Όνομα	Ποσό (€)
Ασημάκη-Κωστούλα Ασημίνα	50
Δερματάς Σπυρίδων και Δερματά Ειρήνη	200 (εις μνήμην γονέων τους)
Κεράνης Δημήτριος	50 (εις μνήμην πατρός Θανάση)
Κυρίτσης Σπύρος	50
Λιάπη Βασιλική και Νίκος	100
Λιαροκάπη Ελένη	50
Μάνου-Γουρνά Κατερίνα (οικογ.)	1000
Μπακογιάννη Ευδοκία	150
Πουλόπουλος Διονύσιος	20
Σιώμου Χριστίνα	30
Τάσιου Ουρανία	20
Τρουλόπουλος Κων/νος	20
Φλέγγα Τάσος και Γκόλφω	50
Σύνολο	1790

Δωρεές 2022

Όνομα	Ποσό (€)
Αϊβαλιώτου Κυριακή	40 εις μνήμην μητρός της, Ελισάβετ Αϊβαλιώτου
Αϊβαλιώτου Κυριακή	100 εις μνήμην Νικήτα Κουτσούκη
Δερματά Ειρήνη	160 εις μνήμην γονέων
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	30
Μίνα Κρεζία	30 εις μνήμην μητρός της, Ελευθερίας Πολύζου
Παπαθανασίου Γιώργος & Σία	60
Πιστιόλης Ιωάννης	30 υπέρ συλλόγου
Τσινιάς Κώστας	90 γενική δωρεά
Φλέγγας Αλέκος	500 συμμετοχή για κάλυψη δαπάνης Μπακατσιά, εις μνήμην Σοφοκλή Φλέγγα
Σύνολο	1040

Συνδρομές 2022 (20 € κατ' άτομο)

Αθανασόπουλος Αριστείδης	Κονιδισιώτη Τέμη	Παπαθανασίου Σία
Αθανασόπουλος Γεώργιος	Κονιδισιώτης Γιώργος	Πιστιόλης Ιωάννης
Αθανασόπουλος Γιάννης	Κούμπος Αθανάσιος	Πλάκας Αθανάσιος
Αθανασοπούλου Γεωργία	Κούμπου Βασιλική	Πλάκας Βαγγέλης
Αϊβαλιώτου Κυριακή	Κουτσούκη Σοφία	Πλάκας Χρήστος
Αρμενάκης Νίκος	Κουτσούκη Φρόσω	Σταθόπουλος Γεώργιος
Βούγα Δέσποινα	Κρεζζια Μίνα	Σταθόπουλος Δημήτρης
Γιολδάση Αγγελική	Κρίκος Σπύρος	Σταυροπούλου-Κεράνη Μίνα
Δερματά Ειρήνη	Κρίκος Κωνσταντίνος	Στοιγιάννη Μαρίνα
Δερματά Ελένη	Κυρίτσης Βαγγέλης	Τζουβελέκης Αριστοτέλης
Δερματά Ιωάννα	Λιάπης Θεοδωρής	Τριανταφύλλη Αναστασία
Δερματάς Σπύρος	Λιάπης Νίκος	Τριανταφύλλη Μαρία
Δημοπούλου Ευτυχία	Λιάπης Σταύρος	Τριανταφυλλής Κώστας
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης (οικογ.)	Λιαροκάπης Θανάσης	Τριανταφύλλης Νικόλαος
Ηλιάδη Ελευθερία	Μαργέτη Ελισάβετ	Τριανταφύλλης Χρήστος
Ηλιάδη Σταυρούλα	Μαργέτη Μαρία	Φλέγγα Παρασκευή
Καραγκούνης Γιάννης	Μπίρτσας Βασίλης	Φλεγγας Αλέξανδρος
Κεράνη Χρυσούλα	Μώρου Ελένη	Φλέγγας Τάσος
Κεράνης Γιάννης	Παναγιώτου Ελένη	Φλώρος Μπάμπης
Κεράνης Δημήτρης	Πανάρα Άννα	Φωτίου Αθανάσιος
Κομπορόζος Αθανάσιος	Παπαθανασίου Γιώργος	Χαριτόπουλος Διονύσης
Κομπορόζου Μαρία του Νικολάου	Παπαθανασίου Θανάσης	Χιώτη Μαρία

Σημείωση: Οι λίστες ενδέχεται να παρουσιάζουν λάθη ή παραλείψεις. Παρακαλούμε, αν εντοπίσετε, ενημερώστε το Δ.Σ. της Αδελφότητας Μικροχωριτών ώστε να ελεγχθούν τα στοιχεία και να διορθωθούν στο επόμενο τεύχος.

